

Skatteministeriet
Udkast

J.nr. 2024-1687

Forslag

til

**Lov om ændring af emissionsafgiftsloven,
lov om naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og
koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om
kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love**
(Tilpasning af gennemførelse af »Aftale om Grøn skattereform for industri
m.v.« fra juni 2022, indsættelse af ny standardsats for iblandet biobrænd-
stof, justering af blandingsbestemmelsen m.v.)

§ 1

I emissionsafgiftsloven, lov nr. 619 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »Der« til: »For luftfart«.
2. I § 1, stk. 2, 2. pkt., ændres »Der« til: »For søtransport«.
3. I § 1, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:
»Afgiftspligten efter 1. pkt. og stk. 1 gælder for udledninger fra bæredygtig og ikkebæredygtig bionaturgas, når disse energiprodukter er blandet med naturgas i overensstemmelse med § 1 a i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«
4. I § 3 indsættes før nr. 1:
»1) Bæredygtig bionaturgas: Biogas, der opfylder bæredygtighedskriterierne i bekendtgørelse nr. 530 af 28. maj 2024 om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v.«
Nr. 1-15 bliver herefter nr. 2-16.
5. I § 4, stk. 2, 1. pkt., udgår », jf. § 1, stk. 3«.

UDKAST

6. I § 4, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »kvoter«: »for indenrigsfærgefart«.

7. I § 4, stk. 4, 1. og 2. pkt., indsættes efter »En virksomhed«: »med indenrigsluftfart eller indenrigsfærgefart«.

8. I § 5, stk. 3, indsættes efter »drivhusgasudledning opgjort efter«: »reglerne i«.

9. I § 5, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Opgøres afgiften i 1. pkt. på grundlag af energiforbrug, skal emissionsfaktorer efter MR-forordningen eller MRV-forordningen anvendes. Opgørelsesmetoderne kan kombineres ved opgørelse af forskellige udledninger.«

10. I § 6, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Ved opgørelsen af drivhusgasudledningen fra bæredygtig bionaturgas anvendes emissionsfaktoren for bionaturgas som fastsat i medfør af regler i kvoteordningen.«

11. I § 6, stk. 5, 3. pkt., ændres »§ 11, stk. 5, nr. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« til: »§ 10, stk. 5, nr. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

12. Efter § 6 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 6 a. En virksomhed, der har reduceret deres kvotepligtige CO₂-udledning ved hjælp af CO₂-fangst og -lagring i overensstemmelse med kvoteordningen, skal ikke svare emissionsafgift af denne mængde. Fordelingen af den reducerede mængde afgift skal følge den fordeling, som er fastsat i reglerne i § 6, og udgøre den relevante afgiftssats efter § 2.«

13. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a Afgørelseskompetence

§ 11 a. Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelser efter loven. Told- og skatteforvaltningen kan ikke træffe afgørelse om, hvorvidt en aktivitet eller anlæg er omfattet af lovens bilag 1 eller øvrige forhold, der er reguleret i kvoteordningen.«

UDKAST

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 329 af 28. marts 2023 og senest ved § 3 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder ikke anvendelse for en blanding, hvis blandingen er foretaget på området for en virksomhed, som forbruger blandingen som eget forbrug som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.«

2. § 8, stk. 7, 3. pkt., ophæves.

3. § 10 a affattes således:

»§ 10 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ for forbrug, der ikke er omfattet af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller hvoraf der kan opnås fuld godtgørelse efter § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 10 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. regnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 1,2 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 2. Er afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter for forbrug, der ikke er omfattet af stk. 1, efter §§ 9 e og 9 f i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter reduceret til et beløb, der er lavere end EU's minimumssats, jf. bilag 5 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller 1,2 kr. pr. GJ, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter denne lov og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter på 1,2 kr. pr. GJ.«

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 8, 2. pkt., ophæves.

2. I § 8, stk. 2, 3. pkt., ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

3. § 8 a affattes således:

UDKAST

»§ 8 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ for forbrug, der ikke er omfattet af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller hvoraf der kan opnås fuld godtgørelse efter § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 8 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 1,2 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 2. Er afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter for forbrug, der ikke er omfattet af stk. 1, efter §§ 9 e og 9 f i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter reduceret til et beløb, der er lavere end EU's minimumssats, jf. bilag 5 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller 1,2 kr. pr. GJ, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter denne lov og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter på 1,2 kr. pr. GJ.«

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret bl.a. ved .. og senest ved § 2 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 4*, indsættes som *4. pkt.*:

»1. pkt. finder ikke anvendelse for en blanding, hvis blandingen er foretaget på området for en virksomhed, som forbruger blandingen som eget forbrug som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.«

2. I § 9, *stk. 6*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) varer, der anvendes til erhvervsmæssig sejlads med fartøjer nævnt i stk. 1, nr. 3, når varerne ikke er leveret uden afgift efter stk. 1, nr. 3,«.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

3. § 9, *stk. 10, 3. pkt.*, ophæves.

4. § 11 a affattes således:

»§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, der ikke er omfattet af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller hvoraf der kan opnås fuld godtgørelse efter § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 11

UDKAST

d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 2. Er afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter for forbrug, der ikke er omfattet af stk. 1, efter §§ 9 e og 9 f i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter reduceret til et beløb, der er lavere end EU's minimumssats, jf. bilag 5 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter denne lov og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter på 4,5 kr. pr. GJ.«

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som senest ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 9 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 17 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, § 4 i lov nr. 329 af 28. marts 2023, § 9 i lov nr. 1797 af 28. december 2023 og senest ved § 1 i lov nr. 683 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 1* og 2, affattes således:

»Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau for følgende energiprodukter ved dagtemperatur:

- 1) Gas- og dieselolie: 188,9 øre pr. l. For gas og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer dog 176,0 øre pr. l. For gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer dog 174,5 øre pr. l.
- 2) Fuelolie: 225,6 øre pr. kg.
- 3) Fyringstjære: 203,1 øre pr. kg.
- 4) Petroleum: 188,9 øre pr. l.
- 5) Stenkul inklusive stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.892,9 kr. pr. t.
- 6) Jordoliekoks: 65,5 kr. pr. GJ eller 2.160,4 kr. pr. t.
- 7) Brunkulsbriketter og brunkul: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.284,4 kr. pr. t.
- 8) Autogas i form af LPG: 114,9 øre pr. l.
- 9) Anden flaskegas i form af LPG: 212,8 øre pr. kg.
- 10) Gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas: 210,9 øre pr. kg.
- 11) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³: 160,6 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. og 2. pkt.: 27,5 øre pr. Nm³. For gas nævnt

UDKAST

i 1.-4. pkt. foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.

12) For andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's kombinerede nomenklatur

a) med et vandindhold på mindst 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 1.627,3 kr. pr. t og

b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 2.139,4 kr. pr. t.

13) For benzin: 170,6 øre pr. l. For benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer dog 162,5 øre pr. l. For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 153,9 øre pr. l.

14) For ikkebionedbrydeligt affald anvendt som brændsel: 711,6 kr. pr. t udledt CO₂.

15) For smøreolie og lign. under position 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's kombinerede nomenklatur: 188,9 øre pr. l.

16) For biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW: 4,8 kr. pr. GJ.

17) For metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's kombinerede nomenklatur: 49,8 kr. pr. GJ eller 78,5 øre pr. l.

18) For karburatorvæske: 124,3 øre pr. l.

19) For varer omfattet af § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder afgiftssatsen for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, gælder afgiftssatsen for tilsvarende fyringsolier.

Stk. 2. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau følgende ved 15 °C:

1) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4: 187,8 øre pr. l, jf. dog nr. 2 og 3.

2) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer: 175,0 øre pr. l.

3) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 7,6 pct. i biobrændstoffer: 173,5 øre pr. l.

4) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13: 169,2 øre pr. l, jf. dog nr. 5 og 6.

5) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer: 161,1 øre pr. l.

6) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer: 152,6 øre pr. l«.

UDKAST

2. I § 2, *stk. 3*, indsættes som *4. pkt.*:

»1. pkt. finder ikke anvendelse for en blanding, hvis blandingen er foretaget på området for en virksomhed, som forbruger blandingen som eget forbrug som brændsel til opvarmning, eller når produktet anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.«

3. I § 5, *stk. 2, 16. pkt.*, ændres »CO₂-kvotelovgivningen« til: »reguleringen i lov om CO₂-kvoter, i regler udstedt i medfør af lov om CO₂-kvoter og i EU-retsakter om forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter (herefter CO₂-kvoteordningen)«.

4. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nye numre:

»4) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, *stk. 1*, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, *stk. 1*, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på søfartøjer, hvoraf der af samme forbrug skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8,

5) jetfuel, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug i luftfartøjer til flyvninger, hvoraf der af samme forbrug skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8, og«.

Nr. 4 bliver herefter nr. 6.

5. I § 8 ændres »*stk. 4*« til: »*stk. 7*«.

6. I § 9 *a*, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »omfattet af §§ 8-10 i lov om CO₂-kvoter« til: » på stationære produktionsanlæg, for hvilket driftslederen er i besiddelse af en udledningstilladelse, jf. § 4, *stk. 1*, i lov om CO₂-kvoter«.

7. § 9 *a*, *stk. 1, 5. pkt.*, ophæves.

8. § 9 *a*, *stk. 2*, indsættes efter 1. *pkt.* som nye punktummer:

»Der ydes uanset 1. *pkt.* delvis tilbagebetaling, jf. 4. *pkt.*, af afgift af afgiftspligtige varer som nævnt i *stk. 1*, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af afgift af energiforbrug nævnt i 1. og 2. *pkt.* sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. Tilbagebetaling efter 2. *pkt.* opgjort efter 3. *pkt.* reduceres med

UDKAST

satsen for det pågældende energiprodukt efter § 2 ganget med 675/750 i 2025, 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030, jf. dog 5. pkt. For varme opgjort efter 2. og 3. pkt. og stk. 1, der opfylder kravene i § 7, stk. 6, og § 7 b, stk. 1, reduceres tilbagebetalingen opgjort efter 2. og 3. pkt. dog med satsen i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ganget med 675/750 i 2025, 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030.«

9. I § 9 a, stk. 2, 2. pkt. udgår.

9. I § 9 b, stk. 1, ændres »§ 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.« til: »§ 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., dog undtaget stk. 5, nr. 9, § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., dog undtaget stk. 5, nr. 9, eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., dog undtaget stk. 4, nr. 9.«

10. Efter 9 d indsættes:

»§ 9 e. Momsregistrerede virksomheder kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer og varme, når anvendelsen af varerne og varmen er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 1-4 og stk. 5, nr. 1-8, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. dog den nævnte lovs § 11, stk. 13, § 8, stk. 1-3 og stk. 4, nr. 1-8, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. dog den nævnte lovs § 8, stk. 13, eller § 10, stk. 1-4 og stk. 5, nr. 1-8, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. dog den nævnte lovs § 10, stk. 13.

Stk. 2. Virksomheder med bevilling, jf. 2. pkt., kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når varerne anvendes til brug for indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgesfart og erhvervsmæssigt fiskeri. Virksomheder, der anvender afgiftspligtige varer til formål nævnt i 1. pkt., kan anmode told- og skatteforvaltningen om bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8.

Stk. 3. Tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 reduceres med afgiften efter eventuel tilbagebetaling efter § 9 f ganget med 350/750 i 2025, 430/750 i 2026, 510/750 i 2027, 590/750 i 2028 og 670/750 i 2029.

Stk. 4. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 1 og 2 skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter reglerne i § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller § 10, stk. 2, 1. pkt., i

UDKAST

lov om afgift af naturgas og bygas m.v., ikke er anvendt som motorbrændstof. § 11, stk. 2 og 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikketilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 1, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmekonsumet for et areal under 100 m². I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 10, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 8, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 11, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., og at der indbetales en afgift pr. kvadratmeter af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 3. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 6. I det omfang at der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 5 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i kvadratmeterafgiften. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvis registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden

UDKAST

har fået tilbagebetalt for perioden. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelsen af afgift af energiforbrug efter denne lov, der, jf. stk. 1, er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 9, stk. 9, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og bestemmelser om dokumentation efter stk. 4.

Stk. 9. Reglerne for varme i stk. 1-4 og 5 finder tilsvarende anvendelse for kulde.

§ 9 f. En momsregistreret virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af stk. 4 har indgået en aftale, kan få tilbagebetalt afgiften for afgiftspligtige produkter pr. ton CO₂, der er fanget og geologisk lagret. Afgiften kan tilbagebetales fra tidspunktet, hvor fangsten har fundet sted. Det beløb, hvormed afgiften kan tilbagebetales, opgøres efter stk. 2 og 3 særskilt for hvert anlæg, der er omfattet af en aftale efter 1. pkt. Det samlede tilbagebetalingsbeløb anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven for den momsperiode, hvor fangsten af CO₂ er sket. Beløbet angives i hele kroner.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af stk. 1 skal opgøre den samlede udledning af CO₂ fra det anlæg, som aftalen vedrører, og den fangede mængde CO₂ fra anlægget. Opgørelsen af den samlede udledning af CO₂ skal foretages inden fangstpunktet. Opgørelsen af den fangede mængde CO₂ skal ske i overensstemmelse med de krav til måling m.v., der fremgår af de til enhver tid gældende EU-regler om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner. Opgørelserne skal foretages pr. kalendermåned.

Stk. 3. Tilbagebetalingen beregnes på grundlag af den afgift, der kan opgøres for de i måneden forbrugte energiprodukter, før tilbagebetaling efter denne bestemmelse. Tilbagebetalingen opgøres til det beløb, der fremkommer ved at gange afgiften efter 1. pkt. med en fordelingsfaktor for måneden. Fordelingsfaktoren for måneden opgøres ved at dividere den samlede fangede mængde CO₂ med den samlede udledning af CO₂.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter efter aftale med klima-, energi- og forsyningsministeren regler om, hvilken myndighed der indgår aftale med virksomheder efter stk. 1, om indholdet af disse aftaler, herunder om kontrol og administration af aftalerne, om krav til fakturaoplysninger ved levering af varme eller kulde fra virksomheder, der har indgået en sådan aftale, og om dokumentation for opgørelse efter stk. 1-3.«

UDKAST

§ 6

I lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatning af overskudsvarme), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 1-5 og 8, § 2, nr. 7, § 3, nr. 3, og § 4, nr. 5, ophæves.

§ 7

I lov nr. 832 af 4. juli 2022 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

1. § 17, nr. 1, ophæves.

§ 8

I lov nr. 763 af 13. juni 2023 om vejafgift foretages følgende ændring:

1. I § 8, stk. 5, 1. pkt. ændres »48 timer efter udløbet af« til »72 timer efter starttidspunktet for«.

§ 9

I lov nr. 683 af 11. juni 2024 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af »Aftale om Grøn skattereform for industri mv.« fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 1, 7, 14 og 20, § 2, nr. 9, § 3, nr. 6, og § 4, nr. 4, ophæves.

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Justering i omlægningen af energi- og CO₂-afgifter og i emissionsafgiftsloven m.v.

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Ny standardsats for iblandet biobrændstof

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Justering af blandingsbestemmelsen i gasafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4. Godtgørelse for motorbrændstof til fiskerifartøjer, der ellers ville have været berettiget til afgiftsfritagelse

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.5. Justering af oplyst rute i en rutebillet

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Nærværende lovforslag indebærer justeringer af emissionsafgiftsloven og lov nr. 683 af 11. juni 2024, der gennemfører dele af Aftale om grøn skattereform for industri mv. af 24. juni 2022 indgået af den daværende regering (Socialdemokratiet) og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti vedrørende CO₂-afgift. Justeringerne er af teknisk karakter.

Med lovforslaget foreslås desuden indført en ny standardsats for blandet motorbrændstof som følge af vedtagelsen af et nyt CO₂e-fortrængningskrav. Det vil medføre, at der indsættes en standardafgiftssats for gas- og oliebrændstoffer med 7,6 pct. iblandet biobrændstof.

Det foreslås at justere blandingsreglerne i energiafgiftslovene med henblik på at ændre den praksis, der følger af SKM2006.728.SR, så f.eks. biogas kan være afgiftsfrit, hvis det først blandes med fossil gas inden for virksomhedens område og anvendes inden for samme område.

Der foreslås endeligt en række mindre præciseringer, herunder af mineralolieafgiftslovens regler om, at fiskerifartøjer, der i udgangspunktet ikke kan anmode om godtgørelse for afgiften af motorbrændstof, men kun om fritagelse, fremover kan anmode om godtgørelse, hvis der ikke er sket leverance med afgiftsfritagelse.

Hertil kommer et forslag om, at justering af den oplyste rute i en rutebillet efter vejafgiftsloven, skal kunne ændres i 72 timer efter starttidspunktet i stedet for 48 timer efter udløbet af rutebillettens gyldighedsperiode.

Lovforslaget indarbejdes i forslag til lov om ændring af lov om vejafgift, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., registreringsafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven og forskellige andre love, som Skatteministeriet har haft i offentlig høring i perioden fra den 28. juni til den 22. august 2024.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Justeringer i omlægningen af energi- og CO₂-afgifter og i emissionsafgiftsloven m.v.

2.1.1. Gældende ret

Med lov nr. 619 af 11. juni 2024, der indførte en ny emissionsafgiftslov for udledninger fra kvoteomfattede sektorer, og lov nr. 683 af 11. juni 2024 blev dele af Aftale om grøn skattereform for industri mv. af 24. juni 2022 gennemført.

UDKAST

Emissionsafgiftslovens § 1, stk. 1, indebærer, at der betales afgift ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen.

Efter kvoteordningen skal en virksomhed med kvoteomfattede aktiviteter returnere en kvote til Energistyrelsen pr. ton udledt CO₂, uanset hvilken kvoteomfattet aktivitet udledningen stammer fra.

Efter emissionsafgiftslovens § 1, stk. 4, skal der for udledninger fra bæredygtig bionaturgas, som er fritaget for kvotereturneringspligt, betales afgift uden hensyn til kvotefritagelse.

Efter emissionsafgiftslovens § 2 gælder der forskellige afgiftssatser. Der gælder således i udgangspunktet en afgift på 375 kr. pr. ton CO₂ i 2030 (2022-niveau), mens afgiften for udledninger fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse er på 125 kr. i 2030 (2022-niveau), jf. § 2, stk. 3.

Ved opgørelse af afgiftsværdien af opfanget og lagret CO₂ må der derfor skelnes mellem, hvilke aktiviteter den fangede CO₂ stammer fra, da den reducerede mængde CO₂ har forskellig værdi, alt efter om den f.eks. stammer fra mineralogisk proces eller almindelig proces.

Emissionsafgiftsloven træder i kraft den 1. januar 2025.

Med lov nr. 683 af 11. juni 2024 blev lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (herefter CO₂-afgiftsloven), lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven) og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven) omlagt.

Som led i omlægningen er en større del af de samlede afgifter flyttet fra energiafgiftslovene til CO₂-afgiftsloven. Som en del af omlægningen er CO₂-afgiften, herunder for energi anvendt til procesforbrug, forhøjet. CO₂-afgiften omfatter ikke kvoteomfattet procesforbrug.

Samtidig er energiafgifterne for energi anvendt til procesforbrug reduceret, så der kun skal betales denne afgift, når minimumssatserne i EU's energibeskatningsdirektiv ikke er opfyldt via CO₂-afgiften.

Afgiften efter gasafgiftslovens § 10 a, kulafgiftslovens § 8 a og mineralolieafgiftslovens § 11 a for energi anvendt til proces skal derfor kun betales af kvoteomfattede virksomheder, der får CO₂-afgiftsgodtgørelse.

UDKAST

I CO₂-afgiftsloven er der desuden indsat en § 9 e, som medfører, at afgiftsforhøjelsen indføres for proces m.v. I § 9 e henvises til reglerne om energi anvendt til proces i gasafgiftslovens § 10, stk. 1-4 og stk. 5, nr. 1-8, jf. dog den nævnte lovs § 10, stk. 13, kulafgiftslovens § 8, stk. 1-3 og stk. 4, nr. 1-8, jf. dog den nævnte lovs § 8, stk. 13, eller mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1-4 og stk. 5, nr. 1-8, jf. dog den nævnte lovs § 11, stk. 13. Efter energiafgiftslovene er der dog også tilfælde, hvor en standardsats kan anvendes til fordeling af forbrug til proces og rumvarme m.v. Denne indgår ikke i CO₂-afgiftslovens § 9 e.

Lov nr. 683 af 11. juni 2024 træder i kraft den 1. januar 2025.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at bæredygtig bionaturgas defineres og at afgiftspligten for bæredygtig og ikkebæredygtig bionaturgas ensrettes med den, der gælder efter bl.a. gasafgiftslovens § 1 a, som også foreslås ændret med dette lovforslag. Dermed vil der skulle svares afgift af bionaturgas, når det er blandet med et andet produkt, der udleder afgiftspligtig CO₂ i overensstemmelse med gasafgiftslovens § 1 a.

Det foreslås at præcisere emissionsafgiftsloven, så det klart fremgår, at en virksomhed med kvoteomfattede aktiviteter, der anvender CCS, og som kan fradrage CO₂ i den årlige udledningsrapport efter kvoteordningen, ikke skal svare emissionsafgift af denne udledning. Virksomheden vil dog skulle opgøre fordelingen af den fangede og lagrede CO₂ efter reglerne i § 6 ved reduktionen af den afgiftspligtige mængde.

Det vurderes, at forbrug af f.eks. biogas, der ikke er indført på ledningsnettet, ikke vil være CO₂-afgiftspligtig, men at det, hvis det anvendes til proces, ikke vil være omfattet af nedsættelsen af tilbagebetalingen efter gasafgiftslovens § 10 a, kulafgiftslovens § 8 a og mineralolieafgiftslovens § 11 a fra den 1. januar 2025. Det vil medføre, at EU's minimumssatser i sådanne tilfælde ikke vil være overholdt.

Det foreslås derfor at ændre gasafgiftslovens § 10 a, kulafgiftslovens § 8 a og mineralolieafgiftslovens § 11, så EU's minimumssatser altid overholdes.

Da CO₂-afgiftslovens § 9 e indebærer, at virksomheder med procesforbrug vil skulle fordele forbruget af energiprodukter mellem proces og rumvarme m.v., vurderes det, at muligheden for at anvende en standardsats baseret på kvadratmeter for opgørelse af energiforbrug til opvarmning af rum også bør indsættes i § 9 e. Derfor foreslås det, at der henvises til denne mulighed i § 9 e.

CO₂-afgiftslovens § 9 e, stk. 2, indebærer, at CO₂-afgiften indføres for motorbrændstof anvendt til indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgefart og erhvervsmæssigt fiskeri. Indførelsen indebærer i udgangspunktet en godtgørelse i virksomhedens momsangivelse. Da flere af disse erhverv imidlertid ikke er momspligtige, foreslås det at indføre en mulighed for, at disse erhverv kan anmode Skatteforvaltningen om bevilling til godtgørelse.

Skatteministeriet er desuden blevet opmærksom på, at der er behov for at præcisere og ændre visse bestemmelser af teknisk karakter i emissionsafgiftsloven og i omlægningen af CO₂- og energiafgifterne, hvilket foreslås gjort med dette lovforslag.

2.2. Ny standardsats for iblandet biobrændstof

2.2.1. Gældende ret

Efter mineralolieafgiftslovens § 1 og CO₂-afgiftslovens § 2 betales der afgift af motorbrændstoffer. Der er fastsat forskellige afgiftssatser for fossilt brændstof og biobrændstof. For nogle af de mest almindelige blandinger af fossilt brændstof og biobrændstof er der fastsat standardsatser, hvor der accepteres en variation på +/- 0,2 volumenprocent iblandet biobrændstof. For blandinger, hvor der ikke er fastsat en standardsats, gælder regler om, hvordan en virksomhed skal dokumentere blandingens indhold. Anvendelsen af standardsatsen er derfor administrativt lettere for virksomheden at benytte.

Med bekendtgørelse nr. 2520 af 14. december 2021 om CO₂e-fortrængningskrav og bæredygtighed m.v. blev iblandingskravet på 7,6 pct. for bæredygtige biobrændsler erstattet med et nationalt CO₂e-fortrængningskrav.

Bekendtgørelsen er efterfølgende erstattet med bekendtgørelse nr. 1150 af 5. september 2023 om CO₂e-fortrængningskrav og bæredygtighed m.v. Det følger af bekendtgørelsen, at brændstofleverandørerne er pålagt CO₂e-fortrængningskrav på mindst 3,4 pct. i 2022-2024, mindst 5,2 pct. i 2025-2027, mindst 6 pct. i 2028-2029 og mindst 7 pct. fra 2030. Reduktionerne skal ske i forhold til år 2010, jf. § 3, stk. 2.

CO₂e-fortrængningskravet betyder, at leverandører af brændstof til vejtransport og til mobile ikke-vejgående køretøjer i årene 2021-2029 skal reducere livscyklus-drivhusgasemissionerne pr. energienhed leveret brændstof med mindst 6 pct. i forhold til emissionerne på EU-niveau i 2010.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
CO₂e-fortrængningskravet stiger pr. 1. januar 2025 til 5,2 pct. (energiprocent), hvilket svarer til 7,6 pct. (volumenprocent). Derfor foreslås der indført

UDKAST

en afgiftssats for svovlfri dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.). Der vil være en acceptabel variation på +/- 0,2 volumenprocent iblandet biobrændstof.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiftssatsen for svovlfri dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) udgør 175,4 øre pr. liter (2015-niveau) ved dagtemperatur og 174,4 øre pr. liter (2015-niveau) ved 15° C fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for svovlfri dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) udgøre 210,0 øre pr. liter ved dagtemperatur fra og med den 1. januar 2025, dog 208,8 øre pr. liter ved 15° C.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. § 1, stk. 12.

2.3. Justering af blandingsbestemmelsen i gasafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven

2.3.1. Gældende ret

Efter gasafgiftslovens § 1 a skal der ved blanding af afgiftspligtige gasser betales afgift af hele blandingen efter satsen for den gas, der har den højeste afgiftssats. Det samme gælder for blandinger af en eller flere afgiftspligtige gasser og et produkt, som ikke er en afgiftspligtig gas efter gasafgiftsloven. Tilsvarende regler gælder i mineralolieafgiftsloven § 1, stk. 4, 1. pkt., og CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Skatterådet har i forbindelse med afgivelse af et bindende svar, SKM2006.728.SR, fortolket bestemmelsen. I sagen bekræftede Skatterådet, at biobrændsler, der i udgangspunktet ikke er afgiftspligtige, blev afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, når de blandes sammen med afgiftspligtige olieprodukter inden indfyring i en kedel.

I sagen blev der lagt vægt på, at hvis biobrændsler sammenblandes med et afgiftspligtigt brændsel, som også afbrændes på samme kraftcentral, inden indfyring i kraftcentralen, og biobrændslerne således ikke indfyres særskilt og selvstændigt, skal der efter mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven svares afgift af hele blandingen, uanset at der sker måling af nøjagtigt tilførte mængder af de forskellige brændsler.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Da det kan være omkostningsfuldt at indrette installationer på en måde, hvor der ikke sker en blanding af brændslerne før indfyring i anlæg, vurderes det,

, at reglerne om afgift af blandinger bør ændres af hensyn til at understøtte udbredelsen af grønne brændsler.

Det foreslås, at virksomheder skal kunne foretage en blanding af afgiftspligtige produkter, inden produkterne indfyres i en kedel eller stationær motor uden at skulle svare afgift af hele blandingen efter satsen for produktet med den højeste afgiftssats. Dette gælder tilsvarende for blandinger, der består af en eller flere afgiftspligtige produkter og et produkt, som ikke er et afgiftspligtigt produkt efter gasafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven eller CO₂-afgiftsloven.

Det er en betingelse, at produktet blandes på virksomhedens eget område til eget forbrug. Blandingen må ikke videresælges, og den skal ske i et lukket kredsløb eller anlæg på virksomhedens område. En blanding, der foretages uden for virksomhedens område, vil således ikke være omfattet af den foreslåede undtagelse.

Ved videresalg af en blanding skal der fortsat betales afgifter efter gasafgiftslovens § 1 a, 1. pkt., mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 4, 1. pkt., eller CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

En blanding, som sker inde i et anlæg, hvor både blandingen og forbrændingen af blandingen sker hos en virksomhed, som efterfølgende forbruger blandingen, vil være omfattet af gasafgiftslovens § 1 a, 2. pkt., mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 4, 4. pkt., eller CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, 4. pkt.

Ændringen har til formål at ændre loven og den praksis, som følger af Skatterådets bindende svar SKM2006.728.SR.

2.4. Godtgørelse for motorbrændstof til fiskerifartøjer, der ellers ville have været berettiget til afgiftsfritagelse

2.4.1. Gældende ret

Efter mineralolieafgiftslovens § 4 a, stk. 1, kan virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, og som både afsætter ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum og gas- og dieselolie samt petroleum, der er farvet i henhold til bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, blive registreret som farvningsvirksomhed hos Skatteforvaltningen. Det er en betingelse herfor, at virksomheden afsætter mindst 500.000 l gas og dieselolie samt petroleum årligt, og at denne afsætning ikke sker fra stationære detailsalgslanlæg.

Efter § 4 a, stk. 2, er farvningsvirksomheder berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af bilag 2, nr. 2

UDKAST

eller nr. 10, jf. dog § 4, stk. 3. Ved videresalg af ufarvede produkter, hvoraf der er betalt afgift efter den i 1. pkt. nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og afgiftssatsen for varer omfattet af henholdsvis bilag 2, nr. 1, 3-6 eller 9, indbetales til Skatteforvaltningen. Tilsvarende gælder, når farvet gas- eller dieselolie samt petroleum videresælges til anvendelse som motorbrændstof.

Med § 2, nr. 6 og 7, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ændredes henvisningerne til bilag 2 til de korrekte henvisninger i § 1. Disse henvisninger træder i kraft den 1. januar 2025.

Efter mineralolieafgiftslovens § 5 gælder regler om afgiftsoplag, krav til registrering som oplagshaver, oplæg, udlevering m.v. af afgiftspligtige produkter.

Et afgiftsoplag er ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen. Det er efter § 5, stk. 2, en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at Skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens produktionsanlæg og tanke og andre anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige ubeskattede varer.

Det er efter § 5, stk. 3, en betingelse for at opnå registrering som farvningsvirksomhed efter § 4 a, at Skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens tanke og anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige varer, hvoraf der er betalt afgift efter § 4 a, stk. 2.

Efter § 5, stk. 5, kan Skatteforvaltningen ikke godkende detailsalgsanlæg efter § 5, stk. 2 eller 3. Eftersom detailsalgsanlæg som tankstationer ikke kan godkendes som en del af et oplag, jf. mineralolieafgiftslovens § 5, stk. 5, vil en levering til en tankstation betyde, at varerne er overgået til forbrug.

Efter § 7, stk. 1, skal autoriserede oplagshavere opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af svind og lign., jf. dog § 8, stk. 1. Efter § 8, stk. 1, fradrages i den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, varer, der er fritaget for afgift efter § 9.

Efter § 7, stk. 4, skal registrerede farvningsvirksomheder opgøre den mængde varer, hvoraf der skal betales det i § 4 a, stk. 2, nævnte differencebeløb, som den mængde afgiftspligtig gas- og dieselolie, der er udleveret fra

UDKAST

virksomhedens godkendte anlæg til anvendelse som motorbrændstof i afgiftsperioden.

Efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 1, nr. 3, sker der afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer.

Hvis der skal ske afgiftsfritagelse, skal oplagshaveren således levere varen til brug om bord på omhandlede fartøjer.

Efter § 9, stk. 6, nr. 1, godtgøres afgiften af varer, der anvendes til jernbane- og færgedrift og til erhvervsmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer.

Efter ordlyden af § 9, stk. 6, nr. 1, kan der således ske godtgørelse af brændstof, hvis brændstoffet anvendes til jernbane- og færgedrift og til erhvervsmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer. Godtgørelse kan dermed ikke ske, hvis brændstoffet anvendes til fartøjer, der nævnes i § 9, stk. 1, nr. 3, som omfatter skibe i udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer.

Efter § 9, stk. 10, kan skatteministeren fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse samt tilskud og betinge afgiftsfriheden af et årligt mindsteforbrug. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 153 af 10. februar 2023 om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., hvor kapitel 2 indeholder regler om godtgørelse af afgift af benzin til sejlads.

Efter § 10, stk. 1, kan Skatteforvaltningen meddele virksomheder, der ikke er autoriserede som oplagshaver, bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4, der bl.a. omhandler varer, der er fritaget for afgift efter § 9.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at afgiften af brændstof, der anvendes i fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer, som alle er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 3, fremover vil kunne godtgøres, når brændstoffet ikke er leveret afgiftsfrit efter § 9, stk. 1, nr. 3.

Der vil være behov for med hjemmel i § 9, stk. 10, at fastsætte nærmere regler om regnskab og kontrol for godtgørelse af afgift leveret til skibe i

udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer, i bekendtgørelse om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det forventes, at der for godtgørelse for skibe i udenrigsfart f.eks. vil skulle gælde krav om dokumentation for udførsel samt for, at olien er brugt til erhvervmæssig sejlads, f.eks. i form af en kaptajnserklæring.

De omfattede virksomheder vil skulle anmode Skatteforvaltningen om bevilling for godtgørelse af afgiften efter mineralolieafgiftslovens § 10, stk. 1.

2.5. Justering af oplyst rute i en rutebillet

2.5.1. Gældende ret

Med vejafgiftsloven indføres der den 1. januar 2025 en kilometerbaseret vejafgift, der udgør en delvis implementering af eurovignetdirektivet. Omfattet af vejafgiftsloven er lastbiler og køretøjskombinationer, som benyttes til godstransport, og som har en tilladt totalvægt på 12.000 kg eller derover.

Vejafgiften kan enten betales gennem køretøjsudstyr, jf. vejafgiftslovens § 7, eller en rutebillet, jf. vejafgiftslovens § 8.

Det følger af vejafgiftslovens § 8, stk. 1, at den afgiftspligtige ejer eller bruger, jf. § 3, ved kørsel med et afgiftspligtigt køretøj, hvor der ikke er tilknyttet køretøjsudstyr, jf. § 7, eller hvor køretøjsudstyret er uvirksomt, skal sikre, at der købes en elektronisk rutebillet, inden kørsel på det afgiftspligtige vejnet påbegyndes. Rutebilletten udbydes af Sund & Bælt Holding A/S.

Når der købes en rutebillet, angives der den rute, som forventes benyttet under kørslen. Betaling for rutebilletten udgør betaling for gennemkørsel af én angivet rute på den afgiftsbelagte vejstrækning i et afgiftspligtigt køretøj, jf. § 1, inden for en på rutebilletten angivet gyldighedsperiode.

Det følger af vejafgiftslovens § 8, stk. 5, at senest 48 timer efter udløbet af rutebillettens gyldighedsperiode skal den på forhånd oplyste forventede rute mellem start- og slutpunkt, jf. stk. 3, nr. 4, ændres til den faktiske rute, hvis der er forskel. Pligten til at gøre dette påhviler den afgiftspligtige, jf. § 3.

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at rutebilletten skal kunne ændres i 72 timer efter starttidspunktet i stedet for senest 48 timer efter udløbet af rutebillettens gyldighedsperiode.

Under kørslen kan den forventede rute på det afgiftspålagte vejnet af forskellige årsager ændre sig, det kan bl.a. skyldes, at chaufføren kører forkert, ændrede planer for levering af gods, vejoplægning, kødannelse m.v.

Der kan efter gældende regler opstå tvivl om, hvorvidt der kan ændres i den på forhånd angivne rute, før rutebillettens gyldighedsperiode udløber. Med den foreslåede ændring fastsættes det, at den angivne rute kan korrigeres i op til 72 timer efter starttidspunktet. På den måde sikres det desuden, at alle rutebilletkøbere stilles ens i tilfælde af, at gyldighedsperioden bliver sat til mindre end 24 timer.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,8 mio. kr. i 2025 og 0,4 mio. kr. fra og med 2026 til sagsbehandling og kontrol.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringsmæssige konsekvenser for hverken kommuner eller regioner.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning været overvejet. Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke relevant for lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige implementeringsmæssige konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Innovations- og Iværksættertjekket vurderes desuden ikke relevant for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at være forbundet med administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 20. september 2024 til den 18. oktober 2024 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 3F Privat Service Hotel og Restauration, Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, AMU Transport Danmark, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverforeningen (KA), Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik (ATL), Arbejdstilsynet, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Associationen Dansk Biobrændsel (ADB), AutoBranchen Danmark, Autobranschens Handels- og Industriforening i Danmark, AutoCamperRådet, Bilsynsbranchen, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen af Danske Distributører, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Campingbranchen, Carta, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforsikring, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet – Transport, Dansk Affaldsforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Agroindustri, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk AutoGenbrug, Dansk Automat Brancheforening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Elbil Alliance, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk

UDKAST

Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Lokalsyn, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Mobilitet, Dansk Offshore, Dansk Persontransport, Dansk Planteværn, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard (DS), Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Kørelæreres Landsforbund (DKL), Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Dataetisk Råd, Datatilsynet, DBU, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Faglige Hus, Det Økologiske Råd, DFIM Garantifond (Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring), DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTL – Danske Vognmænd, DTL's arbejdsgiverforening, Dækbranchen Danmark, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, ERFAgruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FDL – Frie Danske Lastbilvognmænd, FDM, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Foreningen af Frie Kørelærere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Vognimportører i Danmark, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, Forhandlingsfællesskabet (SHK og KTO), Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Frie Funktionærer, FSR – danske revisorer, Færøernes landsstyre, GAFSAM, GRAKOM (erhvervs- og arbejdsgiverorganisation inden for grafisk kommunikation, medier og markedsføring), Greenpeace Danmark, Green Power Denmark, Havarikommissionen for vejtrafikulykker, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark, Investering Danmark, ITD – Brancheorganisation for den danske vejgodstransport, ITSDanmark, Justitia, Kapitalmarked Danmark, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Krifa, Kræftens Bekæmpelse, Kørelærerforeningen, Køreprøvesagkyndiges Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Maskinleverandørerne, Mellemløst Samvirke,

UDKAST

Midtsjællands Kørelærerforening, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Mover, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Nævnenes Hus, Oxfam IBIS, Plastindustrien, Politiforbundet, PostNord AB, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rigspolitiets Nationale Færdselscenter (NFÆ), Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for Grøn omstilling, Rådet for Sikker Trafik, SAGRO, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, SEGES Innovation P/S, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, Sikre Veje, SKAD – Autotskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteeankeforvaltningen, SMVdanmark, Specialforeningen for Logistik og Distribution (SLD), SRF Skattefaglig Forening, Sø- og Handelsretten, Søfartsstyrelsen, Teknologisk Institut, Transportens Arbejdsgivere (ATL), Transporterhvervets Uddannelser (TUR), Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen, Økonomistyrelsen, Økologisk Landsforening, Aalborg Universitet – Sektionen for Veje og Trafik og Transport.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,8 mio. kr. i 2025 og 0,4 mio. kr. fra og med 2026 til sagsbehandling og kontrol.
Økonomiske konsekvenser	Ingen	Ingen

UDKAST

for erhvervsli- vet		
Administrative konsekvenser for erhvervsli- vet	[Ingen]	[Ingen]
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og na- turmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem princip- per for imple- mentering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regule- ring (sæt X)	Ja	Nej X

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter emissionsafgiftslovens § 1, stk. 1, skal der betales afgift til statskassen efter bestemmelserne i denne lov ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen, jf. dog stk. 2. Af bilag 1 fremgår hvilke flyvninger, der henhører under kvoteordningen.

Det fremgår af emissionsafgiftslovens § 1, stk. 2, 1. pkt., at der alene betales afgift for flyvninger omfattet af stk. 1, hvis disse begynder og slutter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, og er omfattet af lovens bilag 1 (indenrigsluftfart).

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 1, stk. 2, 1. pkt., at ændre ”Der” til ”For luftfart”.

Med forslaget præciseres det, at der for luftfart alene betales afgift for flyvninger omfattet af lovens § 1, stk. 1, hvis disse begynder og slutter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, og er omfattet af lovens bilag 1 (indenrigsluftfart). Begrebet ”luftfart” anvendes, da dette anvendes i lovens bilag 1, der gengiver aktiviteter som angivet i bilag I i kvotedirektivet.

Til nr. 2

Efter emissionsafgiftsloven § 1, stk. 1, skal der betales afgift til statskassen efter bestemmelserne i denne lov ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen, jf. dog stk. 2. Af bilag 1 fremgår hvilken søtransport, der henhører under kvoteordningen.

Det fremgår af emissionsafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., at der alene betales afgift for færgeruter omfattet af stk. 1, hvis disse begynder og slutter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, og er omfattet af lovens bilag 1 (indenrigsfærgefart).

UDKAST

Det vurderes, at formuleringen kan skabe tvivl om, hvorvidt der skal betales emissionsafgift af øvrig kvoteomfattet søtransport.

Det foreslås, at i emissionsafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., at ændre ”Der” til ”For søtransport”.

Med forslaget præciseres det, at for søfart betales alene afgift for færgeruter omfattet af lovens § 1, stk. 1, hvis disse begynder og slutter i dansk havn eller platform og er omfattet af lovens bilag 1 (indenrigsfærgesfart). Begrebet ”søtransport” anvendes, da dette anvendes i lovens bilag 1, der gengiver aktiviteter som angivet i bilag I i kvotedirektivet.

Til nr. 3

Efter emissionsafgiftslovens § 1, stk. 1, skal betales der afgift til statskassen efter bestemmelserne i denne lov ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen, jf. dog stk. 2-4.

Efter stk. 4, 1. pkt., skal der betales afgift af udledningen fra bæredygtig bionaturgas, som er fritaget for kvotereturneringspligt, uden hensyn til kvotefritagelse.

Der gælder dermed afgiftspligt for udledninger fra bæredygtig bionaturgas fra kvoteomfattede aktiviteter, jf. stk. 4, 1. pkt., og ikkebæredygtig bionaturgas fra kvoteomfattede aktiviteter, jf. stk. 1.

Efter CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, 1. pkt., skal der ved en blanding af afgiftspligtige produkter efter stk. 1 betales afgift af hele blandingen efter satsen for det produkt, der har den højeste afgiftssats, såfremt blandingen er anvendelig til fyringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer. Det samme gælder for blandinger af en eller flere afgiftspligtige produkter efter stk. 1 og andre varer, der ikke er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftsloven.

Skatterådet har i forbindelse med afgivelse af et bindende svar fortolket bestemmelsen i SKM2006.728.SR. I sagen bekræftede Skatterådet, at bio-brændsler, der i udgangspunktet ikke er afgiftspligtige, blev afgiftspligtige efter gasafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven, når de blandes sammen med afgiftspligtige olieprodukter inden indfyring i en kedel.

Med lovforslagets § 5, nr. 2, foreslås det i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, at indsætte 4. pkt., hvorefter 1. pkt. ikke finder anvendelse for en blanding,

UDKAST

hvis blandingen er foretaget på området for en virksomhed, som forbruger blandingen som eget forbrug som brændsel til opvarmning, eller når produktet anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 1, stk. 4, som 2. pkt. at indsætte, at afgiftspligten efter 1. pkt. og stk. 1, gælder for udledninger fra bæredygtig og ikkebæredygtig bionaturgas, når disse energiprodukter er blandet med naturgas i overensstemmelse med § 2, stk. 3, 1. pkt., i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter jf. dog 4. pkt.

Det medfører, at der skal betales afgift af udledninger fra bionaturgas uanset bæredygtighed, når bionaturgas er blandet med naturgas i overensstemmelse med CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, 1., jf. dog 4. pkt. Det vil medføre, at f.eks. udledning fra rene leverancer af bionaturgas ikke er omfattet af emissionsafgiften, men at udledning fra blandede gasser omfattes af emissionsafgift, så den praksis, der gælder efter CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, 1. og 4. pkt., videreføres i emissionsafgiftsloven.

Dermed vil afgiftspligten på bionaturgas følge den, der gælder efter CO₂-afgiftsloven, hvor bionaturgas uanset bæredygtighed er omfattet af afgift, når det anvendes blandet med naturgas.

Til nr. 4

Efter emissionsafgiftslovens § 1, stk. 1, betales der afgift til statskassen ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen, jf. dog stk. 2-4. Efter stk. 4 skal der betales afgift af udledningen fra bæredygtig bionaturgas, som er fritaget for kvotereturneringspligt, uden hensyn til kvotefritagelse.

Emissionsafgiftslovens § 3 indeholder definitioner af en række begreber, der anvendes i loven.

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 3 at indsætte før nr. 1:

”1) Bæredygtig bionaturgas: Biogas, der opfylder bæredygtighedskriterierne i bekendtgørelse nr. 530 af 28. maj 2024 om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende bio-brændsler til energiformål, m.v.”

UDKAST

Det medfører, at bæredygtig biogas defineres i overensstemmelse med regler, der gælder efter bekendtgørelse nr. 530 af 28. maj 2024 om bæredygtighed og besparelse af drivhusgasemissioner for biomassebrændsler og flydende biobrændsler til energiformål, m.v., som også ligger til grund for vurderingen af, om der skal svares kvoter for udledning fra biogassen efter kvotereguleringen.

Til nr. 5

Emissionsafgiftslovens § 1 fastlægger lovens anvendelsesområde og afgiftspligtige udledninger. Det følger af stk. 1, at der betales afgift til statskassen efter bestemmelserne i denne lov ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen, jf. dog stk. 2-4, som indeholder en række undtagelser til stk. 1.

Det følger af stk. 2, 1. pkt., at der alene betales afgift for flyvninger omfattet af stk. 1, hvis disse begynder og slutter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, og er omfattet af lovens bilag 1 (indenrigsluftfart). Det følger desuden af stk. 3, at der for aktiviteter, hvor der i kvotedirektivet er fastsat en gradvis indfasning for returnering af kvoter, betales afgift af den mængde kvoter, der svarer til den faktiske udledning i denne periode, uden hensyn til indfasning af returneringspligten.

Emissionsafgiftslovens § 4, stk. 2, 1. pkt., medfører, at en virksomhed skal registreres hos Skatteforvaltningen, hvis den driver indenrigsluftfart i Danmark, jf. § 1, stk. 3, som kræver, at luftfartsoperatøren i medfør af kvoteordningen er forpligtet til at returnere kvoter.

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 4, stk. 2, 1. pkt., at ”, jf. § 1, stk. 3” udgår.

Det medfører, at § 4, stk. 2, 1. pkt., ikke henviser til bestemmelsen i § 1, stk. 3, om, at der også skal betales afgift af den faktiske udledning fra aktiviteter, hvor kvotepligten indfases.

Virksomheder vil dermed skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen, hvis de driver indenrigsluftfart som defineret i § 1, stk. 2. Der er tale om en præcisering, som ikke indebærer indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 6

UDKAST

Af emissionsafgiftslovens § 4 fremgår regler om, hvornår virksomheder skal registreres hos Skatteforvaltningen. Stk. 1 omhandler virksomheder med udledninger fra stationære anlæg, stk. 2 om luftfartsoperatører med udledninger fra indenrigsluftfart, stk. 3 om søfartsoperatører med udledninger fra indenrigssøfart og stk. 4 er en opsamlingsbestemmelse.

Efter § 4, stk. 3, 1. pkt., skal en virksomhed registreres hos Skatteforvaltningen, hvis den driver indenrigsfærgesfart i Danmark, som kræver, at søfartsoperatøren i medfør af kvoteordningen er forpligtet til at returnere kvoter. Efter 2. pkt. skal anmeldelse til registrering ske senest 14 dage efter godkendelse af en overvågningsplan for overvågning og rapportering af årlige CO₂-udledninger af Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land, hvis det forventes, at virksomheden vil blive omfattet af kvotereturneringspligt, jf. stk. 4. Efter 3. pkt. skal virksomheder, der fra 2025 som søfartsoperatører omfattes af pligt til at returnere kvoter efter kvotedirektivet, når betingelserne i stk. 4 er opfyldt, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen senest den 14. januar 2025.

Efter stk. 4 skal en virksomhed, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, lade sig registrere efter stk. 2 eller 3, hvis virksomheden i det forudgående år var omfattet af pligt til at returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land. En virksomhed, som ikke i forudgående år har været i besiddelse af en overvågningsplan eller har haft pligt til at returnere kvoter, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen på det tidspunkt, hvor det måtte formodes, at virksomheden efter årets udgang skal returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land. Virksomheden er fra registreringstidspunktet eller tidspunktet, hvor virksomheden skulle have ladet sig registrere efter 2. pkt., forpligtet til at angive og afregne afgift.

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 4, *stk. 3, 3. pkt.*, efter ”kvoter” at indsætte ”for indenrigsfærgesfart”.

Det medfører, at det klart fremgår, at virksomheder, der fra 2025 som søfartsoperatører omfattes af pligt til at returnere kvoter for indenrigsfærgesfart efter kvotedirektivet, når betingelserne i stk. 4 er opfyldt, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen senest den 14. januar 2025.

Der er således tale om en præcisering.

Til nr. 7

UDKAST

Det fremgår af emissionsafgiftslovens § 4, stk. 4, 1. og 2. pkt., at en virksomhed skal, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, lade sig registrere efter stk. 2 eller 3, hvis virksomheden i det forudgående år var omfattet af pligt til at returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land. En virksomhed, som ikke i forudgående år har været i besiddelse af en overvågningsplan eller har haft pligt til at returnere kvoter, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen på det tidspunkt, hvor det måtte formodes, at virksomheden efter årets udgang skal returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land.

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 4, stk. 4, 1. og 2. pkt., at efter ”En virksomhed” at indsætte ”med indenrigsluftfart eller indenrigsfærgefart”.

Det medfører, at virksomheder med indenrigsluftfart eller indenrigsfærgefart skal lade sig registrere for afgift efter § 4, stk. 2 eller 3, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, hvis virksomheden i det forudgående år var omfattet af pligt til at returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land. En virksomhed med indenrigsluftfart eller indenrigsfærgefart, som ikke i forudgående år har været i besiddelse af en overvågningsplan eller har haft pligt til at returnere kvoter, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen på det tidspunkt, hvor det måtte formodes, at virksomheden efter årets udgang skal returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land.

Ændringen er en præcisering af, hvilke virksomheder, der er omfattet af pligten til at lade sig registrere for afgift efter § 4, stk. 4, 1. og 2. pkt.

Til nr. 8

Efter emissionsafgiftslovens § 5, stk. 3, skal den foreløbige afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning i afgiftsperioden opgøres på grundlag af måling af energiforbrug eller drivhusgasudledning opgjort efter § 6 eller drivhusgasudledningen i de op til 2 forudgående kalenderår opgjort efter § 6, jf. dog stk. 4.

Af § 6 fremgår bl.a. opgørelsesmetoder for den endelige udledning for kalenderåret med henvisning til MR- og MRV-forordningerne.

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 5, stk. 3, efter ”drivhusgasudledning opgjort efter” at indsætte ”reglerne i”.

Det medfører, at den foreløbige afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning i afgiftsperioden skal opgøres på grundlag af måling af energiforbrug

UDKAST

eller drivhusgasudledning opgjort efter reglerne i § 6 eller drivhusgasudledningen i de op til 2 forudgående kalenderår opgjort efter § 6, jf. dog stk. 4.

Ændringen er en præcisering af, hvad der skal forstås med henvisningen til § 6.

Til nr. 9

Efter emissionsafgiftslovens § 1, stk. 1, betales der afgift til statskassen ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen.

Af emissionsafgiftslovens §§ 5 og 6 fremgår afgiftsperioden og krav til den foreløbige og endelige opgørelse af afgiftspligtig udledning. Efter § 5, stk. 2, skal registrerede virksomheder således efter udløbet af hver afgiftsperiode opgøre den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning foreløbigt.

Efter stk. 3 skal den foreløbige afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning i afgiftsperioden opgøres på grundlag af måling af energiforbrug eller drivhusgasudledning opgjort efter § 6 eller drivhusgasudledningen i de op til 2 forudgående kalenderår opgjort efter § 6, jf. dog stk. 4.

Af § 6 fremgår det, at registrerede virksomheder skal foretage en endelig opgørelse af den afgiftspligtige udledning. Den endeligt opgjorte afgiftspligtige mængde opgøres som drivhusgasudledningen, jf. § 1, beregnet efter den udledningsrapport, som den kompetente myndighed har godkendt efter MR-forordningen og MRV-forordningen, jf. dog stk. 2, 3 og 5.

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 5, *stk. 3*, at indsætte som 2. og 3. *pkt.*, at hvis afgiften i 1. *pkt.* opgøres på grundlag af energiforbrug, skal emissionsfaktorer efter MR-forordningen eller MRV-forordningen anvendes. Opgørelsesmetoderne kan kombineres ved opgørelse af forskellige udledninger.

Det medfører, at hvis en registreret virksomhed opgør den foreløbige afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning i afgiftsperioden på baggrund af målt energiforbrug, skal emissionsfaktorer efter MR-forordningen eller MRV-forordningen anvendes til beregning af drivhusgasudledningen.

Det foreslåede 2. *pkt.* er en præcisering, som medfører klarhed over, hvordan den foreløbige afgift skal beregnes.

Til nr. 10

UDKAST

Efter emissionsafgiftslovens § 1, stk. 1, betales der afgift til statskassen ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen, jf. dog stk. 2-4.

Efter emissionsafgiftslovens § 1, stk. 4, skal der betales afgift for udledninger fra bæredygtig bionaturgas, selv om dette er fritaget for kvotereturneringspligt.

Emissionsafgiftslovens § 6 fastsætter den endelige opgørelse af den afgiftspligtige mængde udledning. I udgangspunktet følger opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledningen som beregnet efter den udledningsrapport, som en kompetent myndighed har godkendt efter MR-forordningen og MRV-forordningen. Der er dog en række undtagelser til denne opgørelse af afgiftspligtig mængde, hvor der ikke er fuldt ud overensstemmelse mellem kvotereguleringen og emissionsafgiften.

For udledninger fra bæredygtig biogas gælder der en fritagelse for kvotepligt, mens der, jf. § 1, stk. 4, skal betales emissionsafgift af disse udledninger. Da der ikke skal svares kvoter af udledningen, indgår udledningen heller ikke med en emissionsfaktor i udledningsrapporten. Dog fremgår udledningerne af udledningsrapporten.

MR-forordningens artikel 39 indeholder regler om, hvordan biomassefraktioner af en mængde brændsel fastsættes. Af artikel 39, stk. 3, følger det, at driftslederen, undtagen med henblik på artikel 43, stk. 4, om CO₂ fra biomasse, ikke må anvende analyser eller skønsmetoder i henhold til artikel 39, stk. 2, til at bestemme biomassefraktionen af naturgas modtaget fra et gasnet, hvortil der er tilsat biogas.

Driftslederen kan dog efter artikel 39, stk. 4, bestemme, at en vis mængde naturgas fra gasnettet er biogas, når der f.eks. kan fremlægges oprindelsesgarantier som defineret i artikel 2, nr. 12, i direktiv (EU) 2018/2001 for køb af biogassen. En oprindelsesgaranti er defineret som et elektronisk dokument, hvis eneste funktion er over for en slutkunde at dokumentere, at en given andel eller mængde af energi er produceret fra vedvarende energikilder. Biogas, hvortil der er købt et sådant certifikat, kaldes for bæredygtig biogas.

Efter artikel 43, stk. 4, bestemmer driftslederen separat alle CO₂-mængder, der stammer fra biomasse, når det er relevant, og fratrækker disse fra de

UDKAST

samlede, målte CO₂-emissioner. Hvis den metode, der foreslås af driftslederen, indebærer kontinuerlig prøvetagning fra røggasstrømmen, og anlægget forbruger naturgas fra nettet, trækker driftslederen den CO₂, der stammer fra biogas i naturgassen, fra de samlede målte CO₂-emissioner. Biomassefraktionen i naturgassen bestemmes i overensstemmelse med artikel 32-35.

Af MR-forordningens bilag VI fremgår referenceværdier for beregningsfaktorer for brændsler. Brændslernes emissionsfaktor relateret til nedre brændselsværdi og nedre brændværdi pr. brændselsmasse fremgår af bilaget. Her fremgår bl.a. at den nedre brændværdi pr. brændselsmasse for lossepladsgas, gas fra slam og anden biogas udgør 50,4 TJ/Gg, mens den for naturgas udgør 48,0 TJ/Gg. Emissionsfaktoren for naturgas er 56,1 t CO₂/TJ, mens der ikke er angivet en emissionsfaktor for biogas. Energistyrelsen publicerer årligt standardfaktorer for bionaturgas og naturgas.

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 6, *stk. 1*, som 3. *pkt.*, at indsætte, at ved opgørelsen af drivhusgasudledningen fra bæredygtig bionaturgas anvendes emissionsfaktoren for bionaturgas som fastsat i medfør af regler i kvoteordningen.

Det medfører, at der fastsættes en emissionsfaktor for bæredygtig bionaturgas, som svarer til emissionsfaktoren for ikkebæredygtig bionaturgas, så emissionsafgiften omfatte al bionaturgas. Emissionsfaktoren ganges på mængden af udledning fra eller forbrugt bæredygtig bionaturgas, som fremgår af udledningsrapporten.

Til nr. 11

Efter emissionsafgiftslovens § 6, *stk. 5*, 1. *pkt.*, skal registrerede virksomheder efter § 4 opgøre omfanget af udledningen relateret til mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, der er omfattet af § 2, *stk. 3*.

Efter 2. *pkt.* kan en forholdsmæssig del af afgiften henregnes til 1. *pkt.*, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af 1. *pkt.* som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Efter 3. *pkt.* finder mineralolieafgiftslovens § 11, *stk. 5*, nr. 4, gasafgiftslovens § 11, *stk. 5*, nr. 4, og kulafgiftslovens § 8, *stk. 4*, nr. 4, tilsvarende anvendelse ved opgørelse af den forholdsmæssige fordeling.

Mineralolieafgiftslovens § 11, *stk. 5*, nr. 4, gasafgiftslovens § 10, *stk. 5*, nr. 4, og kulafgiftslovens § 8, *stk. 4*, nr. 4, indeholder regler om opgørelse af en

UDKAST

forholdsmæssig fordeling af afgift for forbrug af afgiftspligtige varer, der anvendes til proces og rumvarme m.v.

Gasafgiftsloven indeholder dog ikke et § 11, stk. 5, nr. 4, men derimod § 10, stk. 5.

Det foreslås i emissionsafgiftslovens § 6, stk. 5, 3. pkt., at ændre ”§ 11, stk. 5, nr. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.” til ”§ 10, stk. 5, nr. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

Ændringen medfører, at henvisningen i § 6, stk. 5, 3. pkt., til de tilsvarende fordelingsregler i gasafgiftsloven er korrekt.

Til nr. 12

Emissionsafgiftslovens § 1, stk. 1, indebærer, at der betales afgift af CO₂-udledninger fra kvoteomfattede sektorer fra Danmark.

Efter kvotedirektivet, at fanget og lagret CO₂ ved CO₂-fangst og -lagring (CCS) under visse betingelser ikke er omfattet af kvoteordningen. I disse tilfælde vil emissionsafgiften heller ikke finde anvendelse på den pågældende CO₂.

Efter kvoteordningen skal en virksomhed med kvoteomfattede aktiviteter returnere en kvote til Energistyrelsen pr. ton udledt CO₂, uanset hvilken kvoteomfattet aktivitet, udledningen stammer fra. En reduktion af den kvotepligtige udledning ved CCS behøver derfor ikke differentiere mellem, hvilke aktiviteter udledningen stammer fra.

Efter emissionsafgiftslovens § 2 er der lagt op til at gælde forskellige satser for udledningerne. Der gælder således i udgangspunktet en afgift på 375 kr. pr. ton CO₂ i 2030 (2022-niveau), mens afgiften for udledninger fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse er på 125 kr. i 2030 (2022-niveau). Det er derfor relevant i emissionsafgiftsloven at kunne opgøre hvilke aktiviteter den fangede CO₂ stammer fra, da den reducerede mængde CO₂ har forskellig værdi, alt efter om den f.eks. stammer fra mineralogisk proces eller almindelig proces.

Efter § 6, stk. 1, skal registrerede virksomheder efter udløbet af kalenderåret foretage en endelig opgørelse af den afgiftspligtige mængde udledning. Den endeligt opgjorte afgiftspligtige mængde opgøres som drivhusgasudledningen, jf. § 1, beregnet efter den udledningsrapport, som den kompetente myndighed har godkendt efter MR-forordningen og MRV-forordningen, jf. dog stk. 2, 3 og 5.

UDKAST

Efter stk. 5, 1. pkt., skal registrerede virksomheder opgøre omfanget af udledningen fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemiske reduktioner og elektrolyse.

Metoden for opgørelse af en registreret virksomheds udledning skal ske efter § 6, stk. 1, og i overensstemmelse med den metode, der anvendes til opgørelse af udledninger efter overvågningsplanen. Opgørelsen af udledninger fra processer omfattet af stk. 1 skal dermed som udgangspunkt ske på samme måde, som opgørelser af udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter skal foretages efter kvotedirektivet.

Af MR-forordningens kapitel III fremgår regler om overvågning af emissioner fra stationære anlæg, herunder med en beregningsbaseret metode og en målemetode. Af MR-forordningens bilag IV fremgår aktivitetsspecifikke overvågningsmetoder for stationære anlæg, herunder for produktion af varer, der fremstilles ved mineralogiske og metallurgiske processer, kemiske reduktioner og elektrolyse.

Opgørelsen af udledninger skal være i overensstemmelse med metoderne fastsat i MR-forordningen og overvågningsplanen godkendt af Energistyrelsen efter forordningens artikel 11.

Efter § 6, stk. 5, 2. og 3. pkt., kan virksomheden lave en forholdsmæssig fordeling af udledningen i tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af 1. pkt. som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Ved opgørelse af den forholdsmæssige fordeling finder mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4, gasafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4, og kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 4, som indeholder enslydende opgørelsesregler, tilsvarende anvendelse. Efter disse bestemmelser er det bl.a. muligt at lave en forholdsmæssig fordeling, hvis virksomheden installerer de nødvendige målere. Hovedreglen er, at udledningen omfattet af det foreslåede 1. pkt. om mineralogiske processer m.v. skal opgøres. I visse tilfælde kan det dog være lettere at måle udledning omfattet af afgiftssatsen i § 2, stk. 1.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4, at en forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der er fremstillet på et selvstændigt anlæg, ville kunne være tilbagebetalingsberettiget, som ikketilbagebetalingsberettiget varmeleverance, kuldeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på

den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillet varme og kulde.

På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikketilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikketilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikketilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikketilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikketilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Hvis målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

I dette lovforslag skal tilbagebetalingsberettiget del forstås som udledninger fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse.

Da udledninger fra de fleste kvoteomfattede aktiviteter, beregnes på baggrund af brændselsforbrug, vil fordelingsreglerne efter energiafgiftslovene kunne anvendes.

Det foreslås efter § 6 at indsætte:

”§ 6 a. En virksomhed, der har reduceret deres kvotepligtige CO₂-udledning ved hjælp af CO₂-fangst og -lagring i overensstemmelse med kvoteordningen, skal ikke svare emissionsafgift af denne mængde. Fordelingen af den fangede og lagrede CO₂ skal følge den fordeling, som er fast i reglerne i § 6 og udgøre den relevante afgiftssats efter § 2.”

Det medfører, at en virksomhed med kvoteomfattede aktiviteter, der anvender CCS, og som kan fradrage CO₂ i den årlige udledningsrapport efter kvoteordningen, skal heller ikke svare emissionsafgift af denne udledning. Virksomheden vil dog skulle opgøre, fordelingen af den fangede og lagrede CO₂ efter reglerne i § 6 ved reduktionen af den afgiftspligtige mængde.

Virksomheden skal kunne angive, hvor stor en andel af den samlede kvotepligtige CO₂-udledning før fangst, der stammer fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, og hvor meget,

UDKAST

der stammer fra øvrige stationære aktiviteter. Opgørelserne omfatter både energi- og ikkeenergi-relaterede udledninger. Ved at dividere den samlede mængde fanget CO₂ med den samlede mængde udledt CO₂ før fangst findes en fangst-faktor, som skal anvendes ved fordelingen, medmindre virksomheden kan dokumentere andre metoder, som giver tilsvarende resultat.

Virksomheden skal desuden anvende reglerne i § 6 ved opgørelse af fordelingen af den fangede og lagrede CO₂ mellem på den ene side mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse og på den anden side anden proces og varmeproduktion m.v. Fordelingen af den fangede og lagrede mængde CO₂ skal fordeles på både energi- og ikkeenergi-relaterede udledninger.

Til nr. 13

Skatteforvaltningsloven finder anvendelse på forvaltningen af emissionsafgiftsloven. Skatteforvaltningen har derfor kompetence til at foretage afgørelser, afgive bindende svar m.v. vedrørende administration af loven og afgiftspligt m.v.

Efter emissionsafgiftslovens § 1, stk. 1, betales der afgift ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen, jf. dog stk. 2-4.

Lovens bilag 1 er en gengivelse af kvotedirektivets bilag I, hvorom Skatteforvaltningen derfor ikke har kompetence til at træffe afgørelser m.v. Tilsvarende har Skatteforvaltningen ikke kompetence til at træffe afgørelse vedrørende kvotereturneringspligt efter kvoteordningen. Disse kompetencer ligger hos Energistyrelsen, som er Danmarks kompetente myndighed efter kvotedirektivet, jf. § 2, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 910 af 26. juni 2024 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Det foreslås efter § 11 at indsætte som nyt kapitel:

»Kapitel 7 a

Afgørelseskompetence

§ 11 a. Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelser efter loven. Told- og Skatteforvaltningen kan ikke træffe afgørelse om, hvorvidt en aktivitet eller anlæg er omfattet af lovens bilag 1 eller øvrige forhold, der er reguleret i kvoteordningen.«

Det foreslåede medfører en præcisering, så det klart fremgår af loven, hvilke myndigheder der har afgørelseskompetence for spørgsmål omfattet af loven.

UDKAST

Skatteforvaltningen træffer i udgangspunktet afgørelser efter loven, herunder om afgiftspligt, afgiftstilsvar og opgørelse af afgift.

Skatteforvaltningen kan ikke træffe afgørelse vedrørende forhold, der er omfattet af Energistyrelsens kompetence som Danmarks kompetente myndighed efter kvotedirektivet. Skatteforvaltningen kan dermed f.eks. ikke træffe afgørelse om, hvorvidt et anlæg er omfattet af kvoteordningen.

Til § 2

Til nr. 1

Efter gasafgiftslovens § 1 a skal der ved blanding af afgiftspligtige gasser betales afgift af hele blandingen efter satsen for den gas, der har den højeste afgiftssats. Det samme gælder for blandinger af en eller flere afgiftspligtige gasser og et produkt, som ikke er en afgiftspligtig gas efter gasafgiftsloven.

Skatterådet har i forbindelse med afgivelse af et bindende svar fortolket bestemmelsen i SKM2006.728.SR. I sagen bekræftede Skatterådet, at biobrændsler, der i udgangspunktet ikke er afgiftspligtige, blev afgiftspligtige efter gasafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven, når de blandes sammen med afgiftspligtige olieprodukter inden indfyring i en kedel.

I sagen blev der lagt vægt på, at hvis biobrændsler sammenblandes med et afgiftspligtigt brændsel, som også afbrændes på samme kraftcentral, inden indfyring i kraftcentralen, og biobrændslerne således ikke indfyres særskilt og selvstændigt, skal der efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 5, svares afgift af hele blandingen, uanset at der sker måling af nøjagtigt tilførte mængder af de forskellige brændsler.

Det kan være omkostningsfuldt at indrette installationer på en måde, hvor der ikke sker en blanding af brændslerne før indfyring i anlæg.

Det foreslås, at der i gasafgiftslovens § 1 a indsættes som 2. pkt., at 1. pkt. ikke finder anvendelse for en blanding, hvis blandingen er foretaget på området for en virksomhed, som forbruger blandingen som eget forbrug som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.

UDKAST

Den foreslåede undtagelse indebærer, at virksomheder kan foretage en blanding af afgiftspligtige gasser, inden gasserne indfyres i en kedel eller stationær motor, uden at skulle svare afgift af hele blandingen efter satsen for gassen med den højeste afgiftssats. Dette gælder tilsvarende for blandinger, der består af en eller flere afgiftspligtige gasser og et produkt, som ikke er en afgiftspligtig gas efter loven.

Det er en betingelse, at gasserne blandes på virksomhedens eget område til eget forbrug. Blandingen må ikke videresælges, og den skal ske i et lukket kredsløb eller anlæg på virksomhedens område. En blanding, der foretages uden for virksomhedens område, vil således ikke være omfattet af den foreslåede undtagelse.

Ved videresalg af en blanding skal der fortsat betales afgifter efter gasafgiftslovens § 1 a, 1. pkt.

En blanding, som sker inde i et anlæg, hvor både blandingen og forbrændingen af blandingen sker hos en virksomhed, som efterfølgende forbruger blandingen, vil være omfattet af gasafgiftslovens § 1 a, 2. pkt.

Ændringen har til formål at ændre loven og den praksis, som følger af Skatterådets bindende svar SKM2006.728.SR.

Til nr. 2

Gasafgiftslovens § 8 indeholder regler om afgiftsfritagelse og -godtgørelse. Efter § 8, stk. 2, ydes der afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der er medgået til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-værker omfattet af gasafgiftslovens bilag 1 og i andre kraftværker og kraft-varmeværker, når der skal betale elafgift.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 8, stk. 7, 3. pkt., at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for valg og godkendelse af referenceværk som nævnt i stk. 2.

Ved § 2, nr. 6, i lov nr. 527 af 12. juni 2009 blev gasafgiftslovens § 8, stk. 2, affattet, så afgiftsreglerne for central og decentral kraftvarme blev lige-stillet. Denne ændring medførte ligeledes, at muligheden i gasafgiftslovens § 8, stk. 2, nr. 3, for at benytte et referenceværk ved beregning af afgiftsgodtgørelsen blev ophævet. Denne ophævelse trådte i kraft den 1. januar 2010, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. december 2009 om ikrafttræden af lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om

UDKAST

kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug) og forskellige andre love.

Det foreslås, at gasafgiftslovens § 8, *stk. 7, 3. pkt.*, ophæves.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af § 2, nr. 6, i lov nr. 527 af 12. juni 2009. Ændringen medfører, at hjemlen til, at skatteministeren kan fastsætte regler for valg og godkendelse af referenceværk, udgår af loven. Hjemlen har ikke haft et selvstændigt afgiftsmæssigt indhold siden 2010.

Til nr. 3

Der betales afgift af naturgas og bygas m.v. efter de satser, der fremgår af gasafgiftslovens § 1, *stk. 2-4*.

Efter gasafgiftslovens § 10, *stk. 1*, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt gasafgift af 1) virksomhedens mængde af forbrugt gas, 2) af den gas, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og 3) af den gas, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Efter gasafgiftslovens § 10, *stk. 2*, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme.

Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, *stk. 7 og 8*, eller af varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme eller kulde, herunder rumvarme, komfort køling eller varmt vand, som leveres fra virksomheden.

Der kan dog ske tilbagebetaling af afgiften af varme og gas, som anvendes til aktiviteter, der fremgår af gasafgiftslovens § 10, *stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5*.

Tilbagebetalingen reguleres nærmere i gasafgiftslovens § 10, *stk. 6-17*.

Efter gasafgiftslovens § 11, *stk. 1*, skal virksomheden til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet efter § 10 kunne fremlægge fakturaer eller særskilte

UDKAST

opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 12, stk. 8, og godtgøre, at gas, for hvilken der er ydet tilbagebetaling efter § 10, stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof.

Efter gasafgiftslovens § 10 a, 1. pkt., nedsættes tilbagebetalingen efter § 10 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 10 b, 10 c og 10 d.

Efter § 10 a, 2. pkt., kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025 delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Efter § 10 a, 3. pkt., reguleres satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Med § 1, nr. 5, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 er § 10 c ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 1, nr. 6-10, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 er tilbagebetalingen efter § 10 d ændret med virkning fra den 1. januar 2025. Ændringen medfører, at der fra den 1. januar 2025 ikke sker fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

Med § 8 i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ophæves § 1, nr. 6-10, i lov nr. 329 af 28. marts 2023, med den virkning, at § 10 d også fra og med den 1. januar 2025 vil medføre fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

Med § 3, nr. 1, 3 og 7, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 er gasafgiftssatserne blevet nedsat, og gasafgiftslovens § 10 b om særlige lempelser for landbrug m.v. ophævet.

Med § 3, nr. 6, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 er gasafgiftslovens § 10 a affattet, så tilbagebetalingen af afgift fra den 1. januar 2025 efter § 10 nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter CO₂-afgiftslovens §§ 9 a og 9 b, hvilket omfatter kvoteomfattet energi til proces. Det omfatter både kvoteomfattede virksomheders brug af energi til kvoteplichtige aktiviteter, jf. CO₂-afgiftslovens § 9 a, og brug af kvoteomfattet varme til proces i ikkekvoteomfattede virksomheder, jf. CO₂-afgiftslovens § 9 b. Da denne energi bliver godtgjort fuldt ud i CO₂-afgiftsloven, skal

UDKAST

energibeskatningsdirektivets minimumssatser overholdes i energiafgiftslovene. Med affattelsen af § 10 a sikres denne overholdelse af minimumssatserne, når de ikke overholdes efter CO₂-afgiftsloven.

Efter gasafgiftslovens § 10 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, som affattet ved lov nr. 683 af 11. juni 2024, kan den godtgørelsesberettigede beregne tilbagebetalingen som en reduktion af afgiftsbetalingen med 1,2 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Efter stk. 2 skal tilbagebetalingen efter § 10 nedsættes, hvis CO₂-afgiften nedsættes som følge af fangst af CO₂ og indfasning af forhøjelsen af CO₂-afgiftssatsen for proces uden for kvotesektoren m.v., jf. CO₂-afgiftslovens § 9 e og 9 f. Nedsættelsen finder anvendelse, hvis det samlede afgiftsbeløb efter CO₂-afgiftsloven og gasafgiftsloven ikke svarer til minimumssatsen efter EU's energibeskatningsdirektiv. I sådanne tilfælde nedsættes tilbagebetalingen efter § 10 til 1,2 kr. pr. GJ, hvilket svarer til den højeste af EU's minimumssatser for energiprodukter omfattet af gasafgiftsloven. Denne affattelse træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Med lovforslagets § 9 foreslås affattelsen af § 10 a i § 3, nr. 6, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ophævet.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, at der svares CO₂-afgift af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, dog med en række undtagelser.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af den nævnte lovs § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, hvis metanolen ikke er af syntetisk oprindelse.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra gas omfattet af gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., der omfatter gas, der er fremstillet på basis af biomasse.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, at der desuden svares afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Denne afgift kaldes også metan-afgiften.

CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1 og 2, indeholder regler om fuld tilbagebetaling af afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes til proces i momsre-

UDKAST

gistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, efter CO₂-kvoteloven, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter. CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 3, indeholder regler om en forholdsmæssig fordeling af afgiften, når samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden. I stk. 4 er fastsat regler om dokumentation for tilbagebetalingsbeløb omfattet af stk. 1-3, og efter stk. 5 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1. Efter stk. 6 finder reglerne for varme i stk. 1-5 tilsvarende anvendelse for kulde.

CO₂-afgiftslovens § 9 b indeholder regler om momsregistrerede virksomheders mulighed for tilbagebetaling af CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter CO₂-kvoteloven til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

Det foreslås, at gasafgiftslovens § 10 a affattes således:

”§ 10 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 10 nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ for forbrug, der ikke er omfattet af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller hvoraf der kan opnås fuld godtgørelse efter § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 10 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 1,2 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 2. Er afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter for forbrug, der ikke er omfattet af stk. 1, efter §§ 9 e og 9 f i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter reduceret til et beløb, der er lavere end EU's minimumssats, jf. bilag 5 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller 1,2 kr. pr. GJ, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter denne lov og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter på 1,2 kr. pr. GJ.”

Det foreslåede stk. 1, 1. pkt., medfører, at tilbagebetalingen af afgift efter gasafgiftslovens § 10 skal nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025 for forbrug, der ikke er omfattet af afgiftspligten efter CO₂-afgiftsloven eller hvoraf, der kan opnås fuld godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b, jf. dog § 10 d.

UDKAST

Tilbagebetalingen skal dermed kun nedsættes for virksomheders forbrug, hvis energiproduktet, der forbruges, ikke er omfattet af afgiftspligten efter CO₂-afgiftsloven, eller hvis CO₂-afgiften for forbruget af energiproduktet fuldt ud tilbagebetales efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b, jf. dog § 10 d.

Tilbagebetalingen skal f.eks. nedsættes ved brug af f.eks. bioolier, som ikke er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftsloven. Dermed sikres det, at EU's minimumssatser for energiprodukter overholdes i energiafgiftslovene for de energiprodukter, der ikke er omfattet af CO₂-afgift.

Tilbagebetalingen skal nedsættes ved anvendelse af energiprodukter, der anvendes til kvoteomfattet varme, hvoraf der sker godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, eller efter § 9 b. Dermed sikres det, at EU's minimumssatser for energiprodukter overholdes i energiafgiftslovene for de energiprodukter, hvoraf CO₂-afgiften godtgøres.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelse efter gasafgiftslovens § 10 med beløb reduceret efter § 10 a, vil fortsat skulle kunne dokumentere tilbagebetalingsbeløb, jf. § 11, herunder ved opdeling af kvoteomfattet og ikkekvoteomfattet forbrug i overensstemmelse med CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b.

Det foreslåede er, udover ovennævnte præcisering, en videreførelse af § 3, nr. 6, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, der foreslås ophævet med lovforslagets § 9. Præciseringen indebærer, at tilbagebetalingen vil skulle nedsættes for forbrug, der ikke er omfattet af CO₂-afgiftsloven, eller hvoraf der kan opnås godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b.

Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., medfører, at afgiftspligtige virksomheder alternativt kan vælge, at tilbagebetalingen efter § 10 a, 1. pkt., kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 1,2 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025, jf. dog 1. pkt., delt med afgiftssatsen i 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Nedsættelsen af tilbagebetalingen af gasafgiften på 1,2 kr. pr. GJ foreslås ikke indekseret.

Det foreslåede er en videreførelse af § 3, nr. 6, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, der foreslås ophævet med lovforslagets § 9.

Det foreslåede § 10 a, stk. 2, medfører, at godtgørelsen af energiafgift for procesforbrug nedsættes for ikkekvoteomfattede produktionsenheder og ik-

UDKAST

kekvoteomfattet varme og kulde, når CO₂-afgift som følge af fangst og lagring af CO₂ helt eller delvis er tilbagebetalt efter CO₂-afgiftslovens § 9 f og godtgjort efter § 9 e og dette har medført, at CO₂-afgiften er blevet nedsat til et beløb, der er lavere end EU's minimumssatser.

Virksomheder med kvoteomfattet procesforbrug skal opfylde minimumssatserne via energiafgifterne, mens virksomheder med ikkekvoteomfattet procesforbrug skal opfylde minimumssatserne via CO₂-afgiften. Der skal derfor kun ske nedsættelse af godtgørelsen i gasafgiftslovens § 10 a for kvoteomfattet procesforbrug, mens ikkekvoteomfattet procesforbrug kan opnå fuld godtgørelse efter gasafgiftslovens § 10.

I henhold til CO₂-afgiftslovens § 9 f kan virksomheder, der har indgået en aftale efter regler fastsat i medfør af CO₂-afgiftslovens § 9 f, stk. 4, få godtgjort CO₂-afgiften svarende til den mængde CO₂ udledt fra afgiftspligtige brændsler, der fanges og lagres. Med lovens § 9 e indfases forhøjelsen af CO₂-afgiften for ikkekvoteomfattet proces i løbet af perioden 2025-2030. Indfasningen sker ved, at afgiften for ikkekvoteomfattet energiforbrug til proces godtgøres, og at godtgørelsen aftager årligt fra 2025-2030, så der ikke ydes godtgørelse fra 2030.

CO₂-afgiften efter reduktion efter §§ 9 e og 9 f vil i visse tilfælde ikke overstige minimumssatserne, der f.eks. for olie udgør ca. 60 kr. pr. ton CO₂. Forbruges produktet eller varmen af en virksomhed med ikkekvoteomfattet proces, vil CO₂-afgiften i denne situation derfor ikke være tilstrækkeligt høj til at opfylde minimumssatserne.

Med henblik på at sikre, at minimumssatserne overholdes, vil godtgørelsen for procesforbrug i energiafgiftslovene derfor skulle nedsættes for ikkekvoteomfattet energi til proces, når CO₂-afgiften efter godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens §§ 9 e og 9 f er reduceret til et beløb, der ligger under minimumssatserne. Godtgørelsen for procesforbrug vil skulle reduceres ned til et beløb, der indebærer, at der samlet i energi- og CO₂-afgift er betalt afgift svarende til den højeste minimumssats fastsat pr. afgiftslov for den samlede afgiftspligtige CO₂-udledning pr. måned. Tilsvarende bestemmelser er indsat i mineralolieafgiftslovens § 11 a og kulafgiftslovens § 8 a, og der skal således foretages opgørelser for hvert enkelt brændsel, hvor der sker fradrag af CO₂-afgiften efter CO₂-afgiftslovens § 9 f.

Gasafgiftslovens § 10 a, stk. 2, gælder dermed ikke for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter CO₂-afgiftslovens §§ 9 a og 9 b, og det vil sige, at den ikke gælder for kvoteomfattet proces og kvoteomfattet varme og kulde, der anvendes af en momsregistreret virksomhed til proces. Det bemærkes,

UDKAST

at det ikke er nødvendigt at begrænse tilbagebetalingen for kvoteomfattede virksomheders vedkommende, da de under alle omstændigheder betaler afgift svarende til minimumssatserne efter energiafgiftslovene som følge af § 10 a, stk. 1.

Nedsættelsen af tilbagebetalingen gælder dermed for ikkekvoteomfattet energiforbrug til proces, dvs. varme og kulde produceret på et ikkekvoteomfattet varmeanlæg, som leveres til en virksomhed med proces, og forbrug af afgiftspligtige produkter i en virksomhed med ikkekvoteomfattet proces.

Nedsættelsen af tilbagebetalingen omfatter desuden kun tilfælde, hvor virksomheden, der anvender de afgiftspligtige produkter, har indgået en aftale omfattet af CO₂-afgiftslovens § 9 f, og hvor CO₂-afgiften som følge af fangst og lagring af CO₂ er reduceret til under de minimumssatser, der fremgår af CO₂-afgiftslovens bilag 5 eller 1,2 kr. pr. GJ. Satsen på 1,2 kr. pr. GJ kan anvendes ved denne beregning uanset om energiproduktet fremgår af CO₂-afgiftslovens bilag 5.

Ifølge § 10 a, stk. 2, skal den fulde tilbagebetaling efter § 10 nedsættes, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter gasafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven på 1,2 kr. pr. GJ. Nedsættelsen af godtgørelsen udgør dermed differencen mellem den betalte CO₂-afgift og den højeste minimumssats for produkter omfattet af gasafgiftsloven.

Virksomheder, der har indgået en aftale efter CO₂-afgiftslovens § 9 f, og som leverer varme og kulde, vil blive omfattet af faktureringskrav, der vil blive fastsat i medfør af CO₂-afgiftslovens § 9 f, stk. 4.

Disse faktureringskrav skal sikre, at fakturaerne indeholder oplysninger om det beløb, som modtagere af varmen og kulden vil skulle nedsætte tilbagebetalingen efter gasafgiftslovens § 10 med, ligesom der kan stilles krav om, at fakturaerne indeholder oplysninger om den anvendte fordeling mellem brændslerne ved beregning af nedsættelsen af godtgørelsen, så det er muligt for Skatteforvaltningen at kontrollere, at tilbagebetalingsbeløbet er korrekt opgjort.

Eksempel på overholdes af minimumsafgift

I eksemplet nedenfor bruges naturgas og olie til ikkekvoteomfattet proces. Det er forudsat, at mængderne kan omregnes til GJ af den virksomhed, der har indgået en aftale omfattet af CO₂-afgiftslovens § 9 f. Der er taget udgangspunkt i afgifter for 2025. Eksemplet gennemgås for naturgas:

UDKAST

Fanger en virksomhed, der har indgået en aftale omfattet af den foreslåede § 9 f i CO₂-afgiftsloven, faktisk ikke CO₂, faktureres den fulde betalte CO₂-afgift svarende til 852 kr. pr. ton CO₂ i 2025 (750 kr. pr. ton CO₂ i 2022-priser). For naturgas udgør det en afgift på 1,922 kr. pr. Nm³. Ved et forbrug på 95.000 Nm³ giver det en bruttoafgift på (1,922 kr. pr. Nm³*95.000 Nm³) 182.590 kr.

Fanger virksomheden derimod 95 pct. af den samlede mængde udledte CO₂, skal der alene betales afgift af 5 pct. af 182.590 kr., dvs. 9.129,50 kr. Forbruget på 95.000 Nm³ skal omregnes til GJ, hvilket giver 3.762 GJ. Ved et forbrug på 3.762 GJ svarer afgiftstilsvaret på 9.129,50 kr. til en afgift på (9.129,50/3.762) 2,4 kr. pr. GJ. I dette tilfælde er afgiften over minimums-afgiften på 1,2 kr. pr. GJ for naturgas, hvis der ikke skal ske en godtgørelse efter indfasningen efter § 9 e. Det svarer dermed også til det, som fjernvarmeværket vil fakturere videre til proceskunden som betalt CO₂-afgift.

Forhøjelsen af CO₂-afgiften for proces indfases i løbet af perioden 2025-2030 efter CO₂-afgiftslovens § 9 e. I 2025 skal procesvirksomheden derfor alene betale afgift på 350/750 eller ca. 47 pct. af den fakturerede afgift. Afgiftstilsvaret efter fradraget til fjernvarmeværket efter § 9 f og godtgørelsen til procesvirksomheden efter § 9 e bliver da 4.260,4 kr. Det svarer til en afgift på 1,1 kr. pr. GJ, hvormed der mangler at blive betalt 0,1 kr. pr. GJ for at overholde EU's minimumssats. Ved et forbrug af naturgas på 3.762 GJ bliver det en nettoafgift på 254 kr. pr. GJ.

Virksomheden kan altså maksimalt opnå tilbagebetaling af energiafgiften efter gasafgiftsloven ned til 254 kr. pr. GJ. Den fulde tilbagebetaling efter § 10 skal derfor nedsættes til det beløb, der indebærer, at der efter tilbagebetalingen fortsat er betalt energiafgift efter gasafgiftsloven med 254 kr. pr. GJ.

Det vil sikre, at summen af betalt CO₂- og energiafgift svarer til energibeskatningsdirektivets minimumsafgift.

Til § 3

Til nr. 1

Kulafgiftslovens § 7 indeholder regler om afgiftsfritagelse og -godtgørelse. Efter § 7, stk. 1, ydes der afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af visse varer, der er medgået til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-

UDKAST

værker omfattet af kulafgiftslovens bilag 1 og i andre kraftværker og kraftvarme-værker, når der skal betale elafgift.

Det fremgår af kulafgiftslovens § 7, stk. 8, 2. pkt., at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for valg og godkendelse af referenceværk som nævnt i stk. 1.

Ved § 3, nr. 9, i lov nr. 527 af 12. juni 2009, blev kulafgiftslovens § 7, stk. 1, affattet, så afgiftsreglerne for central og decentral kraftvarme blev lige-stillet. Denne ændring medførte ligeledes, at muligheden i kulafgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 3, for at benytte et referenceværk ved beregning af afgifts-godtgørelsen blev ophævet. Denne ophævelse trådte i kraft den 1. januar 2010, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. december 2009 om ikrafttræden af lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug) og forskellige andre love.

Det foreslås, at § 7, *stk. 8, 2. pkt.*, ophæves.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af § 3, nr. 9, i lov nr. 527 af 12. juni 2009. Ændringen medfører, at hjemlen til, at skatteministeren kan fastsætte regler for valg og godkendelse af referenceværk, udgår af loven. Hjemlen har ikke haft et selvstændigt afgiftsmæssigt indhold siden 2010.

Til nr. 2

Der betales afgift af kulprodukter m.v. efter de satser, der fremgår af kulaf-giftslovens § 1, stk. 1. Efter kulafgiftslovens § 8, stk. 1, kan momsregistre-rede virksomheder få tilbagebetalt kulafgift. Efter stk. 2 skal afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for afgiftspligtige varer og varme. Tilbagebetaling omfat-ter dog ikke afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Efter stk. 2, 3. pkt., skal virksomheden til dokumentation af tilbagebeta-lingsbeløbet kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 9, stk. 9, og § 11, stk. 2 og 3.

Med § 9, nr. 2, i lov nr. 832 af 14. juni 2022 blev der i kulafgiftslovens § 9 indsat et nyt stykke 6, hvorefter stk. 6-11 blev stk. 7-12. Henvi-sningen i § 8, stk. 2, til det daværende § 9, stk. 9, der blev stk. 10, blev dog ved en fejl ikke konsekvensrettet.

UDKAST

Det foreslås, at i § 8, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres ”stk. 9” til: ”stk. 10”.

Det medfører, at § 8, *stk. 2, 3. pkt.*, fremover henviser til § 9, *stk. 10*, og dermed videreføres retsstillingen inden lov nr. 832 af 14. juni 2022.

Til nr. 3

Der betales afgift af kulprodukter m.v. efter de satser, der fremgår af kulafgiftslovens § 1, *stk. 1*.

Efter kulafgiftslovens § 8, *stk. 1*, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt kulafgift 1) af virksomhedens mængde af forbrugte afgiftspligtige varer, 2) af den mængde afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret fra en virksomhed, der er registreret efter merværdiafgiftsloven for levering af varme, og 3) af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Efter kulafgiftslovens § 8, *stk. 2*, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme.

Der ydes dog ikke tilbagebetaling af afgift for varer, der anvendes til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, *stk. 7 og 8*, eller af varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, rumvarme, komfort køling eller varmt vand.

Der kan dog ske tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, som anvendes til aktiviteter, der fremgår af kulafgiftslovens § 8, *stk. 3, 2. pkt.*, og 4.

Tilbagebetalingen reguleres nærmere i kulafgiftslovens § 8, *stk. 5-14*.

Efter kulafgiftslovens § 8, *stk. 2, 3. pkt.*, skal virksomheden til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 9, *stk. 9*, og § 11, *stk. 2 og 3*.

Efter kulafgiftslovens § 8 a nedsættes tilbagebetalingen efter § 8 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 8 b, 8 c og 8 d.

Efter § 8 a, *2. pkt.*, kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 1. *pkt.* kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ

UDKAST

(2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025 delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Efter § 8 a, 3. pkt., reguleres satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Med § 2, nr. 3, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 er § 8 c ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 2, nr. 6-10, lov nr. 329 af 28. marts 2023 er tilbagebetalingen efter § 8 d ændret med virkning fra den 1. januar 2025. Ændringen medfører, at der fra den 1. januar 2025 ikke sker fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

Med § 8 i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ophæves § 2, nr. 6-10, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 med den virkning, at § 8 d også efter den 1. januar 2025 vil medføre fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

Med § 4, nr. 1, 2 og 5, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, er kulafgiftssatserne blevet nedsat, og kulafgiftslovens § 8 b om særlige lempelser for landbrug m.v. er ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 4, nr. 4, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 er kulafgiftslovens § 8 a affattet, så tilbagebetalingen af afgift fra den 1. januar 2025 efter § 8 nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter §§ 9 a og 9 b i CO₂-afgiftsloven, hvilket omfatter kvoteomfattet energi til proces. Det omfatter både kvoteomfattede virksomheders brug af energi til kvotepligtige aktiviteter jf. CO₂-afgiftslovens § 9 a eller brug af kvoteomfattet varme til proces i ikkekvoteomfattede virksomheder, jf. CO₂-afgiftslovens § 9 b. Da denne energi bliver godtgjort fuldt ud i CO₂-afgiftsloven, skal energibeskatningsdirektivets minimumssatser overholdes i energiafgiftslovene. Med affattelsen af § 10 a sikres denne overholdelse af minimumssatserne, når de ikke overholdes efter CO₂-afgiftsloven.

Efter kulafgiftslovens § 8 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, jf. lov nr. 683 af 11. juni 2024 kan den godtgørelsesberettigede vælge at beregne tilbagebetalingen som en reduktion af afgiftsbetalingen med 1,2 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Efter stk. 2 skal tilbagebetalingen efter § 8 nedsættes, hvis CO₂-afgiften nedsættes som følge af fangst af CO₂ og indfasning af forhøjelsen af CO₂-afgiftssatsen for proces uden for kvotesektoren m.v., jf. CO₂-afgiftslovens § 9 e og 9 f. Nedsættelsen finder anvendelse, hvis det samlede afgiftsbeløb

UDKAST

efter kulafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven ikke svarer til minimumssatsen efter EU's energibeskatningsdirektiv. I sådanne tilfælde nedsættes tilbagebetalingen efter § 8 til 1,2 kr. pr. GJ, hvilket svarer til den højeste af EU's minimumssatser for energiprodukter omfattet af kulafgiftsloven.

Denne affattelse træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Med lovforslagets § 9 forslås affattelsen af § 8 a i § 4, nr. 4, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, ophævet fra dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, at der svares CO₂-afgift af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, dog med en række undtagelser.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af den nævnte lovs § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, hvis metanolen ikke er af syntetisk oprindelse.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra gas omfattet af gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., der omfatter gas, der er fremstillet på basis af biomasse.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, at der desuden svares afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Denne afgift kaldes også metan-afgiften.

CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1 og 2, indeholder regler om fuld tilbagebetaling af afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes til proces i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, efter CO₂-kvotelovent, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter. CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 3, indeholder regler om en forholdsmæssig fordeling af afgiften, når samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden. I stk. 4 er fastsat regler om dokumentation for tilbagebetalingsbeløb omfattet af stk. 1-3, og efter stk. 5 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1. Efter stk. 6 finder reglerne for varme i stk. 1-5 tilsvarende anvendelse for kulde.

CO₂-afgiftslovens § 9 b indeholder regler om momsregistrerede virksomheders mulighed for tilbagebetaling af CO₂-afgiften af varme, der leveres fra

UDKAST

en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter kvoteloven til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

Det foreslås, at kulafgiftslovens § 8 a affattes således:

”§ 8 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 8 nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ for forbrug, der ikke er omfattet af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller hvoraf der kan opnås fuld godtgørelse efter § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 8 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 1,2 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 2. Er afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter for forbrug, der ikke er omfattet af stk. 1, efter §§ 9 e og 9 f i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter reduceret til et beløb, der er lavere end EU's minimumssats, jf. bilag 5 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller 1,2 kr. pr. GJ, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter denne lov og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter på 1,2 kr. pr. GJ.”

Det foreslåede stk. 1, 1. pkt., medfører, at tilbagebetalingen af afgift efter kulafgiftslovens § 8 skal nedsættes med 1,2 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025 for forbrug, der ikke er omfattet af afgiftspligten efter CO₂-afgiftsloven eller hvoraf, der kan opnås godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b, jf. dog § 8 d.

Tilbagebetalingen skal dermed kun nedsættes for virksomheders forbrug, hvis energiproduktet, der forbruges, ikke er omfattet af afgiftspligten efter CO₂-afgiftsloven, eller hvis CO₂-afgiften for forbruget af energiproduktet fuldt ud tilbagebetales efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, eller § 9 b.

Tilbagebetalingen skal f.eks. nedsættes ved brug af bioolier, som ikke er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftsloven. Dermed sikres det, at EU's minimumssatser for energiprodukter overholdes i energiafgiftslovene for de energiprodukter, der ikke er omfattet af CO₂-afgift.

Tilbagebetalingen skal nedsættes ved anvendelse af energiprodukter, der anvendes til kvoteomfattet varme, hvoraf der sker godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, eller efter § 9 b. Dermed sikres det, at EU's

UDKAST

minimumssatser for energiprodukter overholdes i energiafgiftslovene for de energiprodukter, hvoraf CO₂-afgiften godtgøres.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelse efter kulafgiftslovens § 8 med beløb reduceret efter § 8 a, vil fortsat skulle kunne dokumentere tilbagebetalingsbeløb, jf. § 8, stk. 2, 3. pkt., herunder ved opdeling af kvoteomfattet og ikkekvoteomfattet forbrug i overensstemmelse med CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b.

Det foreslåede er, udover en præcisering, i vid udstrækning en videreførelse af § 3, nr. 6, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, der foreslås ophævet med lovforslagets § 9. Præciseringen indebærer, at tilbagebetalingen vil skulle nedsættes for forbrug, der ikke er omfattet af CO₂-afgiftsloven, eller hvoraf der kan opnås godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b.

Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., medfører, at afgiftspligtige virksomheder alternativt kan vælge, at tilbagebetalingen efter § 8 a, 1. pkt., kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 1,2 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025, jf. dog 1. pkt., delt med afgiftssatsen i 7, stk. 3, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Nedsættelsen af tilbagebetalingen af kulafgiften på 1,2 kr. pr. GJ foreslås ikke indekseret.

Det foreslåede § 8 a, stk. 2, medfører, at godtgørelsen af energiafgift for procesforbrug nedsættes for ikkekvoteomfattede produktionsenheder og ikkekvoteomfattet varme og kulde, når CO₂-afgift som følge af fangst og lagring af CO₂ helt eller delvis er tilbagebetalt efter CO₂-afgiftslovens § 9 f og godtgjort efter § 9 e og dette har medført, at CO₂-afgiften er blevet nedsat til et beløb, der er lavere end EU's minimumssatser.

Virksomheder med kvoteomfattet procesforbrug skal opfylde minimumssatserne via energiafgifterne, mens virksomheder med ikkekvoteomfattet procesforbrug skal opfylde minimumssatserne via CO₂-afgiften. Der skal derfor kun ske nedsættelse af godtgørelsen i kulafgiftslovens § 8 a for kvoteomfattet procesforbrug, mens ikkekvoteomfattet procesforbrug kan opnå fuld godtgørelse efter kulafgiftslovens § 8.

I henhold til CO₂-afgiftslovens § 9 f, kan virksomheder, der har indgået en aftale efter regler fastsat i medfør af CO₂-afgiftslovens § 9 f, stk. 4, få godtgjort CO₂-afgiften svarende til den mængde CO₂ udledt fra afgiftspligtige brændsler, der fanges og lagres. Med lovens § 9 e indføres forhøjelsen af CO₂-afgiften for ikkekvoteomfattet proces i løbet af perioden 2025-2030.

UDKAST

Indfasningen sker ved, at afgiften for ikkekvoteomfattet energiforbrug til proces godtgøres, og at godtgørelsen aftager årligt fra 2025-2030, så der ikke ydes godtgørelse i 2030.

CO₂-afgiften efter reduktion efter §§ 9 e og 9 f vil i visse tilfælde ikke overstige minimumssatserne, der f.eks. for olie udgør ca. 60 kr. pr. ton CO₂. Forbruges produktet eller varmen af en virksomhed med ikkekvoteomfattet proces, vil CO₂-afgiften i denne situation derfor ikke være tilstrækkeligt høj til at opfylde minimumssatserne.

Med henblik på at sikre, at minimumssatserne overholdes, vil godtgørelsen for procesforbrug i energiafgiftslovene derfor skulle nedsættes for ikkekvoteomfattet energi til proces, når CO₂-afgiften efter godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens §§ 9 e og 9 f er reduceret til et beløb, der ligger under minimumssatserne. Godtgørelsen for procesforbrug vil skulle reduceres ned til et beløb, der indebærer, at der samlet i energi- og CO₂-afgift er betalt afgift svarende til den højeste minimumssats fastsat pr. afgiftslov for den samlede afgiftspligtige CO₂-udledning pr. måned. Tilsvarende bestemmelser er indsat i mineralolieafgiftslovens § 11 a og gasafgiftslovens § 10 a, og der skal således foretages opgørelser for hvert enkelt brændsel, hvor der sker fradrag af CO₂-afgiften efter CO₂-afgiftslovens § 9 f.

§ 8 a, stk. 2, vil dermed ikke gælde for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter CO₂-afgiftslovens §§ 9 a og 9 b, og det vil sige, at den ikke gælder for kvoteomfattet proces og kvoteomfattet varme og kulde, der anvendes af en momsregistreret virksomhed til proces. Det bemærkes, at det ikke er nødvendigt at begrænse tilbagebetalingen for kvoteomfattede virksomheders vedkommende, da de under alle omstændigheder betaler afgift svarende til minimumssatserne efter energiafgiftslovene, som følge af § 8 a, stk. 1.

Nedsættelsen af tilbagebetalingen gælder dermed for ikkekvoteomfattet energiforbrug til proces, dvs. varme og kulde produceret på et ikkekvoteomfattet varmeanlæg, som leveres til en virksomhed med proces, og forbrug af afgiftspligtige produkter i en virksomhed med ikkekvoteomfattet proces.

Nedsættelsen af tilbagebetalingen omfatter desuden kun tilfælde, hvor virksomheden, der anvender de afgiftspligtige produkter, har indgået en aftale omfattet af CO₂-afgiftslovens § 9 f, og hvor CO₂-afgiften som følge af fangst og lagring af CO₂ er reduceret til under de minimumssatser, der fremgår af CO₂-afgiftslovens bilag 5 eller 1,2 kr. pr. GJ. Satsen på 1,2 kr. pr. GJ kan anvendes ved denne beregning uanset om energiproduktet fremgår af CO₂-afgiftslovens bilag 5.

UDKAST

Ifølge § 8 a, stk. 2, skal den fulde tilbagebetaling efter § 8 nedsættes, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter kulafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven på 1,2 kr. pr GJ. Nedsættelsen af godtgørelsen udgør dermed differencen mellem den betalte CO₂-afgift og den højeste minimumssats for produkter omfattet af kulafgiftsloven.

Virksomheder, der har indgået en aftale efter CO₂-afgiftslovens § 9 f, og som leverer varme og kulde, vil blive omfattet af faktureringskrav, der vil blive fastsat i medfør af CO₂-afgiftslovens § 9 f, stk. 4.

Disse faktureringskrav skal sikre, at fakturaerne indeholder oplysninger om det beløb, som modtagere af varmen og kulden vil skulle nedsætte tilbagebetalingen efter kulafgiftslovens § 8 med, ligesom der kan stilles krav om, at fakturaerne indeholder oplysninger om den anvendte fordeling mellem brændslerne ved beregning af nedsættelsen af godtgørelsen, så det er muligt for Skatteforvaltningen at kontrollere, at tilbagebetalingsbeløbet er korrekt opgjort.

Der kan i øvrigt for eksempler på, hvordan modellen for overholdelse af minimumsafgifterne vil skulle fungere i praksis, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3, vedrørende eventuel nedsættelse af tilbagebetalingen efter gasafgiftsloven for ikkekvoteomfattet proces.

Til § 4

Til nr. 1

Efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 4, 1, pkt., skal der ved en blanding af afgiftspligtige produkter efter stk. 1 eller bilag 2 betales afgift af hele blandingen efter satsen for det produkt, der har den højeste afgiftssats, såfremt blandingen er anvendelig til fremstilling af varme eller som motorbrændstof. Det samme gælder for blandinger af en eller flere afgiftspligtige produkter efter stk. 1 eller bilag 2 og andre varer, der ikke er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven.

Efter bestemmelsens 2. pkt. betales dog ikke yderligere afgift af blyfri benzin, der efter afgiftsberigtigelse blandes med afgiftsberigtiget blyholdig benzin.

UDKAST

For biobrændstoffer, hvor afgiften opgøres efter energiindhold efter stk. 8, der blandes med andre afgiftspligtige varer efter stk. 1, betales forholdsmæssig afgift af biobrændstoffer og de øvrige afgiftspligtige varer, jf. bestemmelsens 3. pkt.

Skatterådet har i forbindelse med afgivelse af et bindende svar fortolket bestemmelsen i SKM2006.728.SR. I sagen bekræftede Skatterådet, at biobrændsler, der i udgangspunktet ikke er afgiftspligtige, blev afgiftspligtige efter gasafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven, når de blandes sammen med afgiftspligtige olieprodukter inden indfyring i en kedel.

I sagen blev der lagt vægt på, at hvis biobrændsler sammenblandes med et afgiftspligtigt brændsel, som også afbrændes på samme kraftcentral, inden indfyring i kraftcentralen, og biobrændslerne således ikke indfyres særskilt og selvstændigt, skal der efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 5, der efterfølgende er blevet stk. 4, svares afgift af hele blandingen, uanset at der sker måling af nøjagtigt tilførte mængder af de forskellige brændsler.

Det kan være omkostningsfuldt at indrette installationer på en måde, hvor der ikke sker en blanding af brændslerne før indfyring i anlæg.

Det foreslås, at der i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 4, indsættes som 4. pkt., at 1. pkt. ikke finder anvendelse for en blanding, hvis blandingen er foretaget på området for en virksomhed, som forbruger blandingen som eget forbrug som brændsel til opvarmning, eller når produktet anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varmeverker.

Den foreslåede undtagelse indebærer, at virksomheder kan foretage en blanding af afgiftspligtige produkter, inden disse indfyres i en kedel eller stationær motor, uden at skulle svare afgift af hele blandingen efter satsen for gassen med den højeste afgiftssats. Dette gælder tilsvarende for blandinger, der består af en eller flere afgiftspligtige produkter og andre varer, som ikke er afgiftspligtige efter loven.

Det er en betingelse, at produkterne blandes på virksomhedens eget område til eget forbrug. Blandingen må ikke videresælges, og den skal ske i et lukket kredsløb eller anlæg på virksomhedens område. En blanding, der foretages uden for virksomhedens område, vil således ikke være omfattet af den foreslåede undtagelse.

UDKAST

Ved videresalg af en blanding skal der fortsat betales afgifter efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 4, 1. pkt.

En blanding, som sker inde i et anlæg, hvor både blandingen og forbrændingen af blandingen sker hos en virksomhed, som efterfølgende forbruger blandingen, vil være omfattet af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 4, 4. pkt.

Ændringen har til formål at ændre loven og den praksis, som følger af Skatterådets bindende svar SKM2006.728.SR.

Til nr. 2

Efter mineralolieafgiftslovens § 4 a, stk. 1, kan virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, og som både afsætter ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum og gas- og dieselolie samt petroleum, der er farvet i henhold til bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, blive registreret som farvningsvirksomhed hos Skatteforvaltningen. Det er en betingelse herfor, at virksomheden afsætter mindst 500.000 l gas og dieselolie samt petroleum årligt, og at denne afsætning ikke sker fra stationære detailsalgslanlæg.

Efter § 4 a, stk. 2, er farvningsvirksomheder berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af bilag 2, nr. 2 eller nr. 10, jf. dog § 4, stk. 3. Ved videresalg af ufarvede produkter, hvoraf der er betalt afgift efter den i 1. pkt. nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og afgiftssatsen for varer omfattet af henholdsvis bilag 2, nr. 1, 3-6 eller 9, indbetales til Skatteforvaltningen. Tilsvarende gælder, når farvet gas- eller dieselolie samt petroleum videresælges til anvendelse som motorbrændstof.

Med § 2, nr. 6 og 7, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ændres henvisningerne til bilag 2 til de korrekte henvisninger i § 1. Disse henvisninger træder i kraft den 1. januar 2025.

Efter mineralolieafgiftslovens § 5 gælder regler om afgiftsoplag, krav til registrering som oplagshaver, oplæg, udlevering m.v. af afgiftspligtige produkter.

Et afgiftsoplag er ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen. Det er efter § 5, stk. 2, en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at Skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens produktionsanlæg og

UDKAST

tanke og andre anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige ubeskattede varer.

Det er efter § 5, stk. 3, en betingelse for at opnå registrering som farvningsvirksomhed efter § 4 a, at Skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens tanke og anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige varer, hvoraf der er betalt afgift efter § 4 a, stk. 2.

Efter § 5, stk. 5, kan Skatteforvaltningen ikke godkende detailsalgsanlæg efter § 5, stk. 2 eller 3. Eftersom detailsalgsanlæg som tankstationer ikke kan godkendes som en del af et oplag, jf. mineralolieafgiftslovens § 5, stk. 5, vil en levering til en tankstation betyde, at varerne er overgået til forbrug.

Efter § 7, stk. 1, skal autoriserede oplagshavere opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af svind og lign., jf. dog § 8, stk. 1. Efter § 8, stk. 1, fradrages i den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, varer, der er fritaget for afgift efter § 9.

Efter § 7, stk. 4, skal registrerede farvningsvirksomheder opgøre den mængde varer, hvoraf der skal betales det i § 4 a, stk. 2, nævnte differencebeløb, som den mængde afgiftspligtig gas- og dieselolie, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg til anvendelse som motorbrændstof i afgiftsperioden.

Efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 1, nr. 3, sker der afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer.

Hvis der skal ske afgiftsfritagelse, skal oplagshaveren således levere varen til brug om bord på omhandlede fartøjer.

Efter § 9, stk. 6, nr. 1, godtgøres afgiften af varer, der anvendes til jernbane- og færgedrift og til erhvervmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer.

Efter ordlyden af § 9, stk. 6, nr. 1, kan der således ske godtgørelse af brændstof, hvis brændstoffet anvendes til jernbane- og færgedrift og til erhvervmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer. Godtgørelse kan dermed ikke ske, hvis brændstoffet anvendes til fartøjer, der nævnes i § 9, stk. 1, nr. 3, som omfatter skibe i udenrigsfart

UDKAST

og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer.

Efter § 9, stk. 10, kan skatteministeren fastsætte regnskabs- og kontrolfor-skrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse samt tilskud og betinge afgifts-friheden af et årligt mindsteforbrug. Denne bemyndigelse er udmøntet i be- kendtgørelse nr. 153 af 10. februar 2023 om energiafgift af mineraloliepro- dukter m.v., hvor kapitel 2 indeholder regler om godtgørelse af afgift af ben- zin til sejlads.

Efter § 10, stk. 1, kan Skatteforvaltningen meddele virksomheder, der ikke er autoriserede som oplagshaver, bevilling til afgiftsgodtgørelse for leveran- cer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4, der bl.a. omhandler varer, der er fritaget for afgift efter § 9.

Det foreslås i § 9, *stk. 6*, efter nr. 1, at indsætte som nyt nummer, at afgiften godtgøres af varer, der anvendes til fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer, når varerne ikke er leveret uden afgift efter stk. 1, nr. 3.

Det medfører afgiften af brændstof, der anvendes i fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og der- over, dog bortset fra lystfartøjer, som er omfattet af § 9, stk. 1, nr. 3, frem- over vil kunne godtgøres, når brændstoffet ikke er leveret afgiftsfrit efter § 9, stk. 1, nr. 3.

Fiskerifartøjer vil dermed fremover kunne tanke motorbrændstof med afgift og derefter anmode om godtgørelse for afgiften af motorbrændstoffet.

Skibe i udenrigsfart bunkrer normalt til søs, hvor leverancerne sker uden afgifter efter § 9, stk. 1, nr. 3. Skibe i udenrigsfart vil derfor ikke have samme behov for at få leveret brændstof afgiftsfrit.

Det forventes at være nødvendigt med hjemmel i § 9, stk. 10, at fastsætte nærmere regler om regnskab og kontrol for godtgørelse af afgift leveret til fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregi- stertonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer, i bekendtgørelse om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Der forventes, at der for godt- gørelse f.eks. vil gælde krav om dokumentation for udførsel samt for at olien er brugt til erhvervmæssig sejlads, f.eks. i form af en kaptajnserklæring.

De omfattede virksomheder vil skulle anmode Skatteforvaltningen om be- villing for godtgørelse af afgiften efter § 10, stk. 1.

UDKAST

Til nr. 3

Mineralolieafgiftslovens § 9 indeholder regler om afgiftsfritagelse og -godtgørelse. Efter § 9, stk. 2, ydes der afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af visse varer, der er medgået til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af kulafgiftslovens bilag 1 og i andre kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betale elafgift.

Det fremgår af mineralafgiftslovens § 9, stk. 10, 2. pkt., at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for valg og godkendelse af referenceværk som nævnt i stk. 2.

Ved § 4, nr. 11, i lov nr. 527 af 12. juni 2009, blev mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 2, affattet, så afgiftsreglerne for central og decentral kraftvarme blev ligestillet. Denne ændring medførte ligeledes, at muligheden i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 2, nr. 3, for at benytte et referenceværk ved beregning af afgiftsgodtgørelsen blev ophævet. Denne ophævelse trådte i kraft den 1. januar 2010, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. december 2009 om ikrafttræden af lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug) og forskellige andre love.

Det foreslås, at § 9, stk. 10, 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af § 4, nr. 11, i lov nr. 527 af 12. juni 2009. Ændringen medfører, at hjemlen til, at skatteministeren kan fastsætte regler for valg og godkendelse af referenceværk, udgår af loven. Hjemlen har ikke haft et selvstændigt afgiftsmæssigt indhold siden 2010.

Til nr. 4

Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. efter de satser, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt mineralolieafgift, bortset fra afgiften af benzin, 1) af varer forbrugt i virksomheden, 2) af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent registreret efter merværdiafgiftsloven, og 3) af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

UDKAST

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, sker tilbagebetalingen i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for varer og varme.

Der ydes dog ingen tilbagebetaling af afgiften for varer, der anvendes som motorbrændstof, af varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8, eller af varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme eller kulde, herunder rumvarme, komfort køling eller varmt vand, som leveres fra virksomheden.

Der kan dog ske tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, som anvendes til aktiviteter, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3-5.

Tilbagebetalingen reguleres nærmere i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 6-19.

Efter § 11, stk. 16, skal virksomheden til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 12, stk. 4, og § 14, stk. 4, og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11 a nedsættes tilbagebetalingen efter § 11 med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog §§ 11 b, 11 c og 11 d.

Efter § 11 a, 2. pkt., kan afgiftspligtige vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. april 2023 til og med den 31. december 2024 og med 10 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025 delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Efter § 11 a, 3. pkt., reguleres satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. efter § 32 a.

Med § 3, nr. 6, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 er § 11 c ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 3, nr. 7-11, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 er tilbagebetalingen efter § 11 d ændret med virkning fra den 1. januar 2025. Ændringen medfører, at der fra den 1. januar 2025 ikke sker fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

UDKAST

Med § 8 i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ophæves § 3, nr. 7-11, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 med virkning, at § 11 d også efter den 1. januar 2025 vil medføre fuld tilbagebetaling af afgift ved visse anvendelser.

Med § 2, nr. 1, 3, 4 og 10, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 er mineralolieafgiftssatserne blevet nedsat, og mineralolieafgiftslovens § 11 b om særlige lempelser for landbrug m.v. er ophævet med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 2, nr. 9, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 er mineralolieafgiftslovens § 11 a affattet, så tilbagebetalingen af afgift fra den 1. januar 2025 efter § 11 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter §§ 9 a og 9 b i CO₂-afgiftsloven, hvilket omfatter kvoteomfattet energi til proces. Det omfatter både kvoteomfattede virksomheders brug af energi til kvotepligtige aktiviteter jf. CO₂-afgiftslovens § 9 a eller brug af kvoteomfattet varme til proces i ikkekvoteomfattede virksomheder, jf. CO₂-afgiftslovens § 9 b. Da denne energi bliver godtgjort fuldt ud i CO₂-afgiftsloven, skal energibeskatningsdirektivets minimumssatser overholdes i energiafgiftslovene. Med affattelsen af § 10 a sikres denne overholdelse af minimumssatserne, når de ikke overholdes efter CO₂-afgiftsloven.

Mineralolieafgiftslovens § 11 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, jf. lov nr. 683 af 11. juni 2024, kan den godtgørelsesberettigede vælge at beregne tilbagebetalingen som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Efter stk. 2 skal tilbagebetalingen efter § 11 nedsættes, hvis CO₂-afgiften nedsættes som følge af fangst af CO₂ og indfasning af forhøjelsen af CO₂-afgiftssatsen for proces uden for kvotesektoren m.v., jf. CO₂-afgiftslovens § 9 e og 9 f. Nedsættelsen finder anvendelse, hvis det samlede afgiftsbeløb efter mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven ikke svarer til minimumssatsen efter EU's energibeskatningsdirektiv. I sådanne tilfælde nedsættes tilbagebetalingen efter § 11 til 1,2 kr. pr. GJ, hvilket svarer til den højeste af EU's minimumssatser for energiprodukter omfattet af mineralolieafgiftsloven.

Denne affattelse træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Med dette lovforslags § 8, nr. 1, foreslås affattelsen af § 11 a i § 2, nr. 9, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, ophævet fra dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

UDKAST

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, at der svares CO₂-afgift af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, dog med en række undtagelser.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af den nævnte lovs § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, hvis metanolen ikke er af syntetisk oprindelse.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra gas omfattet af gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., der omfatter gas, der er fremstillet på basis af biomasse.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, at der desuden svares afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Denne afgift kaldes også metan-afgiften.

CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1 og 2, indeholder regler om fuld tilbagebetaling af afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes til proces i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, efter CO₂-kvoteloven, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter. CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 3, indeholder regler om en forholdsmæssig fordeling af afgiften, når samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden. I stk. 4 er fastsat regler om dokumentation for tilbagebetalingsbeløb omfattet af stk. 1-3, og efter stk. 5 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1. Efter stk. 6 finder reglerne for varme i stk. 1-5 tilsvarende anvendelse for kulde.

CO₂-afgiftslovens § 9 a indeholder regler om fuld tilbagebetaling af afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, efter CO₂-kvoteloven, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter.

CO₂-afgiftslovens § 9 b indeholder regler om momsregistrerede virksomheders mulighed for tilbagebetaling af CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter kvoteloven til

UDKAST

virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

Det foreslås, at mineralolieafgiftslovens § 11 a affattes således:

»§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ for forbrug, der ikke er omfattet af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller hvoraf der kan opnås fuld godtgørelse efter § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 11 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 4,5.

Stk. 2. Er afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter for forbrug, der ikke er omfattet af stk. 1, efter §§ 9 e og 9 f i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter reduceret til et beløb, der er lavere end EU's minimumssats, jf. bilag 5 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller 4,5 kr. pr. GJ, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter denne lov og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter på 4,5 kr. pr. GJ.«

Det foreslåede stk. 1, 1. pkt., medfører, at tilbagebetalingen af afgift efter mineralolieafgiftslovens § 11 skal nedsættes med 4,5 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025 for forbrug, der ikke er omfattet af afgiftspligten efter CO₂-afgiftsloven eller hvoraf, der kan opnås godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b, jf. dog § 11 d.

Tilbagebetalingen skal dermed kun nedsættes for virksomheders forbrug, hvis energiproduktet, der forbruges, ikke er omfattet af afgiftspligten efter CO₂-afgiftsloven, eller hvis CO₂-afgiften for forbruget af energiproduktet fuldt ud tilbagebetales efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, eller § 9 b.

Tilbagebetalingen skal f.eks. nedsættes ved brug af bioolier, som ikke er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftsloven. Dermed sikres det, at EU's minimumssatser for energiprodukter overholdes i energiafgiftslovene for de energiprodukter, der ikke er omfattet af CO₂-afgift.

Tilbagebetalingen skal nedsættes ved anvendelse af energiprodukter, der anvendes til kvoteomfattet varme, hvoraf der sker godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, eller efter § 9 b. Dermed sikres det, at EU's

UDKAST

minimumssatser for energiprodukter overholdes i energiafgiftslovene for de energiprodukter, hvoraf CO₂-afgiften godtgøres.

Virksomheder, der anmoder om godtgørelse efter mineralolieafgiftslovens § 11 med beløb reduceret efter § 11 a, vil fortsat skulle kunne dokumentere tilbagebetalingsbeløb, jf. § 11, stk. 16, herunder ved opdeling af kvoteomfattet og ikkekvoteomfattet forbrug i overensstemmelse med CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b. Det foreslåede er udover en præcisering i vid udstrækning en videreførelse af § 4, nr. 4, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, der foreslås ophævet med lovforslagets § 9. Præciseringen indebærer, at tilbagebetalingen vil skulle nedsættes for forbrug, der ikke er omfattet af CO₂-afgiftsloven, eller hvoraf der kan opnås godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, 3 og 6, og § 9 b.

Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., medfører, at afgiftspligtige virksomheder alternativt kan vælge, at tilbagebetalingen efter § 11 a, 1. pkt., kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. GJ fra den 1. januar 2025, jf. dog 1. pkt., delt med afgiftssatsen i 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Nedsættelsen af tilbagebetalingen af mineralolieafgiften på 4,5 kr. pr. GJ foreslås ikke indekseret.

Det foreslåede § 11 a, stk. 2, medfører, at godtgørelsen af energiafgift for procesforbrug nedsættes for ikkekvoteomfattede produktionsenheder og ikkekvoteomfattet varme og kulde, når CO₂-afgift som følge af fangst og lagring af CO₂ helt eller delvis er tilbagebetalt efter CO₂-afgiftslovens § 9 f og godtgjort efter § 9 e og dette har medført, at CO₂-afgiften er blevet nedsat til et beløb, der er lavere end EU's minimumssatser.

Virksomheder med kvoteomfattet procesforbrug skal opfylde minimumssatserne via energiafgifterne, mens virksomheder med ikkekvoteomfattet procesforbrug skal opfylde minimumssatserne via CO₂-afgiften. Der skal derfor kun ske nedsættelse af godtgørelsen i mineralolieafgiftslovens § 11 a for kvoteomfattet procesforbrug, mens ikkekvoteomfattet procesforbrug kan opnå fuld godtgørelse efter mineralolieafgiftslovens § 11.

I henhold til CO₂-afgiftslovens § 9 f, kan virksomheder, der har indgået en aftale efter regler fastsat i medfør af CO₂-afgiftslovens § 9 f, stk. 4, få godtgjort CO₂-afgiften svarende til den mængde CO₂ udledt fra afgiftspligtige brændsler, der fanges og lagres. Med lovens § 9 e indfases forhøjelsen af CO₂-afgiften for ikkekvoteomfattet proces i løbet af perioden 2025-2030. Indfasningen sker ved, at afgiften for ikkekvoteomfattet energiforbrug til

UDKAST

proces godtgøres, og at godtgørelsen aftager årligt fra 2025-2030, så der ikke ydes godtgørelse i 2030.

CO₂-afgiften efter reduktion efter §§ 9 e og 9 f vil i visse tilfælde ikke overstige minimumssatserne, der f.eks. for olie udgør ca. 60 kr. pr. ton CO₂. Forbruges produktet eller varmen af en virksomhed med ikkekvoteomfattet proces, vil CO₂-afgiften i denne situation derfor ikke være tilstrækkeligt høj til at opfylde minimumssatserne.

Med henblik på at sikre, at minimumssatserne overholdes, vil godtgørelsen for procesforbrug i energiafgiftslovene derfor skulle nedsættes for ikkekvoteomfattet energi til proces, når CO₂-afgiften efter godtgørelse efter CO₂-afgiftslovens §§ 9 e og 9 f er reduceret til et beløb, der ligger under minimumssatserne. Godtgørelsen for procesforbrug vil skulle reduceres ned til et beløb, der indebærer, at der samlet i energi- og CO₂-afgift er betalt afgift svarende til den højeste minimumssats fastsat pr. afgiftslov for den samlede afgiftspligtige CO₂-udledning pr. måned. Tilsvarende bestemmelser er indsat i gasafgiftslovens § 10 a og kulafgiftslovens § 8 a, og der skal således foretages opgørelser for hvert enkelt brændsel, hvor der sker fradrag af CO₂-afgiften efter CO₂-afgiftslovens § 9 f.

§ 11 a, stk. 2, vil dermed ikke gælde for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter CO₂-afgiftslovens §§ 9 a og 9 b, og det vil sige, at den ikke gælder for kvoteomfattet proces og kvoteomfattet varme og kulde, der anvendes af en momsregistreret virksomhed til proces. Det bemærkes, at det ikke er nødvendigt at begrænse tilbagebetalingen for kvoteomfattede virksomheders vedkommende, da de under alle omstændigheder betaler afgift svarende til minimumssatserne efter energiafgiftslovene, som følge af § 11 a, stk. 1.

Nedsættelsen af tilbagebetalingen gælder dermed for ikkekvoteomfattet energiforbrug til proces, dvs. varme og kulde produceret på et ikkekvoteomfattet varmeanlæg, som leveres til en virksomhed med proces, og forbrug af afgiftspligtige produkter i en virksomhed med ikkekvoteomfattet proces. Nedsættelsen af tilbagebetalingen omfatter desuden kun tilfælde, hvor virksomheden, der anvender de afgiftspligtige produkter, har indgået en aftale omfattet af CO₂-afgiftslovens § 9 f, og hvor CO₂-afgiften som følge af fangst og lagring af CO₂ er reduceret til under de minimumssatser, der fremgår af CO₂-afgiftslovens bilag 5 eller 4,5 kr. pr. GJ. Satsen på 4,5 kr. pr. GJ kan anvendes ved denne beregning uanset om energiproduktet fremgår af CO₂-afgiftslovens bilag 5.

UDKAST

Ifølge § 11 a, stk. 2, skal den fulde tilbagebetaling efter § 11 nedsættes, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven på 4,5 kr. pr GJ. Nedsættelsen af godtgørelsen udgør dermed differencen mellem den betalte CO₂-afgift og den højeste minimumssats for produkter omfattet af mineralolieafgiftsloven.

Virksomheder, der har indgået en aftale efter CO₂-afgiftslovens § 9 f, og som leverer varme og kulde, vil blive omfattet af faktureringskrav, der vil blive fastsat i medfør af CO₂-afgiftslovens § 9 f, stk. 4.

Disse faktureringskrav skal sikre, at fakturaerne indeholder oplysninger om det beløb, som modtagere af varmen og kulden vil skulle nedsætte tilbagebetalingen efter mineralolieafgiftslovens § 11 med, ligesom der kan stilles krav om, at fakturaerne indeholder oplysninger om den anvendte fordeling mellem brændslerne ved beregning af nedsættelsen af godtgørelsen, så det er muligt for Skatteforvaltningen at kontrollere, at tilbagebetalingsbeløbet er korrekt opgjort.

Der kan i øvrigt for eksempler på, hvordan modellen for overholdelse af minimumsafgifterne vil skulle fungere i praksis, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3, vedrørende eventuel nedsættelse af tilbagebetalingen efter gasafgiftsloven for ikkekvoteomfattet proces.

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, at der svares CO₂-afgift af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, dog med en række undtagelser.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, bortset fra bioolier m.v. og metanol omfattet af den nævnte lovs § 1, stk. 1, nr. 19 og 20, hvis metanolen ikke er af syntetisk oprindelse.

Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra gas omfattet af gasafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., der omfatter gas, der er fremstillet på basis af biomasse.

Varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, er energiprodukter, der er bestemt til anvendelse, udbydes

UDKAST

til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning eller som motorbrændstof.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2, at der desuden svares afgift af biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Denne afgift kaldes også metanafgiften.

Af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, fremgår afgiftssatserne for afgiftspligtige energiprodukter, herunder for rene energiprodukter og blandinger af forskellige energiprodukter. Afgiftssatserne er fastlagt på grundlag af energiprodukternes CO₂-indhold og er balanceret omkring en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau) for varerne ved dagtemperatur (8° C). Afgiftssatserne i stk. 1 og 2 reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt. I 2023-niveau er afgiftssatserne derfor balanceret omkring 181,7 kr. pr. ton CO₂.

Efter CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, udgør afgiften således i 2015-niveau følgende:

- 1) Gas- og dieselolie, 45,1 øre pr. liter. For gas og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer dog 42,0 øre pr. liter.
- 2) Fuelolie, 53,9 øre pr. kg.
- 3) Fyringstjære, 48,5 øre pr. kg.
- 4) Petroleum, 45,1 øre pr. liter.
- 5) Stenkul, inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus, 16,1 kr. pr. GJ eller 452,1 kr. pr. ton.
- 6) Jordoliekoks, 15,6 kr. pr. GJ eller 516,0 kr. pr. ton.
- 7) Brunkulsbriketter og brunkul, 16,1 kr. pr. GJ eller 306,8 kr. pr. ton.
- 8) Autogas i form af LPG, 27,4 øre pr. liter.
- 9) Anden flaskegas i form af LPG, 50,8 øre pr. kg.

UDKAST

10) Gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralisk olie i form af raffinaderigas, 50,4 øre pr. kg.

11) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), 38,4 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³), der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt. 6,6 øre pr. Nm³.

12) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur

a) med et vandindhold på mindst 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ eller 388,8 kr. pr. ton,

b) med et vandindhold på mindre end 27 pct., 13,6 kr. pr. GJ eller 511,2 kr. pr. ton.

13) Benzin, 40,8 øre pr. liter. For benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer dog 38,8 øre pr. liter. For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 36,8 øre pr. liter.

14) Ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, 170 kr. pr. ton udledt CO₂.

15) Smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 45,1 øre pr. liter.

16) Biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, 1,2 kr./GJ.

17) Metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 11,9 kr./GJ eller 18,5 øre pr. liter.

18) Karburatorvæske, 29,7 øre pr. liter.

19) For varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en

UDKAST

tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varme-fremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Af § 2, stk. 2, 1. pkt., fremgår afgiftssatsen for varer nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, 4 og 13, ved 15° C, da disse varer oftest sælges ved 15° C.

Af § 2, stk. 2, 2. pkt., fremgår, at der for gas nævnt i § 2, stk. 1, nr. 11, foretages en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³, som satsen i nr. 11 er angivet efter.

Med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 affattes CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 1 og 2. Affattelsen træder i kraft den 1. januar 2025.

Med dette lovforslags § 14 foreslås § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, ophævet fra den 1. januar 2025.

Det foreslås, at CO₂-afgiftslovens § 2, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau for følgende energiprodukter ved dagtemperatur:

1) Gas- og dieselolie: 188,9 øre pr. liter. For gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer dog 176,0 øre pr. liter. For gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer dog 174,5 øre pr. liter.

2) Fuelolie: 225,6 øre pr. kg.

3) Fyringstjære: 203,1 øre pr. kg.

4) Petroleum: 188,9 øre pr. liter.

5) Stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.892,9 kr. pr. ton.

6) Jordoliekoks: 65,5 kr. pr. GJ eller 2.160,4 kr. pr. ton.

7) Brunkulsbriketter og brunkul: 67,6 kr. pr. GJ eller 1.284,4 kr. pr. ton.

UDKAST

- 8) Autogas i form af LPG: 114,9 øre pr. liter.
- 9) Anden flaskegas i form af LPG: 212,8 øre pr. kg.
- 10) Gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralisk olie i form af raffinaderigas: 210,9 øre pr. kg.
- 11) Naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³: 160,6 øre pr. Nm³. Naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt.: 27,5 øre pr. Nm³. For gas nævnt i 1. og 2. pkt. foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.
- 12) For andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur
- a) med et vandindhold på mindst 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 1.627,3 kr. pr. ton, og
- b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.: 56,9 kr. pr. GJ eller 2.139,4 kr. pr. ton.
- 13) For benzin: 170,6 øre pr. liter. For benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer dog 162,5 øre pr. liter. For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 153,9 øre pr. liter.
- 14) For ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel: 711,6 kr. pr. ton udledt CO₂.
- 15) For smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 188,9 øre pr. liter.
- 16) For biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW: 4,8 kr. pr. GJ.
- 17) For metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur: 49,8 kr. pr. GJ eller 78,5 øre pr. liter.
- 18) For karburatorvæske: 124,3 øre pr. liter.

UDKAST

19) For varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den sats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof. For varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varme-fremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Stk. 2. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau følgende ved 15° C:

- 1) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4, 187,8 øre pr. liter, jf. dog nr. 2.
- 2) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer 175,0 øre pr. liter.
- 3) For varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 7,6 pct. biobrændstoffer 173,5 øre pr. liter.
- 4) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, 169,2 øre pr. liter, jf. dog nr. 4 og 5.
- 5) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer 161,1 øre pr. liter.
- 6) For varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer 152,6 øre pr. liter.«

Det medfører, at satserne som vedtaget ved § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, vil blive videreført, dog med tilføjelse af en ny standardsats for gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer og med justering af afgiftssatserne for varer nævnt i stk. 2 ved 15° C.

Det foreslås i nr. 1, at afgiftssatsen i 2015-niveau for gas- og dieselolie udgør 188,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025, dog 176,0 øre pr. liter for gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer og 174,5 øre pr. liter for gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for gas- og dieselolie forhøjes fra 45,1 øre pr. liter til 188,9 øre pr. liter (2023-priser) fra og med den 1. januar 2025.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer forhøjes fra 42,0 øre pr. liter til 176,0 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiftssatsen for gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer udgør 174,5 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den 1. januar 2022 blev der indført et nationalt CO₂e-fortrængningskrav for vejtransporten. Dette CO₂e-fortrængningskrav stiger pr. 1. januar 2025 til 5,2 pct. (energi procent), hvilket svarer til 7,6 pct. (volumen procent). Derfor indføres en afgiftssats for gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer. Der er være en acceptabel variation på +/- 0,2 volumen procent iblandet biobrændstof.

Satsen foreslås angivet ved dagtemperatur (8° C). Afgiftssatserne foreslås desuden angivet ved 15° C i det foreslåede § 2, stk. 2, 1. pkt., i CO₂-afgiftsloven.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for gas- og dieselolie udgøre 226,1 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025, dog 210,7 øre pr. liter for gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer og 208,9 øre pr. liter for gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der den 1. januar 2025 bliver stk. 8, 1. pkt., jf. § 1, nr. 2 i lov nr. 683 af 11. juni 2024. Den foreslåede ændring er udover tilføjelsen af en standardsats for gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstof en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 2, at afgiftssatsen i 2015-niveau for fuelolie udgør 225,6 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for fuelolie forhøjes fra 53,9 øre pr. kg til 225,6 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for fuelolie udgøre 270,0 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

UDKAST

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en opdatering af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 3, at afgiftssatsen i 2015-niveau for fyringstjære udgør 203,1 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for fyringstjære forhøjes fra 48,5 øre pr. kg til 203,1 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for fyringstjære udgøre 243,1 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 4, at afgiftssatsen i 2015-niveau for petroleum udgør 188,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for petroleum forhøjes fra 45,1 øre pr. liter til 188,9 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for petroleum udgøre 226,1 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 5, at afgiftssatsen i 2015-niveau for stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus udgør 67,6 kr. pr. GJ eller 1.892,9 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus forhøjes fra 16,1 kr. pr. GJ eller 452,1 kr. pr. ton til 67,6 kr. pr. GJ eller 1.892,9 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for stenkul inkl. stenkulsbriketter, koks, cinders og koksgrus udgøre 80,9 kr. pr. GJ eller 2.265,8 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 6, at afgiftssatsen i 2015-niveau for jordoliekok udgør 65,5 kr. pr. GJ eller 2.160,4 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for jordoliekok forhøjes 15,6 kr. pr. GJ eller 516,0 kr. pr. ton til 65,5 kr. pr. GJ eller 2.160,4 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for jordoliekok udgøre 78,4 kr. pr. GJ eller 2.586,0 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 7, at afgiftssatsen i 2015-niveau for brunkulsbriketter og brunkul udgør 67,6 kr. pr. GJ eller 1.284,4 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for brunkulsbriketter og brunkul forhøjes fra 16,1 kr. pr. GJ eller 306,8 kr. pr. ton til 67,6 kr. pr. GJ eller 1.284,4 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

UDKAST

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for brunkulsbriketter og brunkul udgøre 80,9 kr. pr. GJ eller 1.537,4 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 8, at afgiftssatsen i 2015-niveau for autogas i form af LPG udgør 114,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for autogas i form af LPG forhøjes fra 27,4 øre pr. liter til 114,9 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for autogas i form af LPG udgøre 137,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 9, at afgiftssatsen i 2015-niveau for anden flaskegas i form af LPG udgør 212,8 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for anden flaskegas i form af LPG forhøjes fra 50,8 øre pr. kg til 212,8 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for anden flaskegas i form af LPG udgøre 254,7 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

UDKAST

Det foreslås i nr. 10, at afgiftssatsen i 2015-niveau for gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, udgør 210,9 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for gas, bortset fra LPG, forhøjes fra 50,4 øre pr. kg til 210,9 øre pr. kg (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, udgøre 252,4 øre pr. kg fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 11, 1. pkt., at afgiftssatsen i 2015-niveau for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ udgør 160,6 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025. Det foreslås i 2. pkt., at afgiftssatsen i 2015-niveau for naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt., udgør 27,5 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025. Det foreslås i 3. pkt., at for gas nævnt i 1. og 2. pkt. foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.

Den foreslåede ændring i 1. pkt. vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ forhøjes fra 38,4 øre pr. Nm³ til 160,6 øre pr. Nm³ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring i 2. pkt. vil medføre, at tillægssatsen for naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg forhøjes 6,6 øre pr. Nm³ til 27,5 øre pr. Nm³ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ udgøre 192,2 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar

UDKAST

2025. Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg i tillæg til 1. pkt., udgøre 32,9 øre pr. Nm³ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatserne vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslåede 3. pkt. vil medføre, at ved beregning af afgiftssatsen for gas som nævnt i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 11, 1. og 2. pkt., med en højere eller lavere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³, skal der ske en forholdsmæssig regulering af det afgiftsniveau, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 11, 1. og 2. pkt.

Det foreslåede 3. pkt. er en videreførelse af det gældende § 2, stk. 2, 2. pkt.

Ændringerne til nr. 11 er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 12, at afgiftssatsen i 2015-niveau for andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur a) med et vandindhold på mindst 27 pct., udgør 56,9 kr. pr. GJ eller 1.627,3 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025, og b) med et vandindhold på mindre end 27 pct. udgør 56,9 kr. pr. GJ eller 2.139,4 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur med et vandindhold på mindst 27 pct. forhøjes fra 13,6 kr. pr. GJ eller 388,8 kr. pr. ton til 56,9 kr. pr. GJ eller 1.627,3 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur med et vandindhold på mindre end 27 pct. forhøjes fra 13,6 kr. pr. GJ eller 511,2 kr. pr. ton til 56,9 kr. pr. GJ eller 2.139,4 kr. pr. ton (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for andre varer henhørende under position 2713, 2714 eller 2715 i EU's Kombinerede Nomenklatur a) med et vandindhold på mindst 27 pct., udgøre 68,1 kr. pr. GJ eller 1.947,9 kr. pr. ton fra

UDKAST

og med den 1. januar 2025, og b) med et vandindhold på mindre end 27 pct. udgøre 68,1 kr. pr. GJ eller 2.560,9 kr. pr. ton fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 13, 1. pkt., at afgiftssatsen i 2015-niveau for benzin udgør 170,6 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025. Det foreslås i nr. 13, 2. pkt., at afgiftssatsen i 2015-niveau for benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer udgør 162,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025. Det foreslås i nr. 13, 3. pkt., at afgiftssatsen i 2015-niveau for benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer udgør 153,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslåede 1. pkt. vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for benzin forhøjes fra 40,8 øre pr. liter til 170,6 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslåede 2. pkt. vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer forhøjes fra 38,8 øre pr. liter til 162,5 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslåede 3. pkt. vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer forhøjes fra 36,8 øre pr. liter til 153,9 øre pr. liter (2015-niveau) (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Ændringerne til nr. 13 er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Afgiftssatserne i § 2, nr. 13, er angivet ved dagtemperatur (8° C). Når benzin har en temperatur på 8° C, kan disse satser anvendes til at beregne afgift af den konkrete vare. Har benzin i stedet en temperatur på 15° C, fremgår de relevante afgiftssatser af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 2, der med dette ændringsforslag foreslås ændret til § 2, stk. 2, nr. 1-3.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for benzin udgøre 204,2 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025. Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer udgøre 194,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

UDKAST

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer udgøre 184,2 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Det foreslås i nr. 14, at afgiftssatsen i 2015-niveau for ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel udgør 711,6 kr. pr. ton udledt CO₂ fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel forhøjes fra 170 kr. pr. ton CO₂ til 711,6 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel udgøre 851,8 kr. pr. ton udledt CO₂ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 15, at afgiftssatsen i 2015-niveau for smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, udgør 188,9 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, forhøjes fra 45,1 øre pr. liter til 188,9 øre pr. liter (2015-niveau).

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, udgøre 226,1 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

UDKAST

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 16, at afgiftssatsen i 2015-niveau for biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, udgør 4,8 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, forhøjes fra 1,2 kr. pr. GJ til 4,8 kr. pr. GJ (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2030.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, udgøre 5,7 kr. pr. GJ fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 17, at afgiftssatsen i 2015-niveau for metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur udgør 49,8 kr. pr. GJ eller 78,5 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur forhøjes fra 11,9 kr. pr. GJ eller 18,5 øre pr. liter til 49,8 kr. pr. GJ eller 78,5 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for metanol af syntetisk oprindelse under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur udgøre 59,6 kr. pr. GJ eller 94,0 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

UDKAST

Det foreslås i nr. 18, at afgiftssatsen i 2015-niveau for karburatorvæske udgør 124,3 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for karburatorvæske forhøjes fra 29,7 øre pr. liter til 124,3 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar.

Afgiftssatsen vil i 2025-niveau for karburatorvæske udgøre 148,8 øre pr. liter fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i nr. 19, 1. pkt., at for varer efter § 1, stk. 1, hvor der ikke er fastsat en afgiftssats i nr. 1-18, gælder den afgiftssats, som gælder for et tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som til sætnings- og fyldstof i motorbrændstof. Det foreslås i nr. 19, 2. pkt., at for varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, gælder den afgiftssats, som gælder for tilsvarende fyringsolier.

Det vil medføre, at der for de energiprodukter, hvor der ikke findes en afgiftssats i CO₂-afgiftslovens § 2, skal betales afgift efter den sats, der gælder for det tilsvarende brændsel, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes til opvarmning, eller for en tilsvarende vare, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller til sætnings- eller fyldstof til motorbrændstof. Det vil også medføre, at for varer omfattet af 1. pkt., der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, gælder den sats, som gælder for tilsvarende fyringsolier. Bestemmelsens opbygning er tilsvarende den udfyldningsbestemmelse, der gælder for afgiftspligtige varer efter mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2. Der vil således skulle betales CO₂-afgift af afgiftspligtige varer, der i dag ikke er fastsat en CO₂-afgiftssats for.

UDKAST

De afgiftspligtige varer, der omfattes af ændringen, er brændsler til opvarmning eller motorbrændstof, som er omfattet af udfyldningsbestemmelsen i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, og som ikke i øvrigt er omfattet af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 1-17, samt det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 18. Det medfører, at afgiftspligtige varer, der er omfattet af udfyldningsbestemmelsen, vil blive behandlet på samme måde, uanset om der beregnes CO₂-afgift eller energiafgift.

Det vil medføre, at der kan opkræves CO₂-afgift af alle varer, der er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftslovens § 1.

Afgiftssatsen oplistet i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, er balanceret efter varens CO₂-udledning. Ved anvendelse af udfyldningsbestemmelsen vil beregningen af afgiftssatsen have tæt sammenhæng til varens faktiske CO₂-udledning, om end den ikke hver gang vil svare præcist til den faktiske CO₂-udledning.

Afgiftssatsen for andre afgiftspligtige varer end dem, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-18, vil dermed tilsvarende blive påvirket af de i øvrigt foreslåede satsændringer.

Den foreslåede bestemmelse er i øvrigt en videreførelse af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 19.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås at affatte § 2, stk. 2, så afgiftssatsen for en række blandingsprodukter ved 15° C nedsættes fra og med den 1. januar 2025. Affattelsen svarer til nedsættelsen som forudsat ved § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, der dog indebar en fejl for satserne angivet ved 15° C. Med affattelsen indsættes desuden en standardsats for gas- og dieselbrændstof med 7,6 pct. iblandet biobrændstof.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 1, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, og nr. 4, udgør 187,8 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog nr. 2 og 3.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, og nr. 4, forhøjes fra 44,8 øre pr. liter til 187,8 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

UDKAST

Gas- og dieselolie er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, og petroleum er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1 og 4, udgøre 224,8 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025. Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 2, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer udgør 175,0 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer, nedsættes fra 418 øre pr. liter til 175,0 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Gas- og dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer udgøre 209,5 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en delvis videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024. Satsen ved 15° C er beregning med udgangspunkt i satsen ved 8° C, som fremgår af det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1. Ved en fejl blev satsen angivet til at udgøre 177,1 øre pr. liter (2015-niveau). Det burde dog rettelig have været 175,0 øre pr. liter (2015-niveau).

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 3, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 7,6 pct. biobrændstoffer udgør 173,5 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at der indføres en CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 7,6 pct. biobrændstoffer, som udgør 173,5 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1.

Den 1. januar 2022 blev der indført et nationalt CO₂e-fortrængningskrav for vejtransporten. Dette CO₂e-fortrængningskrav stiger pr. 1. januar 2025 til 5,2 pct. (energiprocent), hvilket svarer til 7,6 pct. (volumenprocent). Derfor indføres en afgiftssats for gas- og dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer. Der er være en acceptabel variation på +/- 0,2 volumenprocent iblandet biobrændstof.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 7,6 pct. biobrændstoffer udgøre 207,7 pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 4, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, udgør 169,2 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025, jf. dog nr. 5 og 6.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, forhøjes fra 40,4 øre pr. liter til 169,2 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Benzin er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 13.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, udgøre 202,5 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 5, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer udgør 161,1 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer, forhøjes fra 38,5 øre pr. liter til 161,1 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 13.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 4,8 pct. biobrændstoffer udgøre 192,8 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en delvis videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024. Satsen ved 15° C er beregning med udgangspunkt i satsen ved 8° C, som fremgår af det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 13. Ved en fejl blev satsen angivet til at udgøre 163,8 øre pr. liter (2015-niveau). Det burde dog rettelig have været 161,1 øre pr. liter (2015-niveau).

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 6, at for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer, udgør 152,6 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Den foreslåede ændring vil medføre, at CO₂-afgiftssatsen for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer forhøjes fra 36,5 øre pr. liter til 152,6 øre pr. liter (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 13.

Afgiftssatsen vil for varer nævnt i stk. 1, nr. 13, med 9,8 pct. biobrændstoffer udgøre 182,7 øre pr. liter (2025-niveau) fra og med den 1. januar 2025.

Afgiftssatsen vil blive reguleret efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt.

Ændringen er en delvis videreførelse af satsen, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024. Satsen ved 15° C er beregning med udgangspunkt i satsen ved 8° C, som fremgår af det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 13. Ved en fejl blev satsen angivet til at udgøre 155,2 øre pr. liter (2015-niveau). Det burde dog rettelig have været 152,6 øre pr. liter (2015-niveau).

Til nr. 2

UDKAST

Efter CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, 1. pkt., skal der ved en blanding af afgiftspligtige produkter efter stk. 1 betales afgift af hele blandingen efter satsen for det produkt, der har den højeste afgiftssats, såfremt blandingen er anvendelig til fyringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer. Det samme gælder for blandinger af en eller flere afgiftspligtige produkter efter stk. 1 og andre varer, der ikke er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftsloven.

Efter bestemmelsens 2. pkt. betales ikke afgift af andelen af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof.

Det følger dog af 3. pkt., at der skal betales metanafgift af biogas, jf. § 2, stk. 1, nr. 16, af den andel, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.

Skatterådet har i forbindelse med afgivelse af et bindende svar fortolket bestemmelsen i SKM2006.728.SR. I sagen bekræftede Skatterådet at biobrændsler, der i udgangspunktet ikke er afgiftspligtige, blev afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven, når de blandes sammen med afgiftspligtige olieprodukter inden indfyring i en kedel.

I sagen blev der lagt vægt på, at hvis biobrændsler sammenblandes med et afgiftspligtigt brændsel, som også afbrændes på samme kraftcentral, inden indfyring i kraftcentralen, og biobrændslerne således ikke indfyres særskilt og selvstændigt, skal der efter gasafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, og CO₂-afgiftsloven, svares afgift af hele blandingen, uanset at der sker måling af nøjagtigt tilførte mængder af de forskellige brændsler.

Det kan være omkostningsfuldt at indrette installationer på en måde, hvor der ikke sker en blanding af brændslerne før indfyring i anlæg.

Det foreslås, at der i CO₂-afgiftslovens § 2, *stk. 3*, at indsætte som *4. pkt.*, at 1. pkt. ikke finder anvendelse for en blanding, hvis blandingen er foretaget på området for en virksomhed, som forbruger blandingen som eget forbrug som brændsel til opvarmning, eller når produktet anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.

Den foreslåede undtagelse indebærer, at virksomheder kan foretage en blanding af afgiftspligtige produkter, inden disse indfyres i en kedel eller stationær motor, uden at skulle svare afgift af hele blandingen efter satsen for produktet med den højeste afgiftssats. Dette gælder tilsvarende for blandinger, der består af et eller flere afgiftspligtige produkter og et produkt, som ikke er en afgiftspligtig vare efter loven.

UDKAST

Det er en betingelse, at produkterne blandes på virksomhedens eget område til eget forbrug. Blandingen må ikke videresælges, og den skal ske i et lukket kredsløb eller anlæg på virksomhedens område. En blanding, der foretages uden for virksomhedens område, vil således ikke være omfattet af den foreslåede undtagelse.

Ved videresalg af en blanding skal der fortsat betales afgifter efter CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

En blanding, som sker inde i et anlæg, hvor både blandingen og forbrændingen af blandingen sker hos en virksomhed, som efterfølgende forbruger blandingen, vil være omfattet af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 3, 4. pkt.

Ændringen har til formål at ændre loven og den praksis, som følger af Skatterådets bindende svar SKM2006.728.SR.

Til nr. 3

Efter CO₂-afgiftslovens § 5 fastsættes, hvordan den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode skal opgøres. Efter stk. 2 gælder særlige regler for, hvordan virksomheder opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14.

Efter § 5, stk. 2, 7. pkt., skal virksomheder, der anvender ikke bionedbrydeligt affald som brændsel, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. CO₂-kvoteloven, og som foretager direkte opgørelse af tons udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, uanset 1.-6. pkt. anvende denne direkte opgørelse som en opgørelse af den afgiftspligtige mængde CO₂ for ikke bionedbrydeligt affald, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14.

Efter § 5, stk. 2, 16. pkt., skal virksomheden, hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvende disse oplysninger ved opgørelsen af afgiften.

Med § 1, nr. 4, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 blev der som 17. pkt. indsat bestemmelse om, at ved opgørelse efter 7. pkt. kan der ikke ske fradrag for CO₂, der er opsamlet og lagret i overensstemmelse med regler herom i CO₂-kvoteordningen. Denne bestemmelse træder i kraft den 1. januar 2025.

Det foreslås i § 5, *stk. 2, 16. pkt.*, at ændre ”CO₂-kvotelovgivningen” til: ”reguleringen i lov om CO₂-kvoter, i regler udstedt i medfør af lov om CO₂-

UDKAST

kvoter og i EU-retsakter om forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter (herefter CO₂-kvoteordningen)”.

Det medfører, at hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med reguleringen i lov om CO₂-kvoter og i regler udstedt i medfør af lov om CO₂-kvoter og i EU-retsakter om forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter (herefter CO₂-kvoteordningen) for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.

Definitionen svarer til den, der anvendes i bekendtgørelse nr. 1819 af 28. december 2023 om CO₂-kvoter. Det omfatter bl.a. reglerne i Kommissionens gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning nr. 601/2012/EU (herefter MR-forordningen).

Med præciseringen er der ikke tilsigtet en indholdsmæssig ændring af bestemmelsen. Præciseringen skal desuden ses i sammenhæng med indsættelsen af § 5, stk. 2, 17. pkt.

Til nr. 4

Efter CO₂-afgiftslovens § 3 skal virksomheder, der skal registreres efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, samt virksomheder, som forbruger biogas, der anvendes til motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med indfyret effekt på over 1.000 kW, registreres hos Skatteforvaltningen for CO₂-afgift.

Efter mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven er udgangspunktet, at der betales afgift ved energiproduktets overgang til forbrug. Der betales derfor som udgangspunkt også CO₂-afgift ved energiproduktets overgang til forbrug.

CO₂-afgiftslovens §§ 5 og 6 regulerer opgørelse af den CO₂-afgiftspligtige mængde og fradrag i den afgiftspligtige mængde. Efter CO₂-afgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 3, fradrages i den afgiftspligtige mængde efter § 5 varer, der fritages for afgift efter CO₂-afgiftslovens § 7.

Det følger af § 8, stk. 1, nr. 3, at virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, i samme omfang som fastsat i mineralolieafgiftslovens § 10 og § 7, stk. 4, i kulafgiftsloven af Skatteforvaltningen kan meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer, der fritages for afgift efter § 7.

UDKAST

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, at visse CO₂-afgiftspligtige brændsler, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt, er fritaget for CO₂-afgift.

De afgiftspligtige brændsler, der er omfattet af afgiftsfritagelse efter § 7, stk. 1, nr. 1, er dem, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19. Det omfatter gas og dieselolie, herunder med iblandet biobrændstof på 6,8 pct., fuelolie, fyrings-tjære, petroleum, autogas i form af LPG, anden flaskegas i form af LPG, gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, benzin, herunder med iblandet biobrændstoffer på 4,8 pct. eller 9,8 pct., smørelie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, og karburatorvæske og varer omfattet af § 1, stk. 1, for hvilke der ikke er fastsat en sats i § 1, stk. 1, nr. 1-18.

Det følger således af § 7, stk. 1, nr. 1, at der ikke skal betales CO₂-afgift af disse afgiftspligtige brændsler, når de leveres fra en virksomhed registreret efter § 3 eller fra en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8, til brug for en række oplyste formål.

Disse formål omfatter brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover og jetfuel til brug i luftfartstøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Med kvotedirektivet er der oprettelsen et kvotesystem på CO₂-emissioner fra udtømmende oplyste aktiviteter i direktivets bilag I. Direktivets bilag I omfatter bl.a. udledninger fra aktiviteter i stationære anlæg, luftfart og søfart.

Efter CO₂-afgiftsloven godtgøres i visse tilfælde afgiften for CO₂-udledning fra energiprodukter, der anvendes i kvoteomfattede aktiviteter.

CO₂-afgiftslovens § 9 a indeholder regler om fuld tilbagebetaling af afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, efter CO₂-kvoteloven, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter.

UDKAST

CO₂-afgiftslovens § 9 b indeholder regler om momsregistrerede virksomheders mulighed for tilbagebetaling af CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂ efter kvoteloven til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

Der gælder dog ikke godtgørelse af afgift for CO₂-udledninger fra energiprodukter, der anvendes i kvoteomfattet produktion af rumvarme.

Med § 1, nr. 7, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 er CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, udvidet til at afgiftsfritage leverancer af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, fra rederier registreret efter § 3 eller med bevilling efter § 8 til brug ombord på skibe, for hvilke rederierne er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra det konkrete søfartøj, og leverancer af jetfuel til brug i luftfartøjer til flyvninger, for hvilke luftfartsselskaberne er registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven for CO₂-udledninger fra anvendelse af det konkrete luftfartøj.

Disse ændringer træder i kraft den 1. januar 2025.

Med dette lovforslags § 9 foreslås bl.a. § 1, nr. 7, i lov nr. 683 af 11. juni 2025 ophævet, da betingelsen om, at søfartsoperatøren eller luftfartsoperatøren skal være registreret for afgift efter emissionsafgiftsloven, ikke vurderes at være hensigtsmæssig.

Efter emissionsafgiftsloven gælder en afgift på CO₂-emissioner fra aktiviteter, der er omfattet af kvotedirektivet. Afgiften indføres fra den 1. januar 2025 til den 1. januar 2030.

Emissionsafgiften vil inden for kvoteomfattet søfart kun omfatte indenrigsfærgefart. Øvrige kvoteomfattede sejlads og anden ikkekvoteomfattet sejlads, f.eks. fiskeri, foreslås ikke omfattet af emissionsafgiften. Rederier med emissionsafgiftspligtige udledninger fra indenrigsfærgefart vil skulle lade sig registrere for denne afgift hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås i § 7, *stk. 1*, at der efter nr. 3 indsættes som nye numre:

”4) afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. denne lovs § 8, til brug om bord på søfartøjer, hvoraf der af samme forbrug skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8,

UDKAST

5) jetfuel, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. denne lovs § 8, til brug i luftfartøjer til flyvninger, hvoraf der af samme forbrug skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8, og”.

Det medfører, at leverancer af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, fra rederier registreret efter § 3 eller med bevilling efter § 8 til brug ombord på skibe, når der af det samme forbrug skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8, fritages for CO₂-afgift.

Det medfører desuden, at leverancer af jetfuel til brug i luftfartøjer til flyvninger, når der af det samme forbrug skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8, kan fritages for CO₂-afgift.

Brændstof anvendt til kvoteomfattet indenrigsfærgesfart, hvor rederier skal betale emissionsafgift af udledningerne, vil dermed efter det foreslåede blive fritaget for CO₂-afgift.

Emissionsafgiften vil omfatte kvoteomfattede indenrigsflyvninger. Luftfartsselskaber med emissionsafgiftspligtige udledninger fra indenrigsflyvninger skal lade sig registrere for denne afgift hos Skatteforvaltningen.

Efter kvotereguleringen kan der være tilfælde, hvor der først sent på året er klarhed om, hvorvidt en flyoperatørs flyvninger er kvoteomfattede og dermed pligtige at svare emissionsafgift efter emissionsafgiftsloven. Der kan ligeledes være andre tilfælde, hvor der først er blevet betalt CO₂-afgift ved anvendelse af brændstof til en aktivitet, som efterfølgende viser sig at være kvoteomfattet, og hvor udledninger derfra er afgiftspligtige efter emissionsafgiftsloven.

I sådanne tilfælde vil rederiet og luftfartsselskabet kunne lade sig registrere for emissionsafgift og efterfølgende anmode Skatteforvaltningen om godtgørelse af allerede betalt CO₂-afgift for udledninger, hvoraf rederiet og luftfartsselskabet er blevet bekendt med, at der skal betales emissionsafgift.

Den foreslåede ændring viderefører dermed hensigten bag § 1, nr. 7, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Til nr. 5

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 3, at virksomheder omfattet af § 3, nr. 1-4, skal registreres hos Skatteforvaltningen. Dette gælder virksomheder,

UDKAST

der registreres efter mineralolieafgiftsloven, jf. nr. 1, virksomheder, der registreres efter kulafgiftsloven, jf. nr. 2, virksomheder, der registreres efter gasafgiftsloven, jf. nr. 3, og virksomheder, som forbruger biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, jf. nr. 4.

Det fremgår af CO₂-afgiftslovens § 8, stk. 1, at virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, i samme omfang som fastsat mineralolieafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 7, stk. 4, af Skatteforvaltningen kan meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer. Henvissningen til kulafgiftslovens § 7, stk. 4, blev senest justeret med lov nr. 1102 af 20. december 1995.

Med § 2, nr. 1, i lov nr. 945 af 20. december 1999 blev der i kulafgiftslovens § 7 indsat et nyt stk. 3, hvormed stk. 4 blev stk. 5, og med § 4, nr. 4, i lov nr. 1417 af 21. december 2005 blev der i § 7 indsat nyt stk. 3 og 4, hvormed stk. 5 blev til stk. 7. Henvissningen i CO₂-afgiftslovens § 8, stk. 1, blev dog ved en fejl ikke konsekvensrettet.

Det foreslås, at i § 8, *stk. 1*, ændres ”stk. 4” til: ”stk. 7”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvissningen i CO₂-afgiftsloven til kulafgiftslovens bestemmelse om bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer er korrekt.

Til nr. 6 og 7

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2. Det fremgår af stk. 1, 5. pkt., at ved §§ 8-10 i lov om CO₂-kvoter forstås §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter.

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 2, at der dog ikke ydes tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden.

Af § 8, stk. 1, i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter fremgik aktiviteter i bestemmelsens nr. 1-28, hvis udledning af CO₂ er omfattet af lovens anvendelsesområde. De oplyste aktiviteter svarer til de aktiviteter

UDKAST

der var kvoteomfattede på tidspunktet, undtagen luftfartsaktiviteter. Af lovens § 9 fremgik, at udledning af perfluorkarboner (PFC) fra produktion af primær aluminium er omfattet af lovens anvendelsesområde, og af lovens § 10, at udledning af lattergas (N₂O) fra produktion af salpetersyre, produktion af adipinsyre og produktion af glyoxal og glyoxylsyre er omfattet af lovens anvendelsesområde. Disse bestemmelser har dermed til hensigt at opliste udledninger fra aktiviteter, der var kvoteomfattede efter Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EØS-relevant tekst) fra 2009 på tidspunktet for lovens vedtagelse.

Lov nr. 1095 af 28. november 2012 er ændret flere gange siden hen og blev med § 17, stk. 2, i lov nr. 1767 af 28. december 2023 ophævet fra den 1. januar 2024.

Med lov nr. 1767 af 28. december 2023 om CO₂-kvoter, blev der vedtaget en ny kvotelov, hvor de kvoteomfattede aktiviteter ikke er oplistet. I stedet er lovens anvendelsesområde afgrænset med henvisning til kvotedirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, med tilhørende EU-retsakter.

Efter § 2 i lov nr. 1767 af 28. december 2023 om CO₂-kvoter træffer klima-, energi- og forsyningsministeren afgørelse om, hvorvidt og fra hvornår et aktiv eller en aktivitet er omfattet af loven. Efter § 4 må driftsledere og brændstofoperatører kun udlede drivhusgasser, hvis klima-, energi- og forsyningsministeren har meddelt tilladelse hertil. En driftsleder er i bekendtgørelse nr. 1819 af 28. december 2023 defineret som en fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et stationært anlæg, eller som har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf.

I bekendtgørelse nr. 1819 af 28. december 2023 om CO₂-kvoter, der trådte i kraft den 1. januar 2024, fremgår som bilag 2 kvotedirektivet, og af kvotedirektivets bilag I fremgår kategorier af aktiviteter omhandlet i direktivet, herunder de aktiviteter, der tidligere frem gik af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. december 2012 om CO₂-kvoter. Af bilaget fremgår desuden kvoteomfattede aktiviteter inden for luftfart og søfart.

Det foreslås, at i § 9 a, stk. 1, 1. pkt., ændres ”omfattet af §§ 8-10 i lov om CO₂-kvoter” til: ”på stationære produktionsanlæg, for hvilket driftslederen

UDKAST

er i besiddelse af en udledningstilladelse, jf. § 4, stk. 1, i lov nr. 1767 af 28. december 2023 om CO₂-kvoter”.

Det medfører, at der efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, vil blive ydet fuld tilbagebetaling af afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af bilag 1 til bilag 2 i bekendtgørelse nr. 1819 af 28. december 2023 om CO₂-kvoter, undtagen luft- og søfartsaktiviteter.

Dermed vil der kunne ske tilbagebetaling af afgift af varme og varer, der anvendes til kvoteomfattede aktiviteter i stationære produktionsanlæg.

Det foreslås, at § 9 a, stk. 1, 5. pkt., ophæves.

Det medfører, at kvoteomfattede aktiviteter fremover vil være defineret i § 9 a, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 8

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6 og 7, gælder på visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som leveres til det kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkets kraft-varme-kapacitet vedrører (elpatronordningen).

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6, kan varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 7 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 7 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 7, stk. 6, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau).

UDKAST

Efter § 7, stk. 6, 3. pkt., nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a. I 2023-niveau udgør de derfor 2,2 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk og 0,8 øre/kWh fjernvarme ab værk.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter gasafgiftslovens § 8, stk. 4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3, eller mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4.

De gældende satser for tilbagebetaling sammenholdt med de i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede høje CO₂-afgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en mindre andel af CO₂-afgiften.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 b gælder på visse betingelser en ret til at få afgiftslempelse for brændsler og elektricitet, der er anvendt til at producere varme, som er anvendt til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 1, 1. pkt., kan varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1.

Efter CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 3, har en virksomhed kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Efter § 7 b, stk. 1, 2. pkt., tilbagebetales den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau).

Efter § 7 b, stk. 1, 3. pkt., nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt, hvis

UDKAST

der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder.

Disse satsgrænser reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a, jf. CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 1, 4. pkt. I 2023-niveau udgør de derfor 2,2 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk og 0,8 øre/kWh fjernvarme ab værk.

Det er desuden en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter gasafgiftslovens § 8, stk. 4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3, eller mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4.

De gældende satser for tilbagebetaling sammenholdt med de i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede høje CO₂-afgiftssatser vil medføre, at varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få godtgjort en mindre andel af CO₂-afgiften.

Satserne i § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1, foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 9.

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 tilbagebetales afgiften efter denne lov ikke, jf. dog §§ 9 a-9 d.

Efter § 9 a, stk. 1, ydes der fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12, 15 og 17, der anvendes af momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂ efter kvoteloven fra aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter, m.v., jf. dog stk. 2. På de samme betingelser ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme fra ikke-bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 14. Endvidere kan momsregistrerede virksomheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå fuld tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed, jf. dog stk. 2. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. CO₂-kvoteloven.

Efter § 9 a, stk. 2, ydes der dog ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virk-

UDKAST

somheden. Opgørelse af ikketilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug sker efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, kulafgiftslovens § 8 og gasafgiftslovens § 10.

Der kan således ikke ske tilbagebetaling af afgift af CO₂-afgiftspligtige energiprodukter, som direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden, hvis varmen produceres på kvoteomfattede anlæg.

Efter § 9 a, stk. 3, er det fastlagt, hvornår afgift kan henregnes under stk. 1 om fuld godtgørelse af afgift.

Efter § 9 a, stk. 4, gælder krav til dokumentation for tilbagebetalingsbeløb efter stk. 1-3. Virksomheden skal således kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser herfor. Virksomheden skal desuden tilrettelægge sit regnskab på en sådan måde, at det kan danne grundlag for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb. Gasafgiftslovens § 11, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Med § 1, nr. 14, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 affattes § 9 a, stk. 2, så der ydes delvis tilbagebetaling af afgiften af varme og varer som nævnt i stk. 1, der direkte eller indirekte til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af det delvist tilbagebetalingsberettigede energiforbrug sker efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, kulafgiftslovens § 8 og gasafgiftslovens § 10. Tilbagebetaling reduceres med satsen for det pågældende energiprodukt efter § 2 ganget med 675/750 i 2025, 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030. For varme, der opfylder kravene i § 7, stk. 6, og § 7 b, stk. 1, om elpatronordningen, reduceres tilbagebetalingen dog med satsen i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ganget med 675/750 i 2025, 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030.

Med lovforslagets § 9 foreslås § 1, nr. 14, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ophævet.

Det foreslås i § 9 a, stk. 2, at indsætte efter 1. pkt.:

”Der ydes uanset 1. pkt. delvis tilbagebetaling, jf. 4. pkt., af afgift af afgiftspligtige varer som nævnt i stk. 1, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme,

UDKAST

der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af afgift af energiforbrug nævnt i 1. og 2. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiforbrug af mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. Tilbagebetaling efter 2. pkt. opgjort efter 3. pkt. reduceres med satsen for det pågældende energiprodukt efter § 2 ganget med 675/750 i 2025, 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030, jf. dog 5. pkt. For varme opgjort efter 2. og 3. pkt. og stk. 1, der opfylder kravene i § 7, stk. 6, og § 7 b, stk. 1, reduceres tilbagebetalingen opgjort efter 2. og 3. pkt. dog med satsen i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ganget med 675/750 i 2025, 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030.”

Det foreslåede 2. *pkt.* vil medføre, at CO₂-afgift af afgiftspligtige energiprodukter, der nævnes i stk. 1, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, anvendt til produktion af varme, der leveres fra en kvoteomfattet virksomhed, eller rumvarme eller varmt vand i den kvoteomfattede virksomhed, kan tilbagebetales delvist, uanset at der efter stk. 1 ikke ydes tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden.

Dermed vil der ikke kunne ske tilbagebetaling af afgift af varme, der anvendes til at producere varme, da varme kan ikke anses for at blive anvendt til produktion af ny varme. Ændringen udgør dermed en præcisering ift. det, der er vedtaget med § 1, nr. 14, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Desuden fastholdes det gældende stk. 1 af hensyn til at tydeliggøre, at rumvarme generelt ikke er omfattet af stk. 1.

Det foreslåede 3. *pkt.* vil medføre, at opgørelse af energiforbrug nævnt i 2. pkt. sker efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, kulafgiftslovens § 8 og gasafgiftslovens § 10.

Dermed vil reglerne om opgørelse af varmen, for hvilken der vil gælde en lavere CO₂-afgiftssats efter § 9 a, stk. 2, følge opgørelsesreglerne i energiforbrugslovene. Der er dermed ikke tilsigtet en ændring af opgørelsesreglerne.

Det svarer til en genindførelse af det, der er vedtaget med § 1, nr. 14, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

UDKAST

Det foreslåede 4. pkt. vil medføre, at tilbagebetalingen efter 2. pkt. og 3. pkt. skal reduceres med satsen efter § 2 ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030, jf. dog 5. pkt.

Dermed vil afgiften for kvoteomfattet varme blive fuldt godtgjort efter det foreslåede 2. pkt., dog nedsat med satserne efter det foreslåede 4. pkt. Nedsættelsen af godtgørelsen beregnes ved at gange den relevante afgiftssats i § 2 med en andel, der er faldende hvert år. Fra 2030 er andelen 375/750. Da afgiftssatsen i § 2 foreslås indekseret, vil tilbagebetalingsandelen også følge indekseringen.

Det svarer til en genindførsel af det, der er vedtaget med § 1, nr. 14, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Det foreslåede 5. pkt. vil medføre, at for varme opgjort efter 2. og 3. pkt. og stk. 1, der opfylder kravene i § 7, stk. 6, og § 7 b, stk. 1, om elpatronordningen, reduceres tilbagebetalingen opgjort efter 2. og 3. pkt. dog med satsen i § 7, stk. 6, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ganget med 675/750 i 2025, med 615/750 i 2026, 555/750 i 2027, 495/750 i 2028, 435/750 i 2029 og 375/750 fra og med 2030.

Der vil dermed gælde en særskilt elpatronsats for kvoteomfattet varme, som følger det lavere afgiftsniveau for kvoteomfattet varme.

Den generelle CO₂-afgift svarer til 750 kr. pr. ton CO₂ i 2022-priser fra den 1. januar 2025 og frem. Den foreslåede godtgørelse medfører, at der for kvoteomfattet varmeproduktion skal svares en afgift på 675 kr. pr. ton CO₂ i 2025, 615 kr. pr. ton CO₂ i 2026, 555 kr. pr. ton CO₂ i 2027, 495 kr. pr. ton CO₂ i 2028, 435 kr. pr. ton CO₂ i 2029 og 375 kr. pr. ton CO₂ fra og med 2030 (2022-priser). Indeksering af den generelle CO₂-afgift vil dermed også påvirke niveauet af afgiftsgodtgørelsen i det foreslåede § 9 a, stk. 2, 2. pkt.

Det svarer til en genindførsel af det, der er vedtaget med § 1, nr. 14, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Til nr. 9

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8.

UDKAST

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 8 nedsættes afgiften for varer og varme, der anvendes til en række nærmere angivne formål. Af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, gasafgiftslovens § 10, stk. 5, og kulafgiftslovens § 8, stk. 4, fremgår procesformålene.

Med § 1, nr. 4, § 2, nr. 4, og § 3, nr. 4, i lov nr. 1797 af 28. december 2023 blev der i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, gasafgiftslovens § 10, stk. 5, og kulafgiftslovens § 8, stk. 4, som nr. 9 indsat hjemmel til at afgiften for rumvarme m.v. anvendt af hoteller m.v. tillige kan tilbagebetales. Rumvarme m.v. anvendt af hoteller m.v. anses dog ikke for at være procesformål.

Det foreslås i CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 1, at ændre ”§ 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.” til: ”§ 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., dog undtaget stk. 5, nr. 9, § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., dog undtaget stk. 5, nr. 9, eller § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., dog undtaget stk. 4, nr. 9.”

Det medfører, at momsregistrerede virksomheder vil kunne få tilbagebetalt CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, dog undtaget stk. 5, nr. 9, gasafgiftslovens § 10, dog undtaget stk. 5, nr. 9, eller kulafgiftslovens § 8, dog undtaget stk. 4, nr. 9.

CO₂-afgiftsfritagelsen for kvoteomfattet rumvarme, der anvendes til procesformål, vil dermed kun indeholde henvisninger til energiafgiftslovenes bestemmelser om procesformål, og ikke varer og varme anvendt til rumvarme m.v. i hoteller m.v., som ikke omfattes af afgiftslempelsen efter § 9 b, stk. 1.

Til nr. 10

Efter CO₂-afgiftsloven betales der som udgangspunkt samme afgiftssats, uanset om de afgiftspligtige varer anvendes til rumvarme m.v. eller procesformål.

Der gælder dog afgiftsgodtgørelser efter §§ 9 a-9 d.

Efter gasafgiftslovens § 10, mineralolieafgiftslovens § 11 og kulafgiftslovens § 8 differentieres brændselsafgifterne dog mellem varer anvendt til rumvarme m.v. og til procesformål.

UDKAST

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt mineralolieafgift af virksomhedens mængde af forbrugte afgiftspligtige varer. Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2 og 3, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften af afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden momsregistreret varmeproducent, og af afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en momsregistreret kuldeproducent.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, at tilbagebetalingen sker i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms for olieprodukter og varme dog med en række undtagelser. Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 3, kan der ligeledes ske tilbagebetaling af afgift, som udelukkende anvendes som motorbrændstof til momsregistreret virksomhed til en udtømmende række formål, herunder jordbrug, husdyrbrug og gartneri.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 4, ydes der ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog § 11, stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, hvis højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Desuden ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, ydes der dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer for procesformål, som er udtømmende oplyst heri, selvom der samtidig sker opvarmning af rum m.v.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 1, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning,

UDKAST

destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 9.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 2, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 9.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 3, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i CO₂-afgiftslovens bilag 1, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 9. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam m.v. partering i halve kroppe, for kvæg m.v. partering til og med fjerdingen.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 4, tilbagebetaling af en forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles

UDKAST

såvel varme som kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillet varme og kulde. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Hvis målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 5, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 6, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i CO₂-afgiftslovens bilag 1. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en forudsætning for opnåelse af tilbagebetaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen.

UDKAST

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 7, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen m.v. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori der foretages hærkning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 2. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for 1/3 af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.

Der ydes efter § 11, stk. 5, nr. 8, tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der udelukkende forbruges til udtørring af bygningsmaterialer eller opretholdelse af den for byggearbejdet nødvendige temperatur under byggeperioden i forbindelse med opførelse og renovering af bygninger.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 9, gælder desuden en mulighed for at få tilbagebetaling af afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Dette anses dog ikke som proces, men en særskilt lempelse af rumvarmeafgiften.

Tilsvarende regler gælder i gasafgiftsloven § 10, stk. 1-5, og stk. 14, og kulafgiftsloven § 8, stk. 1-4, og stk. 13, for forbrug af afgiftspligtige varer.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 6, 1. pkt., kan der ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². Efter 2. pkt. kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, i tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Det er dog efter 3. pkt. en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges efter 4. pkt. ved, at den samlede tilbagebetaling efter gasafgiftsloven, kulafgiftsloven, elafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 3. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

UDKAST

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 7, 1. pkt., finder stk. 6, i det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Efter 2. pkt. kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften, hvis der til opvarmningen er anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

Efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 8, 1. pkt., kan Skatteforvaltningen efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan efter 2. pkt. ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvis registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Tilsvarende regler gælder i gasafgiftslovens § 10, stk. 6-8, og kulafgiftslovens § 8, stk. 5-7, for forbrug af afgiftspligtige varer.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 a, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift til procesformål efter § 11 nedsættes med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. dog §§ 11 b, 11 c og 11 d. Tilsvarende bestemmelser findes i gasafgiftslovens § 10 a, 1. pkt., og kulafgiftslovens § 8 a, 1. pkt.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11 a, 2. pkt., at afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 8,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) delt med afgiftssatsen i § 8, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2. Det følger desuden at mineralolieafgiftslovens § 11 a, 3. pkt., at satserne for nedsættelse af tilbagebetaling i 1. og 2. pkt. reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

UDKAST

Udgangspunktet er, at varer leveres med fuld afgift til virksomheder, der ikke er registreret efter mineralolieafgiftsloven. Tilsvarende leveres varme med afgift for de brændsler, som er medgået til varmfremstillingen. Momsregistrerede virksomheder kan herefter søge om godtgørelse for afgiften af det forbrug, som anvendes til erhvervsmæssig proces, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1-15, og §§ 11 a-11 e.

Tilsvarende regler gælder i gasafgiftsloven § 10 a og kulafgiftsloven § 8 a.

Med § 2, nr. 11, § 3, nr. 8, og § 4, nr. 6, lov nr. 683 af 11. juni 2024 blev satserne for tilbagebetaling i mineralolieafgiftslovens § 11 a, gasafgiftslovens § 10 a og kulafgiftslovens § 8 a ændret med virkning fra den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3, i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

Med § 2, nr. 11, § 3, nr. 8, og § 4, nr. 6, lov nr. 683 af 11. juni 2024 blev der som stk. 2 i mineralolieafgiftslovens § 11 a, gasafgiftslovens § 10 a og kulafgiftslovens § 8 a indsat bestemmelse om, at disse godtgørelser nedsættes til processatsen, hvis EU's minimumssatser som følge af anvendelsen af CO₂-afgiftslovens §§ 9 e og 9 f, der blev vedtaget med § 1, nr. 20, i lov nr. 683 af 11. juni 2024, ikke overholdes.

CCS er en teknologi, der består i fangst af CO₂ fra punktkilder, eventuelt ved tryksætning eller fordråbning, med henblik på transport heraf til en lagringslokalitet og injektion i en egnet geologisk formation til permanent lagring. CCS-teknologien er ikke udbredt i dag, men det forventes, at flere virksomheder vil investere i denne type teknologi.

De gældende regler om geologisk lagring af CO₂ findes i lov om anvendelse af Danmarks undergrund (herefter undergrundsloven) og i bekendtgørelse nr. 1425 af 30. november 2016 om geologisk lagring af CO₂ m.v. (herefter CCS-bekendtgørelsen). De danske regler om geologisk lagring af CO₂ er indført bl.a. som led i implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF om geologisk lagring af kuldioxid med senere ændringer (herefter CCS-direktivet).

Der er efter CO₂-afgiftsloven ikke mulighed for at fradrage CO₂-afgift for fanget og lagret CO₂. Med § 1, nr. 20, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 blev der dog i CO₂-afgiftsloven indsat § 9 f med virkninger fra den 1. januar 2024, som giver en sådan mulighed. Med lovforslagets § 9 foreslås CO₂-afgiftslovens § 9 f ophævet.

UDKAST

Efter CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, gælder der for kvoteomfattede anlæg, der forbrænder affald, en mulighed for at anvende opgørelser efter kvotereguleringen. Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det dog at ændre § 5, stk. 2, så det fremgår, at bestemmelsen ikke indebærer mulighed for at undgå at skulle betale CO₂-afgift for CO₂, der er fanget og lagret i overensstemmelse med CO₂-kvotereguleringen.

Den manglende mulighed for at få tilbagebetalt afgiften af fanget CO₂ ved opgørelsen af CO₂-afgiften skal ses i lyset af, at afgiften efter CO₂-afgiftsloven pålægges på grundlag af CO₂-udledningen af de anvendte brændsler m.v. Loven er derfor reguleret af energibeskatningsdirektivet, der ikke umiddelbart giver mulighed for at afløfte afgiften af den mængde CO₂, der fanges ved CCS.

For at fremme anvendelsen af CCS foreslås det, at der ikke skal betales afgift af den CO₂, der fanges og geologisk lagres, når der er indgået en aftale med en statslig myndighed.

En aftaleordning som den foreslåede har hjemmel i energibeskatningsdirektivets artikel 17, stk. 1, litra b, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne kan anvende lavere afgifter (ned til minimumssatserne) på elektricitet og energiprodukter efter indgåelse af aftaler med virksomheder m.v., hvis disse aftaler medfører opfyldelsen af miljøbeskyttelsesmål eller forbedret energieffektivitet.

Det foreslås i CO₂-afgiftsloven efter 9 d at indsætte:

»§ 9 e. Momsregistrerede virksomheder kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer og varme, når anvendelsen af varerne og varmen er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 1-4 og stk. 5, nr. 1-8, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. dog den nævnte lovs § 11, stk. 13, § 8, stk. 1-3 og stk. 4, nr. 1-8, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. dog den nævnte lovs § 8, stk. 13, eller § 10, stk. 1-4 og stk. 5, nr. 1-8, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. dog den nævnte lovs § 10, stk. 13.

Stk. 2. Virksomheder med bevilling, jf. 2. pkt., kan for perioden 2025-2029 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når varerne anvendes til brug for indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgesfart og erhvervmæssigt fiskeri. Virksomheder, der anvender afgiftspligtige varer til formål nævnt i 1. pkt., kan anmode Told- og Skatteforvaltningen om bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8.

UDKAST

Stk. 3. Tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 reduceres med afgiften efter eventuel tilbagebetaling efter § 9 f ganget med 350/750 i 2025, 430/750 i 2026, 510/750 i 2027, 590/750 i 2028 og 670/750 i 2029.

Stk. 4. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 1 og 2 skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter reglerne i § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller § 10, stk. 2, 1. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. ikke er anvendt som motorbrændstof. § 11, stk. 2 og 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikketilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 1, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmekonsumet for et areal under 100 m². I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 10, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., § 8, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 11, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 3. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 6. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 5 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

UDKAST

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelsen af afgift af energiforbrug efter denne lov, der, jf. stk. 1, er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 9, stk. 9, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og bestemmelser om dokumentation efter stk. 4.

Stk. 8. Reglerne for varme i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for kulde.

§ 9 f. En momsregistreret virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af stk. 4 har indgået en aftale, kan få tilbagebetalt afgiften for afgiftspligtige produkter pr. t CO₂, der er fanget og geologisk lagret. Afgiften kan tilbagebetales fra tidspunktet, hvor fangsten har fundet sted. Det beløb, hvormed afgiften kan tilbagebetales, opgøres efter stk. 2 og 3 særskilt for hvert anlæg, der er omfattet af en aftale efter 1. pkt. Det samlede tilbagebetalingsbeløb anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven for den momsperiode, hvor fangsten af CO₂ er sket. Beløbet angives i hele kroner.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af stk. 1 skal opgøre den samlede udledning af CO₂ fra det anlæg, som aftalen vedrører, og den fangede mængde CO₂ fra anlægget. Opgørelsen af den samlede udledning af CO₂ skal foretages inden fangstpunktet. Opgørelsen af den fangede mængde CO₂ skal ske i overensstemmelse med de krav til måling m.v., der fremgår af de til enhver tid gældende EU-regler om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner. Opgørelserne skal foretages pr. kalendermåned.

Stk. 3. Tilbagebetalingen beregnes på grundlag af den afgift, der kan opgøres for de i måneden forbrugte energiprodukter, før tilbagebetaling efter denne bestemmelse. Tilbagebetalingen opgøres til det beløb, der fremkommer ved at gange afgiften efter 1. pkt. med en fordelingsfaktor for måneden. Fordelingsfaktoren for måneden opgøres ved at dividere den samlede fangede mængde CO₂ med den samlede udledning af CO₂.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter efter aftale med klima-, energi- og forsyningsministeren regler om, hvilken myndighed der indgår aftale med virksomheder efter stk. 1, om indholdet af disse aftaler, herunder om kontrol og administration af aftalerne, om krav til fakturaoplysninger ved levering af varme eller kulde fra virksomheder, der har indgået en sådan aftale, og om dokumentation for opgørelse efter stk. 1-3.«

UDKAST

Det foreslås som CO₂-afgiftslovens § 9 e, stk. 1, at momsregistrerede virksomheder for perioden 2025-2029 kan få tilbagebetalt en del af CO₂-afgiften af afgiftspligtige varer og varme, når anvendelsen af varerne er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, jf. dog den nævnte lovs § 11, stk. 14, kulafgiftslovens § 8, stk. 1-3, og stk. 4, nr. 1-8, jf. dog den nævnte lovs § 8, stk. 13, eller gasafgiftslovens § 10, stk. 1-4, og stk. 5, nr. 1-8, jf. dog den nævnte lovs § 10, stk. 13.

Det foreslåede § 9 e, stk. 1, vil medføre, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt CO₂-afgift af varer anvendt til procesformål som defineret i energiafgiftslovene af energiforbrug uden for kvoteordningen.

En momsregistreret virksomhed vil dermed kunne få godtgjort CO₂-afgift i momsangivelsen for samme procesanvendelser, som virksomheden kan få godtgjort energiafgift af. Der vil desuden gælde samme krav til dokumentation af virksomhedens forbrug af tilbagebetalingsberettiget varme og afgiftspligtige varer, jf. det foreslåede § 9 e, stk. 4.

Virksomheden kan desuden anvende reglerne om et loft over afgiftsbetalingen, når virksomheden opfylder kravene i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 14, gasafgiftslovens § 10, stk. 13, og kulafgiftslovens § 8, stk. 13.

Det foreslås som CO₂-afgiftslovens § 9 e, stk. 2, 1. pkt., at virksomheder med bevilling, jf. 2. pkt., for perioden 2025-2029 kan få tilbagebetalt CO₂-afgiften af afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 9 a, stk. 2, når varerne anvendes til brug for indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgefart og erhvervsmæssigt fiskeri. Som 2. pkt. foreslås, at virksomheder, der anvender afgiftspligtige varer til formål nævnt i 1. pkt., kan anmode Skatteforvaltningen om bevilling til afgiftsgodtgørelse efter § 8.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at virksomheder for perioden 2025-2029 kan få tilbagebetalt en del af CO₂-afgiften for varer anvendt til brug for indenrigserhvervsflyvninger, indenrigsfærgefart og erhvervsmæssigt fiskeri.

Disse sektorer yder i en vis udstrækning momsfri aktiviteter, og det tilbagebetalingen kræver derfor, at disse virksomheder har en bevilling for tilbagebetaling af afgiften. Virksomheden skal anmode Skatteforvaltningen om bevilling.

Det foreslås som CO₂-afgiftslovens § 9 e, stk. 3, at tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 reduceres med afgiften efter eventuel tilbagebetaling efter § 9 f ganget med 350/750 i 2025, med 430/750 i 2026, med 510/750 i 2027, med 590/750 i 2028 og med 670/750 i 2029.

UDKAST

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at tilbagebetalingen efter stk. 1 og 2 vil blive reduceret med 350/750 i 2025, med 430/750 i 2026, med 510/750 i 2027, med 590/750 i 2028 og med 670/750 i 2029 i forhold til afgiften. Tilbagebetaling efter § 9 f vedrørende godtgørelse for fanget og lagret CO₂ skal fratrækkes afgiften inden tilbagebetalingen reduceres efter stk. 3. I 2030 reduceres tilbagebetalingen ikke.

Afgiften for procesformål vil blive indfaset fra 2025 til 2029 og være fuldt indfaset fra 2030. Godtgørelsen vil dermed udgøre 400 kr. pr. ton CO₂ i 2025, 320 kr. pr. ton CO₂ i 2026, 240 kr. pr. ton CO₂ i 2017, 160 kr. pr. ton CO₂ i 2018 og 80 kr. pr. ton CO₂ i 2029 i forhold til den almindelige afgift efter CO₂-afgiftslovens § 2, som foreslås at udgøre 750 kr. pr. ton CO₂ (2022-priser). Satsen efter § 2 indekseres.

Det foreslås som CO₂-afgiftslovens § 9 e, stk. 4, 1. pkt., at til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 1 og 2 skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter reglerne i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, 1. pkt., eller gasafgiftslovens § 10, stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof. Det foreslås som 2. pkt., at gasafgiftslovens § 11, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at en virksomhed som dokumentation skal kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet og at varer, som der er ydet godtgørelse for efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 2, 1. pkt., eller gasafgiftslovens § 10, stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof. Afgiften vil desuden ikke blive tilbagebetalt af motorbrændstof, medmindre det udelukkende anvendes som motorbrændstof til afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. Der vil ligeledes ske tilbagebetaling af afgift for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den i førnævnte virksomhed. Det foreslåede 2. pkt. medfører, at afgift af produkter, der er omfattet af gasafgiftsloven og anvendes som motorbrændstof i registrerede motorkøretøjer, ikke vil kunne tilbagebetales.

Det foreslås som § 9 e, stk. 5, 1. pkt., at der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikketilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 1, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmemeforbruget for et areal under 100 m². Det foreslås som 2. pkt., at i tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt.,

UDKAST

kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Det foreslås som 3. pkt., at det er en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 10, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., § 8, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 11, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, i lov om energif afgift af mineralolieprodukter m.v. og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Det foreslås, som 4. pkt., at afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og lov om energif afgift af mineralolieprodukter m.v. nedsættes med 10 kr. pr m² pr. måned. 1., 3. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Det foreslås som § 9 e, stk. 6, at i det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 5 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

Det foreslås som § 9 e, stk. 7, 1. pkt., at Skatteforvaltningen efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, kan tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan efter 2. pkt. ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvis registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er efter 3. pkt. endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Det er efter 4. pkt. yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden. Efter 5. pkt. udbetales reguleringsbeløb under 10.000 kr. ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Efter 6. pkt. skal anmodningen være attesteret af en revisor ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr.

UDKAST

De foreslåede stk. 5-7 medfører, at kvadratmeterreglen som defineret i energiafgiftslovene og afgiftsgodtgørelse på baggrund af måling med tilbagevirkende kraft, finder tilsvarende anvendelse ved tilbagebetaling af CO₂-afgift for procesformål.

Virksomheder vil dermed kunne anvende reglerne om en standard kvadratmeterafgift på 10 kr. pr. m² som alternativ til at måle fordelingen af energiforbruget mellem rumvarme eller komfortkøling eller procesformål samt forudsætninger for anvendelsen af disse regler. Reglerne svarer til dem, der gælder i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 6-8, gasafgiftslovens § 10, stk. 6-8, og kulafgiftslovens § 8, stk. 5-7.

Typisk svarer opdelingen mellem proces og rumvarme til fordelingen mellem el og brændselsforbrug. Derfor vil hele brændselsforbruget som regel blive beskattet som rumvarme. I en række virksomheder forsyner samme kedel imidlertid både virksomheden med rumvarme og procesvarme.

I sådanne tilfælde kan der ydes en forholdsmæssig godtgørelse, når en fordeling kan opgøres. Fordelingen baseres på målinger af energiforbruget, men standardsatsen giver mulighed for at opgøre afgiften uden måling.

Afgiftsbelastningen opgjort efter standardsatsen er generelt højere end afgiften opgjort ved måling. Forslaget indebærer således, at virksomhederne automatisk foretager en afvejning mellem måleomkostninger og afgiftsbetaling. Virksomhederne vil således bruge standarderne i de tilfælde, hvor afgiftsbesparelsen ved måling er mindre end måleomkostningerne.

Er der til opvarmningen medgået brændsler, som der ikke er ydet fuld tilbagebetaling for, kan afgiften af disse brændsler modregnes i standardbetalingen.

Det foreslås som CO₂-afgiftslovens § 9 e, stk. 8, at skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelsen af CO₂-afgift af energiforbrug efter, der, jf. stk. 1, er tilbagebetalingsberettiget efter reglerne i § 11, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 10, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. eller § 9, stk. 9, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og bestemmelser om dokumentation efter stk. 4.

Det foreslås som § 9 e, stk. 9, at reglerne for varme i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for kulde.

UDKAST

Det foreslås som CO₂-afgiftslovens § 9 f, at virksomheder, der fanger CO₂ med henblik på lagring, Carbon Capture and Storage (CCS), kan indgå en aftale med en statslig myndighed, således at virksomhederne kan få tilbagebetalt den del af afgiften, der kan henføres til den fangede CO₂. Herved sikres det, at der ikke skal betales afgift af CO₂, der ikke udledes. Dog vil minimumssatserne efter Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (herefter energibeskatningsdirektivet) skulle overholdes, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 a, stk. 2, gasafgiftslovens § 10 a, stk. 2 og kulafgiftslovens § 8 a, stk. 2.

Det foreslås i § 9 f, stk. 1, 1. pkt., at en momsregistreret virksomhed, der efter regler fastsat i medfør af stk. 4 har indgået en aftale, kan få tilbagebetalt afgiften for afgiftspligtige produkter pr. ton CO₂, der er fanget og geologisk lagret.

Efter den foreslåede bestemmelse vil momsregistrerede virksomheder, der fanger CO₂ med henblik på geologisk lagring, kunne indgå en aftale efter regler fastsat i medfør af forslaget til stk. 4 og derved få mulighed for tilbagebetaling af CO₂-afgift. Aftalen skal vedrøre udledninger fra konkrete anlæg.

De virksomheder, der kan indgå en aftale, vil skulle være momsregistrerede, mens det derimod ikke vil være et krav, at virksomheden er registreringspligtig efter CO₂-afgiftsloven. Da tilbagebetalingen kun vedrører CO₂-afgift, vil indgåelse af en aftale kun være relevant for virksomheder, som anvender energiprodukter, som er afgiftspligtige efter CO₂-afgiftsloven.

Reglerne om det konkrete indhold af og vilkårene i de aftaler, der indgås, herunder om, hvilken statslig myndighed aftalen vil skulle indgås med, foreslås i stk. 4 at blive fastsat af skatteministeren efter aftale med klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse nedenfor.

Det foreslås i § 9 f, stk. 1, 2. pkt., at afgiften kan tilbagebetales fra tidspunktet, hvor fangsten har fundet sted.

Dermed vil virksomheder kunne anmode om tilbagebetaling af afgift fra det tidspunkt, hvor fangsten er sket, selv om den fangede CO₂ endnu ikke er lagret. Hvis der ikke sker lagring efter fangsten, vil virksomheden ikke være berettiget til at få afgiften af den fangede CO₂ tilbagebetalt. Afgørende for, om der er krav på at få afgiften af den fangede CO₂ tilbagebetalt, vil være, om den fangede CO₂ faktisk lagres i overensstemmelse med aftalevilkårene.

UDKAST

En almindelig forsinkelse mellem fangst- og lagringstidspunktet medfører derfor ikke, at virksomheden ikke kan få afgiften af den fangede CO₂ tilbagebetalt.

Sker der ikke lagring i overensstemmelse med aftalevilkårene, og er der allerede sket tilbagebetaling af afgiften, vil den del af den tilbagebetalte afgift, der vedrører den ikkelagrede CO₂, skulle efterbetales. Da tilbagebetalingen i givet fald er sket med urette, vil opkrævningslovens § 5 finde anvendelse.

Det foreslås i § 9 f, stk. 1, 3.-5. pkt., at det beløb, hvormed afgiften kan tilbagebetales, opgøres efter stk. 2 og 3 særskilt for hvert anlæg, der er omfattet af en aftale efter 1. pkt. Det samlede tilbagebetalingsbeløb anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven for den momsperiode, hvor fangsten af CO₂ er sket. Beløbet angives i hele kroner.

Virksomheder, der har indgået aftale efter stk. 1, vil således skulle lave særskilte opgørelser af den del af afgiften, der kan tilbagebetales, for hvert enkelt anlæg, der er omfattet af aftalen. Opgørelserne vil skulle foretages efter det foreslåede stk. 2, mens tilbagebetaling af afgiften sker efter det foreslåede stk. 3.

Det vil i de regler, der kan fastsættes efter det foreslåede stk. 4, nærmere kunne afgrænses, hvilke enheder der skal anses for at udgøre et særskilt anlæg.

Virksomheder, der anvender ordningen, vil i momsangivelsen i feltet for CO₂-afgift skulle angive den samlede afgift, der kan tilbagebetales (fradrag). Angivelsen vil skulle ske for den momsperiode, hvor fangsten af CO₂ er sket.

Virksomhederne vil på fakturaen skulle påføre den faktisk betalte afgift ved salg af varme eller kulde, dvs. efter fradrag for den del af afgiften, der tilbagebetales. På den faktura, som virksomheden udsender, må således som betalt afgift alene fremgå det afgiftsbeløb, som virksomheden har betalt efter tilbagebetaling for fanget og geologisk lagret CO₂. Dermed mindskes CO₂-afgiftstilsvaret også i senere led, når f.eks. et fjernvarmeværk har fanget CO₂ med henblik på lagring og indgået aftale efter stk. 1. Der vil i medfør af forslaget til stk. 4 kunne fastsættes krav til de oplysninger, der skal fremgå af fakturaerne, så det for aftagerne er muligt at fastslå, om, og i givet fald i hvilket omfang, de vil kunne kræve godtgørelse af afgiften, når varme eller kulde er anvendt til proces.

UDKAST

Godtgørelser efter CO₂-afgiftsloven ydes generelt ved tilbagebetaling i virksomhedens momsangivelse. Forslaget følger dermed samme ordning som den, der i øvrigt anvendes, når der er adgang til tilbagebetalinger efter CO₂-afgiftsloven.

Virksomheder, der er registreret efter CO₂-afgiftsloven, skal ved deres angivelse og betaling af afgift ikke medregne den del, for hvilken der gives tilbagebetaling. En sådan nettoafregning kan også anvendes for registrerede virksomheder ved godtgørelse for fanget og geologisk lagret CO₂.

Det foreslås i § 9 f, stk. 2, 1. og 2. pkt., at virksomheder omfattet af stk. 1 skal opgøre den samlede udledning af CO₂ fra det anlæg, som aftalen vedrører, og den fangede mængde CO₂ fra anlægget. Opgørelsen af den samlede udledning af CO₂ skal foretages inden fangstpunktet.

Virksomheder, der indgår en aftale efter stk. 1, vil således skulle lave særskilte opgørelser af den samlede udledning af CO₂ – før fangsten – fra hvert af de anlæg, som aftalen vedrører. Virksomheden vil også skulle lave særskilte opgørelser af mængden af CO₂, der fanges fra hvert af disse anlæg. Opgørelserne vil blive anvendt til beregning af nedsættelsen af afgiften.

Fangstpunktet for CCS er det punkt, hvor der efter MR-forordningen sker opgørelse af de mængder af CO₂, som ikke udledes fra anlægget, men overføres fra anlægget med henblik på langsigtet geologisk lagring, jf. MR-forordningens artikel 49.

Virksomhedens opgørelser skal vedrøre al udledt CO₂ fra ethvert anlæg, der er omfattet af aftalen, dvs. CO₂ fra både afgiftspligtige og ikkeafgiftspligtige brændsler.

Det foreslås i § 9 f, stk. 2, 3. og 4. pkt., at opgørelsen af den fangede mængde CO₂ skal foretages i overensstemmelse med de krav til måling m.v., der fremgår af de til enhver tid gældende EU-regler om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner. Opgørelserne skal foretages pr. kalendermåned.

Virksomheden vil derfor efter forslaget for hver kalendermåned skulle foretage opgørelserne i overensstemmelse med de regler, der fremgår af Kommissionens gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF (herefter MR-forordningen).

MR-forordningen fastlægger reglerne for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og aktivitetsdata i henhold til direktiv 2003/87/EF

(kvotedirektivet). MR-forordningen gælder for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner, som er specificeret i forhold til de aktiviteter, der er opført i kvotedirektivets bilag I og III, og for aktivitetsdata fra stationære anlæg, luftfartsaktiviteter og frigivne brændselsmængder fra de aktiviteter, der er omhandlet i kvotedirektivets bilag III, der omhandler forbrug af brændsel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og øvrige sektorer.

MR-forordningens artikel 43 indeholder regler om bestemmelse af emissioner. Det følger af stk. 1, at driftslederen bestemmer de årlige emissioner fra en emissionskilde i løbet af rapporteringsperioden ved at summere alle timeværdier af den målte drivhusgaskoncentration ganget med timeværdier for røggasstrømmen, hvor timeværdierne er et gennemsnit af alle individuelle måleresultater for den respektive driftstime. For så vidt angår CO₂-emissioner, fastsætter driftslederen de årlige emissioner baseret på ligning 1 i bilag VIII. Kulmonoxid (CO) udledt i atmosfæren behandles som den molære ækvivalensmængde af CO₂.

Af artikel 43, stk. 2, følger, at såfremt der findes flere emissionskilder i et anlæg og disse ikke kan måles som én emissionskilde, måler driftslederen emissionerne fra disse emissionskilder separat og lægger resultaterne sammen for at opnå de samlede emissioner for den pågældende gas i rapporteringsperioden.

Efter artikel 43, stk. 3, bestemmer driftslederen drivhusgaskoncentrationen i røggassen ved kontinuerlig måling på et repræsentativt punkt ved hjælp af én af følgende metoder: a) direkte måling, b) i tilfælde af en høj koncentration i røggassen beregnes koncentrationen ved hjælp af en indirekte koncentrationsmåling, ligning 3 i bilag VIII og under hensyntagen til de målte koncentrationstværdier for alle andre komponenter af gasstrømmen som fastlagt i driftsledernes overvågningsplan.

MR-forordningen indeholder i artikel 49 regler om overførsel af CO₂.

Efter artikel 49, stk. 1, fratrækker driftslederen fra anlæggets emissioner den CO₂, som stammer fra fossilt kulstof i aktiviteter, der er omfattet af kvotedirektivets bilag I, og som ikke udledes fra anlægget, men overføres fra anlægget med henblik på langsigtet geologisk lagring.

Efter artikel 49, stk. 3, anvender driftslederen en målingsbaseret metode, bl.a. i henhold til direktivets artikel 43, 44 og 45, for at opgøre mængden af overført CO₂ fra et anlæg til et andet. Emissionskilden skal svare til målingspunktet, og emissionerne udtrykkes som mængden af overført CO₂.

UDKAST

Efter artikel 49, stk. 4, anvender driftslederen det højeste metodetrin, jf. definitionen i bilag VIII, afsnit 1, til bestemmelse af mængden af overført CO₂ fra et anlæg til et andet. Driftslederen kan dog anvende det næste lavere metodetrin, forudsat at vedkommende kan dokumentere, at anvendelsen af det højeste metodetrin, som defineres i bilag VIII, afsnit 1, ikke er teknisk mulig eller medfører urimelige omkostninger.

En virksomhed, der indgår en aftale efter stk. 1, vil skulle foretage opgørelser i overensstemmelse med ovenstående bestemmelser m.v.

Da MR-forordningen finder anvendelse på aktiviteter omfattet af kvoteditivret, vil det ikke være alle virksomheder, der indgår en aftale med den statslige myndighed efter det foreslåede stk. 1, der i forvejen foretager opgørelser efter MR-forordningen. For at opnå adgang til fradrag for CO₂-afgift af den fangede CO₂ vil virksomheden dog efter aftaleordningen skulle forpligte sig til at foretage sådanne opgørelser i overensstemmelse med MR-forordningen.

Udledninger, der ikke har en fastsat emissionsfaktor efter MR-forordningen, skal også overvåges og indgå i den årlige udledningsrapport. Af MR-forordningen fremgår regler om, hvordan emissionsfaktoren skal fastsættes. Disse udledninger vil skulle medregnes i den samlede mængde udledt CO₂ og i den samlede mængde fanget CO₂. Ved opgørelse af den udledte og den fangede mængde CO₂ efter MR-forordningen indgår også ikkeenergi-relaterede udledninger.

Udledning i form af udslip eller udsivning af CO₂ efter fangst af CO₂, der måtte indtræffe, efter at den fangede CO₂ er overført til en transport- eller lagringsvirksomhed, vil ikke medføre, at den registrerede virksomhed, der har indgået en aftale, vil skulle svare afgift af den udledte CO₂. Da CCS er en kvoteomfattet aktivitet, vil sådanne udledninger i stedet blive omfattet af en kvotereturneringspligt, og, hvis de foregår inden for anvendelsesområdet af den foreslåede emissionsafgiftslov, af emissionsafgift.

Det foreslås i § 9 f, stk. 3, at tilbagebetalingen beregnes på grundlag af den afgift, der kan opgøres for de i måneden forbrugte energiprodukter, før tilbagebetaling efter denne bestemmelse. Tilbagebetalingen opgøres til det beløb, der fremkommer ved at gange afgiften efter 1. pkt. med en fordelingsfaktor for måneden. Fordelingsfaktoren for måneden opgøres ved at dividere den samlede fangede mængde CO₂ med den samlede udledning af CO₂.

UDKAST

Tilbagebetalingsmuligheden gælder for virksomheder for CO₂-udledning fra de anlæg, hvorom der er indgået aftale omfattet af stk. 1. Tilbagebetalingsmuligheden skal beregnes pr. måned og fratrækkes i det beløb, der kan opgøres som afgiftsbeløbet efter loven for samme måned, idet dette afgiftsbeløb opgøres uden hensyn til den stedfundne fangst af CO₂.

Virksomheden vil dermed skulle anvende opgørelserne af den samlede mængde udledt CO₂ og den samlede mængde fanget CO₂ til at beregne en fordelingsfaktor. Denne fordelingsfaktor anvendes til at opgøre, hvor stor en andel af virksomhedens samlede CO₂-udledning fra anlæg omfattet af aftalen efter stk. 1 der er fanget med henblik på geologisk lagring. Fordelingsfaktoren skal beregnes pr. anlæg, der er omfattet af aftalen efter stk. 1.

Fordelingsfaktoren ganges herefter med det samlede afgiftstilsvær, der relaterer sig til virksomhedens udledning fra det anlæg, som fordelingsfaktoren er beregnet ud fra. Afgiftstilsværet nedsættes med resultatet heraf.

Fordelingsfaktoren beregnes med udgangspunkt i afgiften efter fradrag for kraft-varme-produktion.

Anvendelsen af en fordelingsfaktor medfører mulighed for en administrerbar opgørelse af tilbagebetalingsberettiget afgift, når det er ikke muligt at lave en fordeling mellem afgiftspligtigt og ikkeafgiftspligtigt CO₂ i den fangede mængde.

Eksempel

En virksomhed anvender i en måned både stenkul, der er afgiftspligtigt, og halm i rene læs, der ikke er afgiftspligtigt, i et anlæg, der er omfattet af aftalen. Den samlede CO₂-udledning fra stenkul og halm inden fangstpunktet udgør 800 t CO₂. Den fangede mængde fra anlægget udgør 300 t CO₂.

Fordelingsfaktoren findes ved at dividere den fangede mængde med den udledte mængde, og regnestykket vil se ud som følgende:

$$300 \text{ t CO}_2 / 800 \text{ t CO}_2 = 0,375.$$

Fordelingsfaktoren vil dermed være 0,375 for det konkrete anlæg i måneden.

Har virksomheden forbrugt 3.000 GJ stenkul i måneden, hvor afgiftssatsen er 100 kr. pr. GJ (fiktiv afgiftssats), vil afgiften for CO₂ fra dette forbrug

UDKAST

udgøre 300.000 kr. Har virksomheden samtidig brugt 3.000 GJ af et energiprodukt, der ikke er afgiftspligtigt efter CO₂-afgiftsloven, vil afgiften for CO₂ fra dette forbrug udgøre 0 kr.

Fordelingsfaktoren ganges med virksomhedens samlede afgiftstilsvare for afgiftsperioden, altså de 300.000 kr.

$300.000 \text{ kr.} \cdot 0,375 = 112.500 \text{ kr.}$

Virksomheden vil dermed i momsangivelsen kunne angive et fradrag på 112.500 kr. Virksomheden ender derfor med at betale 300.000 kr. - 112.500 kr. = 187.500 kr. i CO₂-afgift.

Det foreslås i stk. 4, at skatteministeren efter aftale med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilken myndighed der indgår aftale med virksomheder efter stk. 1, indholdet af disse aftaler, herunder om kontrol og administration af aftalerne, om krav til fakturaoplysninger ved levering af varme eller kulde fra virksomheder, der har indgået en sådan aftale, og om dokumentation for opgørelse efter stk. 1-3.

Det forudsættes, at skatteministeren efter aftale med klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om den nærmere administration af aftaleordningen, herunder om, hvilken statslig myndighed der indgår disse aftaler med virksomhederne, om kravene til indholdet af og vilkårene i aftalerne, herunder afgrænsningen af de i aftalen omfattede anlæg, om opgørelserne af den samlede mængde udledt CO₂ og den samlede mængde fanget CO₂, om krav til fakturaoplysninger ved levering af varme eller kulde fra virksomhederne, der har indgået en sådan aftale, med henblik på at aftagere kan fastslå og dokumentere, i hvilket omfang de vil kunne kræve godtgørelse af CO₂- og energiafgift, når varme eller kulde anvendes til proces, samt om dokumentation for opgørelser efter stk. 1-3.

Fakturakravene vil f.eks. kunne bestå i et krav om, at det af fakturaen fremgår, at den leverende virksomhed har reduceret CO₂-afgiften efter CO₂-afgiftslovens § 9 f som følge af fangst og lagring af CO₂. Der vil desuden kunne stilles krav om oplysninger om den anvendte fordeling mellem brændslerne ved beregning af nedsættelsen af godtgørelsen, herunder oplysning om afgiftsbelastningen i kr. pr. GJ for hvert brændsel efter fradrag efter § 9 f og godtgørelse efter § 9 e. Fakturakravene kan desuden vedrøre opgørelsen af det beløb, som modtagere med procesforbrug vil skulle nedsætte tilbagebetalingen efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 8 med, jf. ændringsforslag nr. 12, 14 og 16.

UDKAST

Det forudsættes desuden, at der fastsættes regler om kontrol, herunder om Energistyrelsens kontrol af, at opgørelsesreglerne og aftalevilkårene overholdes. Der vil derudover kunne fastsættes nærmere regler om, hvilke oplysninger virksomhederne vil skulle stille til rådighed for Energistyrelsen.

Til § 6

Til nr. 1

Ved § 1, nr. 1, i lov nr. 138 af 25. februar 2020, blev der foretaget en ændring af reglerne i elafgiftslovens § 11, stk. 3. Efter § 11, stk. 3, 1.-9. pkt., fremgik regler vedrørende momsregistrerede virksomheders mulighed for delvis tilbagebetaling af elafgift, når elektriciteten blev anvendt til visse formål. Med § 1, nr. 1, i lov nr. 138 blev der indsat et nyt punktum efter 7. pkt., om regler for anlæg, der både varmer og køler, og hvor både varmen og kølingen udnyttes, så der sker en fast fordeling af den forbrugte mængde elektricitet. Bestemmelsen skal efter § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 sættes i kraft af skatteministeren. Den er endnu ikke sat i kraft.

Ved § 1, nr. 5, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, blev elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1-9. pkt., ophævet med virkning fra den 1. januar 2023. Ophævelsen skete som led i en omlægning af elafgiften, der medførte, at momsregistrerede virksomheder skulle betale samme afgift af deres afgiftspligtige forbrug af elektricitet til både procesformål og rumvarme m.v. Bestemmelsen trådte i kraft fra den 1. januar 2021 med virkning fra den 1. januar 2023 for virksomheder omfattet af lovens bilag 1, der samtidig blev ophævet.

§ 1, nr. 1, i lov 138 af 25. februar 2020, indsætter dermed et punktum i en allerede ophævet bestemmelse.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 foretages i lovens § 1, nr. 2-4 og 8, konsekvensrettelser af henvisninger til punktummer i elafgiftslovens § 11, stk. 3, som følge af samme lovs § 1, nr. 1, der indsætter et nyt 8. pkt. i § 11, stk. 3, og derved rykker de efterfølgende punktummer. Konsekvensrettelserne foretages i § 11, stk. 3, 11., 12. og 15. pkt., der bliver 12., 13. og 16. pkt., og som henviser til 10. pkt., der bliver til 11. pkt., i § 11, stk. 3, 13. pkt., der bliver 14. pkt., og som henviser til 11. og 12. pkt., der bliver 12. og 13. pkt., i § 11, stk. 5, 1. og 2. pkt., og som henviser til 10.-14. pkt., der bliver 11.-15. pkt., og i § 11 e, stk. 3, og som henviser til 10. pkt., der bliver 11. pkt. Bestemmelserne skal efter § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 sættes i kraft af skatteministeren. De er endnu ikke sat i kraft.

UDKAST

Med lov nr. 2225 af 29. december 2020 blev elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1-9. pkt., ophævet med virkning fra den 1. januar 2023, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 6.

Ved § 2, nr. 5 og 6, i lov nr. 138 af 25. februar 2020, affattes gasafgiftslovens § 10, stk. 9, herunder 4.-6 pkt., om overskudsvarmeafgift. § 2, nr. 5, indebærer, at der i det tilfælde, hvor overskudsvarme foræres bort til forsynings-selskaber, ikke skal ske en nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der fore-ligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsynings-selskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarmen, at varmen leveres ve-derlagsfri, og at forsynings-selskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som skulle være foretaget af leveran-døren af overskudsvarme.

Med § 2, nr. 7, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 indsættes der i gasafgiftslo-vens § 10 som stk. 18 en bemyndigelsesbestemmelse, som medfører, at skat-teministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation og for admi-nistration af ordningen, der fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 4.-6. pkt. Hensigten var, at bemyndigelsen kunne anvendes, hvis det blev nød-vendigt at fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhe-derne og for administration af ordningen, der indsættes med lovens § 2, nr. 5.

Ændringerne i § 2, nr. 5-7, skal efter § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 sættes i kraft af skatteministeren. De er endnu ikke sat i kraft.

Med § 6, nr. 1, i lov nr. 2606 af 28. december 2021, ophæves § 2, nr. 5 og 6, i lov nr. 138 af 25. februar 2020. I samme lovs § 2, nr. 1, affattes gasaf-giftslovens § 10, stk. 9. Loven trådte efter § 7 i kraft den 1. januar 2022.

Ved § 3, nr. 1, i lov nr. 138 af 25. februar 2020, affattes kulafgiftslovens § 8, stk. 8, herunder 4.-6 pkt., om overskudsvarmeafgift. § 3, nr. 1, indebærer, at der i det tilfælde, hvor overskudsvarme foræres bort til forsynings-selska-ber, ikke skal ske en nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsynings-selskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarmen, at varmen leveres vederlagsfri, og at forsynings-selskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsæt-telse af tilbagebetalingen, som skulle være foretaget af leverandøren af over-skudsvarme.

Med § 3, nr. 3, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 indsættes der i kulafgiftslo-vens § 8 som stk. 15 en bemyndigelsesbestemmelse, som medfører, at skat-

UDKAST

teministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation og for administration af ordningen, der fremgår af kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 4.-6. pkt. Hensigten var, at bemyndigelsen kunne anvendes, hvis det blev nødvendigt at fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administration af ordningen, der indsættes med lovens § 3, nr. 1.

Ændringerne i § 3, nr. 1 og 3, skal efter § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 sættes i kraft af skatteministeren. De er endnu ikke sat i kraft.

Med § 6, nr. 2, i lov nr. 2606 af 28. december 2021, ophæves § 3, nr. 1, i lov nr. 138 af 25. februar 2020. I samme lovs § 3, nr. 1, affattes kulafgiftslovens § 8, stk. 8. Loven trådte efter § 7 i kraft den 1. januar 2022.

Ved § 4, nr. 3, i lov nr. 138 af 25. februar 2020, affattes mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, herunder 4.-6 pkt., om overskudsvarmeafgift. § 4, nr. 3, indebærer, at der i det tilfælde, hvor overskudsvarme foræres bort til forsyningsselskaber, ikke skal ske en nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarmen, at varmen leveres vederlagsfri, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som skulle være foretaget af leverandøren af overskudsvarme.

Med § 4, nr. 5, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 indsættes der i mineralolieafgiftslovens § 11 som stk. 20 en bemyndigelsesbestemmelse, som medfører, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation og for administration af ordningen, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 4.-6. pkt. Hensigten var, at bemyndigelsen kunne anvendes, hvis det blev nødvendigt at fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administration af ordningen, der indsættes med lovens § 4, nr. 3.

Ændringerne i § 4, nr. 3 og 5, skal efter § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 sættes i kraft af skatteministeren. De er endnu ikke sat i kraft.

Med § 6, nr. 3, i lov nr. 2606 af 28. december 2021, ophæves § 4, nr. 3, i lov nr. 138 af 25. februar 2020. I samme lovs § 4, nr. 1, affattes mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9. Loven trådte efter § 7 i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslås, at § 1, nr. 1, 2-4 og 8, § 2, nr. 7, § 3, nr. 3, og § 4, nr. 5, ophæves.

Ophævelsen af § 1, nr. 1, medfører, at § 1, nr. 1, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 ikke vil kunne sættes i kraft. Da bestemmelsen regulerer en fordeling

UDKAST

af elektricitet, der ikke er relevant i dag grundet omlægningen med lov nr. 2225 af 29. december 2020, vurderes ophævelsen ikke at have nogen konsekvenser.

Ophævelsen af § 1, nr. 2-4 og 8, medfører, at § 1, nr. 2-4 og 8, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 ikke vil kunne sættes i kraft. Da § 1, nr. 1, i samme lov foreslås ophævet, vil der ikke skulle foretages konsekvensrettelserne i § 1, nr. 2-4 og 8.

Ophævelsen af § 2, nr. 7, medfører, at § 2, nr. 7, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 ikke vil kunne sættes i kraft. Bestemmelsen har sammenhæng til samme lovs § 2, nr. 5, som er ophævet. Det vurderes derfor, at det ikke vil være nødvendigt at sætte bestemmelsen i kraft.

Ophævelsen af § 3, nr. 3, medfører, at § 3, nr. 3, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 ikke vil kunne sættes i kraft. Bestemmelsen har sammenhæng til samme lovs § 3, nr. 1, som er ophævet. Det vurderes derfor, at det ikke vil være nødvendigt at sætte bestemmelsen i kraft.

Ophævelsen af § 4, nr. 5, medfører, at § 4, nr. 5, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 ikke vil kunne sættes i kraft. Bestemmelsen har sammenhæng til samme lovs § 4, nr. 3, som er ophævet. Det vurderes derfor, at det ikke vil være nødvendigt at sætte bestemmelsen i kraft.

Til § 7

Til nr. 1

Med § 2, nr. 28, i lov nr. 903 af 4. juli 2013, affattes CO₂-afgiftslovens § 9. Bestemmelsen går fra at indeholde 12 stykker til at indeholde 1 stykke. Ændringen trådte i kraft den 1. januar 2014. Dette er dog ved en fejl ikke indarbejdet korrekt i de efterfølgende lovbekendtgørelser, herunder lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020.

Med § 17, nr. 1, i lov nr. 832 af 4. juli 2022, ændres i CO₂-afgiftslovens § 9, stk. 12, 2. pkt., en henvisning til ”§ 11 a, stk. 9 og 10” til: ”§ 11 a, stk. 10 og 11”. Ændringen trådte i kraft den 1. januar 2023.

Det foreslås, at § 17, nr. 1, ophæves.

Det medfører, at ændringen ophæves, da det stykke, den skal indarbejdes i, allerede forud for lovens vedtagelse er ophævet. Der er således tale om justering af en lovteknisk fejl.

UDKAST

Til § 8

Til nr. 1

Det følger af vejafgiftslovens § 8, stk. 2, at betaling af rutebilletten udgør betaling for gennemkørsel af én angivet rute på den afgiftsbelagte vejstrækning i et afgiftspligtigt køretøj, jf. § 1, inden for en på rutebilletten angivet gyldighedsperiode.

Det følger af lovbemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 74, som fremsat, side 738, at Sund & Bælt Holding A/S angiver et sluttidspunkt for den afgiftspligtige kørsel som maksimalt kan ligge 24 timer efter starttidspunktet.

Det følger af vejafgiftslovens § 8, stk. 5, at senest 48 timer efter udløbet af rutebillettens gyldighedsperiode, skal den på forhånd oplyste forventede rute mellem start- og slutpunkt, jf. stk. 3, nr. 4, ændres til den faktiske rute, hvis der er forskel. Pligten til at gøre dette påhviler den afgiftspligtige, jf. § 3.

Det foreslås i vejafgiftslovens § 8, *stk. 5*, at ændre » 48 timer efter udløbet af« til » 72 timer efter starttidspunktet for«.

Formålet med ændringen er, at en afgiftspligtig bruger eller ejer skal kunne ændre i den planlagte eller gennemførte rute for den købte rutebillet i op til 72 timer efter starttidspunktet for rutebillettens gyldighedsperiode.

Med ændringen præciseres det, at der kan ændres i den planlagte rute fra gyldighedstidspunktet. Da rutebilletter maksimalt gælder i 24 timer, vil det med ændringen fortsat være muligt senest 48 timer efter udløbet af rutebillettens gyldighedsperiode at korrigere i den oplyste forventede rute, så denne svarer til den faktisk gennemkørte rute. Bestemmelsen tager højde for, at den forventede rute, der er angivet i forbindelse med købet af rutebilletten, kan ændre sig. Det kan skyldes, at chaufføren kører forkert, ændrede planer for levering af gods, vejoplægning, kødannelse m.v.

Til § 9

Til nr. 1

Med § 1, nr. 1, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 affattes CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1 og 2. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3.

UDKAST

Med lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås det at affatte CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 1, nr. 7, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 indsættes i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nyt nummer 4 og 5. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3.

Med lovforslagets § 5, nr. 4, foreslås det at indsætte nyt nummer 4 og 5 i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 1, nr. 14, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 affattes CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 2. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3.

Med lovforslagets § 5, nr. 8, foreslås indsættelser i CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 2, efter 1. pkt., med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 1, nr. 20, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 indsættes §§ 9 e og 9 f i CO₂-afgiftsloven efter § 9 d. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3.

Med lovforslagets § 5, nr. 10, foreslås det at indsætte §§ 9 e og 9 f i CO₂-afgiftsloven efter § 9 d, med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 2, nr. 9, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 affattes mineralolieafgiftslovens § 11 a. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3.

Med lovforslagets § 4, nr. 4, foreslås det at affatte mineralolieafgiftslovens § 11 a med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 3, nr. 6, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 affattes gasafgiftslovens § 10 a. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3.

Med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås det at affatte gasafgiftslovens § 10 a med virkning fra den 1. januar 2025.

Med § 4, nr. 4, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 affattes kulafgiftslovens § 8 a. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2025, jf. § 9, stk. 3.

Med lovforslagets § 3, nr. 3, foreslås det at affatte kulafgiftslovens § 8 a med virkning fra den 1. januar 2025.

Det foreslås, at § 1, nr. 1, 7, 14 og 20, § 2, nr. 9, § 3, nr. 6, og 4, nr. 4, ophæves.

UDKAST

Ophævelsen af § 1, nr. 1, 7, 14 og 20, medfører, at § 1, nr. 1, 7, 14 og 20, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ikke træder i kraft, og at der vil foreligge klarhed over retstilstanden frem mod ikrafttrædelsen af lovforslagets § 5, nr. 1, 4, 8 og 10.

Ophævelsen af § 2, nr. 9, medfører, at § 2, nr. 9, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ikke træder i kraft, og at der vil foreligge klarhed over retstilstanden frem mod ikrafttrædelsen af lovforslagets § 4, nr. 4.

Ophævelsen af § 3, nr. 6, medfører, at § 3, nr. 6, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ikke træder i kraft, og at der vil foreligge klarhed over retstilstanden frem mod ikrafttrædelsen af lovforslagets § 2, nr. 3.

Ophævelsen af § 4, nr. 4, medfører, at § 4, nr. 4, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 ikke træder i kraft, og at der vil foreligge klarhed over retstilstanden frem mod ikrafttrædelsen af lovforslagets § 3, nr. 3.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025.